2

Regd. No. 2975. ஸ்ரீ:

SRI RAMNUJAN

Editor: P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHEEPURAM-3.

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 255

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

தனி ஸஞ்சிகையின் விலை 75 NP.

வருடச் சந்தா ரூ. 8 ஜீவியச் சந்தா ரூ. 25.



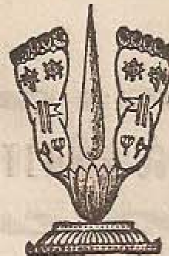
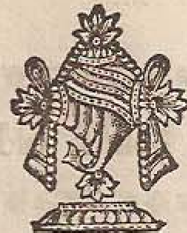
பொருளடக்கம்.

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி *
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி*—ஏழ்பாரு
முய்ய வர்கள் உரைத்தவைகள் தாம் வாழி*
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

1970 மார்ச்சுமீ ஸௌம்யவஸு பங்குனிமீ

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 255.




சென்னை ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசனஸபா மூலம் மாதந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகை

ஆசிரியர்: ஸ்ரீ காஞ்சீ: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸம்புடம் 22	ஸௌம்யஹூ பங்குனிமீ 1970 மார்ச்சுமீ	ஸஞ்சிகை 3

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி

21. நந்திபுர விண்ணகரம் (நாதன் கோயில்).

செயற்கரிய செங்வோமைச் செய்யாமல் நெஞ்சே
மயக்குவார் ஐவர் வலியால்—நயக்கலவி
சிந்திபுர விண்ணகர மென்பர்திருச் செங்கண்மால்
நந்திபுர விண்ணகர நாடு.

செயற்கு அரிய செய்வோமை	செய்ய முடியாத செய்கைகளையும் செய்ய வல்ல நம்மை
செய்யாமல்	செய்யவொட்டாமல்
வலியால் மயக்குவார்	(தமது) வலிமையால் மயங்கச் செய்பவர்களாகிய
ஐவர்	பஞ்சேந்திரியங்களென்னும் ஐந்து பிரபுக்கள்
நெஞ்சே	ஓமனமே!, (உன்னை நோக்கி)
நயம் கலவி சிந்தி	'நீ சிற்றின்பக் கலவியையே, சிந்திப்பாயாக என்றும்
விண் நகரம் புர என்பர்	'ஸ்வர்க்க லோகத்தை யரசாட்சி செய்வாயாக என்றும் ஏவுவர்கள்; (நீ அந்தத் துர்ப்போதனைக்கு உடன்படாமல்)
திரு செம் கண் மால்	செந்தாமரைக் கண்ணனை திருமாலினது
நந்திபுர விண்ணகரம் நாடு	நந்திபுர விண்ணகர மென்னும் திருப்பதியைச்சேவிக்கச் செல்லு.

* * * முதலடியில் "செயற்கரிய" என்னும் பாடத்தினும் "செயற்குரிய" என்னும் பாடம் சிறக்கு மென்று எம்மாசிரியர் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருந்ததுண்டு; ஸ்வரூபாநு ரூபமாகச் செய்ய நினைக்கும் நம்மை அங்ஙனம் செய்யவொட்டாமல் தடுப்பவை பஞ்சேந்திரியங்களென்று தெரிவிக்கிறபடி. இரண்டாமடியில் 'மயக்கு' என்று குகரமிருப்பதால் அதற்கும் சேர்ந்திருக்கும் 'செயற்கு...' என்பது. 'நயக்கலவி சிந்தி' என்றும் 'விண்ணகரம் புர' என்றும் பஞ்சேந்திரியங்கள் துர்ப்

போதனை செய்வதாக வைத்துப் பேசிய பேச்சின் கருத்து — இந்திரியங்களுக்கு வசப்படுவதனால் இத்தகைய கெட்ட எண்ணங்களுண்டாகு மென்பதேயாம்'. நந்திபுரவிண்ணகரமென்ற தலத்திற்கு ப்ராஸமாக 'சிந்தி, புர, விண்ணகரம் என்றிட்டனர். .... (2)

அருளிச் செயல் வியாக்கியான நிதி

அருளிச் செயல் வியாக்கியான மென்பது நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்த வியாக்கியானங்கள். இவற்றிலிருந்து நிதி திரட்டுவதாகப் பெரிய மனோரதங்கொண்டு அருளிச் செயல் வியாக்கியான நிதியென்று மகுடமிட்டேன். வியாக்கியானங்களில் அருமை பெருமை வாய்ந்த அனேக நிதிகளுண்டு. ஆளவந்தார், எம்பெருமானார் பட்டர், நஞ்சீயர் என்றிங்ஙனே சில ஆசார்ய ச்ரேஷ்டர்களின் திருநாமங்களை யிட்டு, அவர்கள் பணிக்கும் அர்த்த விசேஷங்களும், அவர்களைப் பற்றின ஐதிஹ்யங்களும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பது ப்ரஸித்தம். அன்றியும், சில கதைகளும், பொதுவான வார்த்தா விசேஷங்களும், அரையர் ஸேவை விசேஷங்களும், மற்றும் பலவகைப் பட்ட அற்புத விஷயங்களு முள்ளன. கடலில் காண முடியாத ரத்னங்களை யெடுத்துக் கொடுக்குமாபோலே மீண்டெடுத்துத் தருகிறோம். வியாக்கியானங்களில் பட்டரைப் பற்றியே விசேஷமாகவருதலால் முந்துற முன்னம் அவர் திருநாமம் கொள்ளப் படுகிறது. ....

— பட்டர் —

1. க்ருஷ்ணவதாரமென்றால் ஆழ்வார்களெல்லாருமாகப் பரிவராயிருப்பர்கள். இதுக்கடியென் ? என்கிற ப்ரஸ்தாவத்திலே பட்டர் அருளிச் செய்யும்படி. ராமாவதாரத்தில் பிள்ளைகள் தாங்கள் ஆண்புலிகளான மிடுக்கராய், வழியே போய் வழியே வருங் குணதிகருமாய். பிதா சம்பராந்தகனுமாய், மந்த்ரிகள் வஸிஷ்டாதிகளுமாய் ஊர் அயோத்யையுமாய் ஊரிலுள்ளராடங்களும் * ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி ராமஸ்யார்த்தே யசஸ்விந:* என்னும்படி மங்களாசாஸனபரர்களாய், ஊரிலுள்ள அசேதனப் பொருள்களு முட்பட * விஷயே தே மஹாராஜ! ராமவ்யஸனகர்சிதா:, அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநாஸ் ஸபுஷ்பாங்குர கோரகா:* என்னும் படியாய், காலம் நல்லடிக் காலமுமாயிருக்கையாலே அங்குத்தைக்கு ஒருபயமில்லை. இங்கு வந்து பிறந்தவிடம் சத்ருக்ருஹமாய், கம்ஸன் இடம் பார்த்து நலியும் துஷ்ப்ரக்ருதிகளை வரக்காட்டும் க்ரூரனுமாய். தமப்பன் ஸாதுவான இடையனுமாய், ஊர் அறிவொன்று மில்லாத இடைச் சேரியுமாய், பிள்ளைகள் தாங்கள் தீம்பருமாய், *தேனுகன் பிலம்பன் காளியனென்னும் தீப் பூடுகளென்னும்படி ஏழும் பூண்டெல்லாம் அசுரப் பூண்டாய், காலம் கலிக்குத் தோள் தீண்டியாயிருக்கையாலே என் வருகிறதோ வென்று பரிகைக்கு ஆழ்வார்களல்லதில்லை – என்று.

2. பெரியாழ்வார் திருமொழி 3—6—3. *வானிளவரசு* என்னுமிடத்து வியாக்கியானத்தில்— "திருவனந்தாழ்வான் மடியிலும் ஸ்ரீ ஸேனாபதியாழ்வான் பிரம்பின் கீழிலும் பெரிய திருவடி சிறகின் கீழிலுமாய்த்து இத்தத்வம் வளருவது" என்றிறே பட்டர் அருளிச் செய்யும்படி.

3. பெரியாழ்வார் திருமொழி 4-9-3. * அருள் கொடுத்திட்டுஅடியவரையாட்கொள்வானமருமூர் அணியரங்கமே * என்றவிடத்து வியாக்கியானத்தில் – பிள்ளை திருநறையூரரையரும் பட்டரும் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ண நிற்கப் பின்னே ஸேவித்துக் கொண்டு போனேன்; அல்லாதாரெல்லாரும் கடுங்குதிரை போலே வாரா நிற்க, இவர்கள் திருக்கோபுரங்களையும் திருமாளிகைகளையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப் போலே பார்த்து மகிழ்ந்து கொண்டு வருகிறபடியைக் கண்டு அல்லாதார்க்கும் இவர்களுக்கும் செயல் ஒத்திருக்க இவர்களான வாசி றோற்ற விருந்தபடியென்! என்றிருந்தேன் காணுமென்று நஞ்சீயரருளிச் செய்தபடி.

4. பெரியாழ்வார் திருமொழியிலேயே 4-9-6. *மைத்துனன் மார் காதலியை மயிர் முடிப்பித்து* என்ற விடத்து வியாக்கியானத்தில் — *இதம் து தே குஹ்ய தமம் ப்ரவக்ஷ்யாமி* என்றவோபாதி *இதம் தே நாதபஸ்காய* என்கிற விதுவும் முன்னே சொல்லிவைக்கவிறே அடுப்பது; அங்ஙன் செய்யாதே முந்துற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்துவைத்துப் பின்னே *இதம் தே நாதபஸ்காய* என்பானென்? என்ன, த்ரௌபதி குழல் விரித்துக் கிடக்கையாலே செய்வதறியாமல், மூலையிலே கிடந்தாரை முற்றத்திலே யிடுவாரைப் போலே பரமரஹஸ்யமான வற்றை வெளியிட்டுக் கொண்டு நின்றான்; பின்னை அர்த்தத்தின் சீர்மையை அநுஸந்தித்து. கைப்பட்ட மாணிக்கத்தைக் கடலிலே பொகட்டோமே! என்று பதண் பதணென்றான் காணுமென்றருளிச் செய்தார் பட்டர்.

5. திருப்பாவை முதற்பாட்டு ஆறாயிரப் படியில்—பிஷக்குக்களின் வாசல் ஆர்த்தர் கட்டணமாயிருக்குமா போலே ஸ்ரீ நந்தகோபர் வாசல் க்ருஷ்ணனாலே புண்பட்ட பெண்கள் கட்டணமாய்க் கிடக்கு மென்றருளிச் செய்வர் பட்டர்.

[பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து முடிவில் *வெண்ணெய்விழுங்கிப் பதிகமும் *ஆற்றிலிருந்து பதிகமும் ஆய்ச்சிகளின் முறையீடு–என்பது உணரத் தக்கது.]

6. திருப்பாவை யிரண்டாம் பாட்டு ஆறாயிரப்படியில் வ்யதிரேகத்தில் முடியும்படியான சக்ரவர்த்தி மோக்ஷம் பெறு தொழிவானென்? என்ன; இவனுக்குள்ளது நாகமே; பெருமாளுடைய ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே ஸ்வர்க்கஸ்தனானான் என்றருளிச் செய்தார் பட்டர். [முமுக்ஷுப்படி சரமச்லோகப்ரகரணத்தில் "சக்ரவர்த்தியைப் போலே இழக்கைக் குறுப்பு" என்ற ஸ்ரீஸூக்தியின் வியாக்கியானங் கொண்டு தெளிக.]

7. திருப்பாவை மூன்றாம் பாட்டு ஆறாயிரப்படியில்-எம்பெருமான் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருக்கும்போது ஸம்ஸாரிகளுடைய இழவுக்குத் திருவுள்ளம் நொந்திருக்கு

மென்று பட்டரருளிச் செய்ய, அத்தைக் கேட்டவர் "அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் நிரதிசயானந்த யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுக்கு ஓரிழவுண்டோ திருவுள்ளத்தில்? என்ன, *வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் பவதி துக்கித:* என்றது குணப்ரகரணமோ தோஷ ப்ரகரணமோ? என்றருளிச் செய்தார். (பட்டர்).

8. திருப்பாவை நாலாம் பாட்டு ஆறாயிரப் படியில்- "நாச்சியார் விழி விழிக்க வொண்ணாதாப் போலே" என்றுள்ளது. '...விழிக்க வொண்ணாதென்றாப் போலே என்றும் பாடமுள்ளது. இருவகையான பாடத்திலும் பட்டருடைய ஐதிஹ்ய மொன்று உணரத்தக்கது. திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் பகற்பத்து முடிவு நாளன்று நம்பெருமாள் நாச்சியார்திருக்கோலம் பூண்டு ஸேவை ஸாதிக்க, பட்டர் எழுந்தருளி மங்களாசாஸனம் செய்யும் போது பெருமாளை நோக்கி தேவரீர் நாச்சியாருடைய வேஷத்தை ஏறிட்டுக் கொண்டதத்தனையொழிய அவள் போல் விழிவிழிக்க உம்மாலாகாதே" என்றாம்.

9. திருப்பாவை அஞ்சாம்பாட்டு ஆறாயிரப் படியில்-*யமுனைத் துறைவனை யென்ற விடத்து "கம்ஸ பயத்துக்கு அஞ்சி ஒளிக்க வந்து சேர்ந்தாரைச் சொல்லுமாபோலே சொன்னபடி பாரீர் என்று பட்டர். [திருத்தக் குறிப்பு;- இங்கு 'கம்ஸனபாயத்துக்கு அஞ்சி' என்பது சுத்தபாட மென்பர் பெரியோர்.]

10. அப்பாட்டிலேயே பிள்ளாயென்ற விடத்து மூவாயிரப்படியில்- "பட்டர், திருவாய்ப் படியிலுள்ளாரில் சிந்தயந்தியோபாதி க்ருஷ்ண ஸம்ச்லேஷத்தில் புதியாரில்லை யென்றருளிச் செய்வர்."

(குறிப்பு:—க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ராஸக்ரீடா ஸமயத்தில் திருக்குழலோசையைக் கேட்ட ஆயர்மாதர் ஸ்ரீபிருந்தாவனத்தேறப்போகப் புறப்பட்டவளவிலே மாமியார் மாமனார்களது கட்டளையை மீறிப்போவார் சிலரும், அதற்கு அடங்கி நிற்பார் சிலருமாயிருக்க, ஓர் ஆய்ப்பெண் மாமனாரை மீறிப்போகமாட்டாமல் உள்ளடங்கி நின்று அந்த வேணுகான கோஷ்டியிலேயே தான் கலந்திருப்பதாகப் பாவனை முற்றிக் கண்ணபிரானைத் தியானம் பண்ணி அவனிடத்தே நெஞ்சு பதிந்திருக்கையாலே வந்த நிர்மலஸுகத்தாலும், உண்மையில் அவனைக் கிட்டப்பெறுமையாலுண்டான அளவற்ற துக்கத்தாலும் ஸகலபுண்ய பாபங்களும் கழியப்பெற்று அவனைப்பெருது தரிக்கமாட்டாமல் மூச்சடங்கி அவளுடைய தேஹமும் தன்னடையே வீடுபெற்றது. இந்த ஆய்ப்பெண்ணுக்கு ஒரு பெயர் கூறப்படவில்லை; அவளைப்பற்றி ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் சொல்லப்புக்க விடத்தில் 'காசித்'' என்று தொடங்கி "சிந்தயந்தீ ஜகத்ஸூதிம் பரப்ரஹ்மஸ்வருபிணம் நிருச்ச்வாஸதயா முக்திம் கதாந்யா கோபகந்யகா" என்று கூறப்பட்டிருத்தலால் 'சிந்தயந்தீ' என்ற குணநாமத்தால் இவளை நம் பூருவாசாரியர்கள் வ்யபதேசித்தருளினர். இவ்விடைப்பெண் "எங்கும் காவலுங் கடந்து கயிறு மாலையாகி வந்து கவிழ்ந்து நின்றனரே'' என்றபடி காவல் கடந்து போகமாட்டாமே மாமியார் மாமனார்களைக் கண்டு திடுக்கிட்டு நிற்கும்படியாலே இவள் கிருஷ்ணனிடத்து ஈடுபாட்டில் புதியள் என்பர் பட்டர். பழகியிருந்தால் தேங்காதே போகத் துணிந்திருப்பளன்றோ.)

(தொடரும்)

ஆத்மானந்தச் செய்தி யொன்று.

சென்ற மார்கழித்திங்களில் திருப்பாவையுபந்யாஸத்தில் *மாலே மணி வண்ணா!* பாசுரத்தின் சொற்பொழிவில் மாலென்னும் சொல்லின் பொருளை விவரித்து வருங்கால் 'கண்ணனென்னுங் கருந்தெய்வம்' என்கிற நாச்சியார் திருமொழிப் பாசுரம் பேச நேர்ந்தது. அப்போது,

> 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌤𑌤𑌪𑌰𑌿𑌚𑌯𑌾𑌦𑍇𑌷 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍋
> 𑌨𑌾𑌭𑍀𑌨𑌾𑌲𑍀𑌕𑌰𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌕𑌰𑌪𑌟𑌲𑍀𑌦𑌤𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌃 ।
> 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍋𑌘𑌾𑌨 𑌅𑌵𑌿𑌰𑌲𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀𑌦𑌾𑌮𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌃
> 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌕𑌲𑌯𑌤𑍁 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌮𑌾 𑌕𑍈𑌟𑌭𑌾𑌰𑍇𑌃 ॥

என்கிற தத்வமுக்தாகலாப-மங்கல ச்லோகத்தின் பொருளைப் பன்னியுரைக்க நேர்ந்தது. இதைக் கேட்டிருந்தவர்களில் ஒருவரும், பரமரஸிக பண்டித ஸார்வபௌமரும், ஸஹ்ருதய ஸுஹ்ருந்மணியுமான ஸ்ரீ உ வே. R. V. சேஷாத்ரி (B.A., B.L., Advocate) ஐயங்கார் பிறகு நம்மிடம் வந்து ரஸித்துப் பேசுகையில் இந்த ச்லோகத்தின் பொருள் ஈஷத்தும் மாறுபடாமே இதை ஒரு தமிழ்ச் செய்யுளாக்கித் தரவேணுமென்றார். அவருடைய விருப்பத்தின்படியே அப்போதே செய்யுளொன்றை இயற்றித் தந்தேன்; அது வருமாறு;—



கமலமாமாதின் குவளையொண்மலரேய் கண்களிற் காட்சியாற் கிளர்ந்து
கமலமாங் கொப்பூழ்மிசை சுழன்றெளிரு மளிகளின் சவிதான் கைதரவே
கமலைசேர் மார்பிற் கமழுநற்றுளவ மாலையின் கதிருஞ் சேர்ந்திலகக்
கமலநல்யமுனைக் காந்தியால் மிகுத்த கண்ணனார் கருமை நங்காப்பே.

மேலே யெடுத்துக் காட்டின சுலோகத்தின் பொருளும் இச் செய்யுளின் பொருளும் ஒற்றுமைப்பட்டிருந்தது கண்டும் செய்யுளின் அமைதியைக் கண்டும் ஸஹ்ருதயர் மிகமிக ரஸித்தார். (அச் சுலோகத்தைத் தமிழ் லிபியிலும் காண்மின்.)

லக்ஷ்மீநேத்ரோத்பலஶ்ரீ ஸததபரிசயாத் ஏஷஸம்வர்த்தமாந:
நாபீநாளீகரிங்கந்மதுகரபடலீதத்த ஹஸ்தாவலம்ப:,
அஸ்மாகம் ஸம்பதோகாந் அவிரலதுலஸீதாமஸஞ்ஜாதபூமா
காளிந்தீகாந்திஹாரீ கலயது வபுஷ: காலிமா கைடபாரே:

இனி சுலோகத்தின் பொருளைச் செய்யுளோடு விவரிக்கிறேன். [கைடபாரே: வபுஷ: காலிமா அஸ்மாகம் ஸம்பதோகாந் கலயது] கண்ணபிரானுடைய திருமேனியின் கருநிறம் நமக்குச் செல்வமிகுதியை விளைத்திடவேணும் என்பது இங்குக் கோரிக்கை. கரிய திருமேனியனான கண்ணபிரான் நம்மைக் காத்தருளவேணுமென்னுமல் அப்பிரானது திருமேனியின் கருமை நம்மைக் காத்திடுகவென்றது கவிசமத்காரம். *கண்ணனார் கருமை நங்காப்பே-என்றேன் செய்யுளில். அந்தக் கருநிறம் நான்கு விசேஷணங்களினால் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

1. [லக்ஷ்மீநேத்ரோத்பல ஶ்ரீஸததபரிசயாத் ஸம்வர்த்தமாந:] பிராட்டிதான் குவளையங்கண்ணியும் மையார்கருங்கண்ணியுமாவள். அன்னவள் எம்பெருமானது திருமேனியை அனவரதமும் உற்றுநோக்குகையாலே அக்கண்களின் கருமையும் இத்திருமேனியில் ஏறி இதன் கருமையை மிகைக்கச் செய்தது. நமது தமிழ்ச் செய்யுளின் முதலடியும் இதனைத் தெரிவிப்பதெங்ஙனே யென்னில், கமலமாமாதின் குவளையொண்மலரேய் கண்களிற்காட்சியாற்கிளர்ந்து] கமல மலரில் தோன்றிய கமலையின் குவளைமலர்போன்ற திருக்கண்களின் காட்சியால் வளர்ச்சிபெற்றதென்றவாறு. அது எதுவென்னில், ஈற்றடியில் ‘கண்ணனார்கருமை’ என்றது எழுவாய்.

2. [நாபீநாலீகரிங்கந் மதுகரபடலீதத்த ஹஸ்தாவலம்ப:] இஃது இரண்டாவது விசேஷணம். எம்பெருமானுடைய திருநாபிக்கமலத்தில் மதுபானார்த்தமாகச் சுழலமிடாநின்ற வண்டுகளின் கூட்டம் அந்தத் திருமேனியின் கருமைக்குக் கைகொடுத்ததாம். (அதாவது) அந்த வண்டுத்திரளின் கருமையினாலும் இத் திருமேனியின் கருமை மிகைத்ததென்றவாறு. (இதற்கு நமது தமிழ்.) [கமலமாங் கொப்பூழ்மிசை சுழன்றெளிரும் அளிகளின்சவிதான் கைதரவே] கீழ் விவரித்த வடமொழி விசேடணத்தின் கருத்தை அங்ஙனமே இதிற் காண்க. சவி – ஒளி.

3. [அவிரலதுலஸீதாமஸஞ்ஜாதபூமா] இது மூன்றாவது விசேஷணம் எம்பெருமான் *தோளிணைமேலும் நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்த தண்ணந்துழாய் மாலையனாகையாலே அப்பைந்துழாய் மாலைகளினொளியாலும் திருமேனியின் கருநிறம் மேன்மை பெற்றதாம். (இதற்கு நமது தமிழ்.) [கமலைசேர்மார்பிற் கமழுநற்றுளவமாலையின் கதிருஞ் சேர்ந்திலக] கீழ் விவரித்த வடமொழி விசேடணத்தின் கருத்தை அங்ஙனமே இதிற் காண்க.

4. [காலிந்தீகாந்திஹாரீ] இது நான்காவது விசேஷணம். கண்ணபிரான் *தூயபெருநீர்யமுனைத்துறைவனுகையாலும், யமுனையின் நிறம் கறுத்ததாகையாலும் அந்தக் கருமையையும் திருமேனியின் நிறம் கொள்ளைகொண்டதாம். (இதற்கு நமது தமிழ்) [கமலநல்யமுனைக் காந்தியால்மிகுத்த] என்பது, கமலநல் யமுனை—தாமரை மலர்கள் மிக்க எமுனையாறு என்றபடி.

ஆக, குவளையங்கண்ணியான பிராட்டியின் திருக்கண்ணிறத்தினுல் மிகைத்ததும், திருநாபிக்கமலத்தில் மொய்க்கும் வண்டுகளினொளியால் மேன்மை பெற்றதும், திருத்துழாய் மாலைகளினொளியால் சிறப்புப் பெற்றதும், எமுனையாற்றினொளியைக் கவர்ந்ததுமான கண்ணபிரானது திருமேனியின் கருமை நிறம் நம்மைக் காத்திடுகவென்று தலைக்கட்டிற்றுயிற்று. ... ... *

சென்னை ஸத்காலக்ஷேப ஸபை

சென்னையில் நெடுநாளாக விளங்கிக் கொண்டிருந்த ஸபை பகவத்கதா ப்ரஸங்க ஸபை யென்பது. B. K. P. Sabha என்று சுருக்கமாக வழங்கப்பட்டு வந்தது. அந்த ஸபையின் மூலமாகவே அடியேன் 1931 ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் உபந்யாஸங்களுக்காக அழைக்கப்பட்டுச் சென்றேன். வாரந்தோறும் சனி ஞாயிறுகளிலும், ஆண்டு தோறும் மார்கழியிலும் அந்தச் சபையின் மூலமாக இருபத்துநான்கு வருடங்கள் நடைபெற்ற உபந்யாஸங்களை முன்னின்று நடத்தி வைத்துக் கொண்டு போந்தவர்கள் சென்னையில் பிரபல தேக்கு மர வியாபாரிகளான M. D. Bros. என்று ப்ரஸித்த குடும்பஸ்தர்கள் என்பதை உலகமறியும். அவர்கள் ஸஹோதரர்கள் நால்வர். ஸர்வஜ்யேஷ்டரான துரைஸாமி ஐயங்காரென்பவர் பலவாண்டுகட்கு முன்னமே பரமபதித்துவிட்டார். அவர்க்கு அடுத்தவர் சக்ரவர்த்தி ஐயங்காரென்கிற நாராயணையங்கார். இவர் நேற்று மார்கழி மாத முதலில், சில மாதங்கள் படுக்கையிலிருந்துவந்து பரமபதித்துவிட்டார். இவர்க்காக நாம் 20-12-69 அன்று காலக்ஷேப ஸபையில் நம்முடைய அநுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டோம். இவருடைய ஸஹோதரர்களிருவர் ஸ்ரீமான் சேஷாத்ரி ஐயங்கார், ஸுதர்சனமையங்கார். இவர்களுக்கு மங்களாசாஸனம் பண்ணினோம், பண்ணுகிறோம்.

இவர்களுடைய ஆதரவையே கொண்டு சீரும் சிறப்புமாக நடந்துவந்த பகவத்கதா ப்ரஸங்க ஸபையிலிருந்து நாம் விலகின காலத்தில், இனி சென்னைக்கு வருவதும் போவதுமான சிரமத்தைவிட்டு ஸ்வஸ்தானத்திலேயே நியதவாஸம் பண்ணுவதென்று உறுதி கொண்டிருக்கையில் சில பெரியார்கள் ஸத்காலக்ஷேப ஸபை யென்று வேறொரு ஸபையை ஏற்பாடு செய்து அதன் மூலமாகப் பழைய படியே சனி ஞாயிறு தோறும் காலக்ஷேபங்கள் பழையபடியே நடந்துவரவேணுமென்று கோரினர்கள். அவர்களில் முக்கியஸ்தர்களான சிலரை இங்குக் குறிப்



பிடுகிறேன். ஸ்ரீ. உ. வே A. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்; C. ஸுப்ராயலு செட்டியார்; A. V. கன்னைய நாயுடு; புலிபாடி ஸோமஸுந்தர ராவ் முதலானவர்கள். இவர்களுக்குள்ளும் தலைவராயிருந்த ஸ்ரீமான் உ. வே. V. ராஜகோபாலாசாரியர் (M.L.,) ஸ்வாமி சென்ற ஐப்பசி மாதத்தில் கீர்த்தி சேஷராய் விட்டாரென்பது ஏற்கெனவே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவருடைய ஸ்தானத்தில் ஸ்ரீமான் ஊரா. ஜகன்னாத செட்டியார் நியமிக்கப்பட்டு விளங்கி வருகிறார். இவர் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி தேவஸ்தானத்திலும் டிரஸ்டியாயிருந்து வருகிறார். மற்றும் பல தர்மஸ்தாபனங்களிலும் ஈடுபட்டவர்.

மேலே குறிப்பிட்ட ஆஸ்திகமணிகளும் மற்றும் சில ஆப்தர்களும் ஸத்காலக்ஷேப ஸபையின் அபிவிருத்தியில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து வருகிறார்கள். சென்ற 1964 ஆம் வருஷம் வரையில் பழையபடியே சனி ஞாயிறு தோறும் உபந்யாஸங்கள் அடைவே நடைபெற்று வந்தன, அவ்வாண்டில் நமக்கு ஹ்ருதயகோசக் கோளாறு ஏற்பட்டதிலிருந்து சிரமங்களை மிகவும் குறைத்துக் கொள்ள நேர்ந்தபடியால் சனி ஞாயிறு தோறும் நடந்துகொண்டிருந்த காலக்ஷேபத்தை நிறுத்திக் கொள்ள நேர்ந்தது. மார்கழி மாதத்து ப்ரவசனம் மட்டும் இதுவரை ஒரு வருஷத்திலும் விச்சேதமடையாமல் நடந்து வருவதோடு மேன்மேலும் அபிவிருத்தி பெற்றும் வருவது அகிலாண்டகோடி ப்ரம்மாண்டநாயகன் அங்கணிரண்டுங்கொண்டு நோக்கியருள்வதனாலத்தனை. உயர் நீதிபதி கனம் உயர்திரு. A. அழகிரிசாமியவர்கள் சென்றவாண்டிற்போல இவ்வாண்டிலும் அடிக்கடி காலக்ஷேப ஸபைக்கு விஜயஞ்செய்து காப்பிட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. *

இடையில் ப்ராஸங்கிகமானதொன்று தெரிவிக்கிறேன். மேலமாம்பலம் சாரதா வித்யாநிலயத்தில் 4—1—70 ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று திருப்பாவை வித்வத்ஸதஸ் ஸொன்று நடைபெற்ற செய்தியை முன்னிதழில் அறிவித்திருக்கிறேன். அந்த



ஸதஸ்ஸின் உருவப்படமே இங்கு விளங்குவது அன்றைய ஸதஸ்ஸை முன்னம் குறிப்பிட்ட கனம் ஹைகோர்டு ஜட்ஜ் அவர்கள் திறந்துவைத்தார்கள். ஸ்ரீஉ.வே. V. N. வெங்கடவரதாசார்ய ஸ்வாமிகள் (Advocate) அக்ராஸனம் வஹித்தார்கள். அன்று அந்த ஸதஸ்ஸுக்கு நானும் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். ஆனால் ஸபையில் அந்வயிப்பதற்குச் சிறிது தாமதமாயிற்று. ஸதஸ்ஸு தொடங்கி அரை நாழிகை யான பின் சென்று சேர்ந்தேன். அதற்குமுன் உயர்திரு. ஜட்ஜ்களவர்கள் பேசியதை நான் உடனே அங்கிருந்த வித்வான்கள் சொல்லக் கேட்டேன். அவர்கள் பேசியதென்னவென்றால், திருப்பாவைபோலவே திருவெம்பாவையும் பக்தி நூலாக விளங்கி வருகின்றதல்லவா? அதிலும் அர்த்தவிசேஷங்கள் இருக்கக் கூடுமல்லவா? ஸ்ரீவைஷ்ணவபண்டிதர்கள் திருப்பாவையில்மட்டும் விசேஷார்த் தங்களை விவரித்துக் கூறுவது தங்கள் சாதுரியத்தினாலா? சாதுரியத்தினாலாகில் அதனால் திருவெம்பாவையிலும் அர்த்தவிசேஷங்களைக் காட்டலாமல்லவா? என்று இங்ஙனே சில பேசினதாக நாமறிந்தோம். அதற்கு விடையாக அப்போதே நாம் உபந்யஸித்தது சுருக்கமாக இங்கு எழுதப்படுகிறது.

மேலமாம்பலம் சாரதாவித்யாநிலயத்தில் P. B. A. உபந்யாஸம்

திருப்பாவையின் பெருமையைப்பற்றி நம்முன்னோர்கள் பலவாறு பேசியுள்ளார்கள். வசனநடையிலுள்ளவை நிற்க. செய்யுள்களாகப் பேசியவற்றில் ஒரு வெண்பாவை மட்டும் ஈண்டெடுத்துக் கொள்ளுகிறேன்.

"பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடிகாட்டும்
வேத மனைத்துக்கும் வித்தாகும்—கோதைதமிழ்
ஐயைந்து மைந்து மறியாத மானிடரை
வையஞ் சுமப்பதும் வம்பு." என்பது மார்கழி முப்பது மநுஸந்திப்பது.

இவ்வெண்பாவில், கோதைதமிழாகிய திருப்பாவைக்கு *பாதகங்கள் தீர்க்குமென்றும், *பரமனடிகாட்டுமென்றும் *வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகுமென்றும் மூன்றுஅடைமொழிகள் இட்டிருப்பதாகக் காண்கிறோம்; மூன்றல்ல, ஒன்றுதான் என்றுங் கொள்ளலாம். எங்ஙனே யென்னில் *பாதகங்கள் தீர்க்குமென்பதைப் பரமனுக்கு விசேஷணமாக்கி, பரமனடிகாட்டுமென்பதை வேதத்திற்கு விசேஷணமாக்கி விடலாமன்றோ? ஆக, பாதகங்கள் தீர்க்குமவனான பரமபுருஷனுடைய திருவடியைக் காட்டிக் கொடுக்கவல்லதான வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகவுள்ளது கோதைதமிழ்—என்று பொருள்பட்டு நிற்பதாகக் கொண்டால் இந்த வெண்பாவில் திருப்பாவைக்கு ஒரேவிசேஷணமுள்ளது என்று தேறிற்றாகும்.

அந்த வொருவிசேஷணம் போதும். திருப்பாவையை வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகுமென்றால் இது அடியோடு பொருந்தாத அதிவாதமென்று நினைக்க நேரும். நித்யமாய் அபௌருஷேயமாயிராநின்ற வேதத்திற்குத் திருப்பாவை [வித்து] மூலகாரணமானது என்றால் பலரும் ஆக்ஷேபிக்கக் கூடியதாகுமல்லவா? ஆகவே அதுவன்றுபொருள்.

[𑌋𑌚𑍋 𑌯𑌜𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚,
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍"]

"ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததைவாதர்வணாநி ச,
ஸர்வம் அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம் யச்சாந்யதபி வாங்மயம்."

என்கிற பிரமாணவசனம் அனைவருமிசைந்தது. ஒரு விருக்ஷத்தின் சாகைகளும் உபசாகைகளும் மற்றுமெல்லாம் அதன் வித்துக்குள்ளே ஸூக்ஷ்மரூபேண அடங்கியிருப்பதுபோல, ஸகலவேதங்களும் திருவஷ்டாக்ஷரமாகிற மூலமந்த்ரத்தினுள்ளே அடங்கியிருப்பதாக வோதிக்கிடக்கையாலே இங்கு 'வேதமனைத்துக்கும் வித்து' என்று திருமந்திரம் விவக்ஷிதமாகிறது. அதுவாகும் என்றது—அதைப் போன்றது என்றபடியாம். "அறியவேண்டு மர்த்தமெல்லாம் இதுக்குள்ளே யுண்டு" என்று ஆசாரியர்கள் பிரதிஜ்ஞை பண்ணும்படி திருமந்த்ரமானது ஸகலார்த்த கர்ப்பிதமாயிருப்பதுபோலவே திருப்பாவையும் எல்லாப் பொருள்களையுமுள்ளடக்கிக்கொண்டிராநின்றது என்றதாகத் தேறிற்று.

தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை யறிந்தால் ஸகலார்த்தங்களுமறியப்பட்டதாகும். இவற்றை நாம் திருமந்திரத்திலிருந்து அறிவது சிறிது அரிதாகும். திருப்பாவையிலிருந்து அறிவது மிகவெளிதாகும், அதனையுபபாதிக்கிறோம் கேண்மின். [தத்வம்—ஹிதம்—புருஷார்த்தம்,] தத்வம் என்கிற சொல்லில் பரமாத்மதத்வம், ஜீவாத்மதத்வம் ஆகிய இரண்டும் அடங்கும். ஹிதம் என்றது—உபாயம் என்றபடி. ஸாதனமென்பது மதுவே. புருஷார்த்தம் என்றது — பலன்என்றபடி. உபநிஷத்துக்களிலிருந்தும திருமந்திரத்திலிருந்தும் நாம் தெரிந்துகொள்பவை இவையேயாகும்.

முதலில் பரமாத்ம தத்வத்தை யறியும்வகை பேசுவோம். ஸகல ஜகத்துக்களுக்கும் காரணபூதனாயிருக்கையும், ஸர்வாத்மரக்ஷகனாயிருக்கையும், பர வ்யூஹ

விபவ அந்தர்யாமி அர்ச்சாரூபேண பஞ்சப்ரகாரமாயிருக்கையும் பரமாத்மஸ்வரூபமாகும். [*ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்; * யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே* அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே* ஸ உ ச்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந:* பிதா புத்ரேண பித்ருமாந் யோநியோநௌ* இத்யாதி வேதோபநிஷத்துக்கள் தெரிவித்த கட்டளையிலே ஆண்டாளும், *நந்தகோபன்குமரன்—அசோதை யிளஞ்சிங்கம்* நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்* நாற்றத்துழாய்முடி நாரயணன்* என்றிவை முதலான பலபல திவ்ய ஸூக்திகளால் பரமாத்ம தத்வத்தை விவரித்தருளினள். பரவ்யூஹ விபவ அந்தர்யாமி அர்ச்சைகளாகிற பரமபுருஷனுடைய பஞ்சப்ரகாரங்களையும் வெகுஅழகாகக்காட்டியுள்ளாள் ஆண்டாள். எங்ஙனே யென்னில்; முதற்பாட்டில் (நாராயணனே) என்று பரஸ்வரூபம். 2. (பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்) என்று வ்யூஹம். 3. (ஓங்கியுலகளந்த வுத்தமன்) என்று விபவம். 4. (ஆழிமழைக்கண்ணா) என்று,* ஸ ஆத்மா அங்காநி அந்யா தேவதா:* என்று உபநிஷத்து ஓதின கட்டளையிலே அந்தர்யாமித்வம். 6. (புள்ளரையன் கோயில் * கோயில்காப்பானே* உன்கோயில் நின்றிங்ஙனே போந்தருளி) என்று அர்ச்சாவதாரம்.

சேஷத்வம், அநந்யார்ஹசேஷத்வம், அசித்வத் பாரதந்த்ரியம் ஆகிய ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை ஆண்டாள் (*உன்றன்னோடுற்றோமேயாவோம் * *மாற்றாருனக்கு வலிதொலைந்து *அபிமான பங்கமாய் வந்து* என்றிவை முதலான பாசுரங்களினால் சுருக்கமும் பெருக்கமுமாகப் பேசினள். ஆக இதுவரையில் தத்வஹித புருஷார்த்தங்களில் தத்வநிரூபணமாயிற்று.

இனி அடுத்தது ஹிதம்; அதாவது உபாயம். இதை ஆண்டாள் (*தொழுது வாயினாற்பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க* உன்னையருத்தித்துவந்தோம்* உன் பொற்றாமரையடியே போற்றும்*) என்றிவை முதலான பாசுரங்களினால் விளக்கினள். மிகுந்தது புருஷார்த்தம், எம்பெருமானார் தரிசனத்தில் நித்ய கைங்கரியமே பரமபுருஷார்த்தமாகக் கொள்ளப்படுகிறது, இதனை வேதாந்தங்கள் சேதநாசேதனங்களுக்கும் ஈச்வரனுக்கும் சரீராத்ம பாவத்தைச் சொல்லும் முகத்தாலே [அதாவது, *யஸ்யாத்மா சரீரம்* இத்யாதி முகத்தாலே] தெரிவித்தன. சரீரமானது ஜீவாத்மாவுக்குத் தானுள்ளவரையில் ஸகல கரணக்ராமங்களாலும் உழைப்பதாகிற கைங்கரியமே செய்துகொண்டிருக்கும்படியை நாம் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்கிறோம். இதே போல சரீரலக்ஷண ஸமந்வயம் பெற்றிருக்கிற ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவுக்குத் தொண்டுபூண்டமுத முண்கையையே ஸ்வரூபமாக வுடைத்தாயிருக்கும். இதனை ஆண்டாள் *உனக்கே நாமாட்செய்வோம்* என்று தலையாக வைத்துத் தலைக்கட்டினள். திருப்பாவைக்கு இதுதான் ஜீவநாடி யென்பதை பட்டர் தாமருளிச் செய்த திருப்பாவைத்தனியனில் "[illegible]—பாரார்த்த்யம் ஸ்வம் ச்ருதிசதசிரஸ்ஸித்தம் அத்யாபயந்தீ* என்பதனால் கைவிளக்கேற்றிக் காட்டியருளினார்.

இத்தனியனில் *ச்ருதிசதசிரஸ்ஸித்தம்* என்றருளிச் செய்திருப்பதொன்றே போதும் திருப்பாவையின் பெருமைக்கு. பரமவைதிகர்களில் தலைவரான ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் எம்பெருமானுர் ஆழ்வான் பட்டர் முதலான ஸகல பூர்வாசாரியர்களும் பரிக்ரஹித்து அத்யயந-அத்யாபனங்களிற் கொண்டது திருப்பாவை முதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களில் உபநிஷத்துக்களின் பொருள்கள் பொதிந்துகிடக்கின்றனவென்பதுபற்றியே யன்ரே. இவற்றுக்குப் பிரதிகோடியாக ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற தேவாரம் திருவாசக மென்னும் நூல்களுக்கு ஆதி காலந்தொட்டே வைதிகபரிக்ரஹம் அடியோடு இல்லாமை உலக மறிந்தது. ஏனில்லை யென்கிற காரணத்தை அவரவர்கள் தங்கள் விவேக சக்தியினுல் உணர்ந்து கொள்ளலாம். திருப்பாவை ஜீயர் என்று எம்பெருமானுர் பேர் பெற்றதுபோல திருவெம்பாவைபிக்ஷு வென்று இனியாவது ஒருவர் பெயர் பெறட்டும், பெயர்பெருவிடினும் பெயர்பெற ஆசையாவது உண்டாகட்டும்.

....

அன்பர்களே! ஸத்காலக்ஷேப ஸபை யென்னும் மகுடத்தின் கீழ் நாமெழுதி வந்ததில் ப்ராஸங்கிகமானவிது நிற்க. இனி அந்த ஸபையைப் பற்றிச் சிறிது எழுதி முடிப்போமாக. இந்த ஸபையின் மூலமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சில க்ரந்தங்களின் பிரவசனம் சாத்துமுறையாகாமல் நிற்கிறது. ஸ்ரீவசனபூஷணம் 1957 ஆம் வருஷத்தில் ப்ரவசனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1964-ல் மூன்று ப்ரகரணங்கள் வரையில் முடிவுபெற்று நின்றிருக்கின்றது. பகவத் விஷய ப்ரவசனம் பகவத்கதாப்ரஸங்க ஸபையிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஆரும்பத்து வரையில் சாத்துமுறையாகியிருந்தது. பிறகு ஸத்காலக்ஷேப ஸபையின் மூலமாக 7. 8 பத்துக்களின் ப்ரவசனம் முடிவுபெற்று நிற்கிறது ஸசேஷ மான இவையிரண்டையும் ஒருவாறு முடிக்கவேணுமென்று நமது ஸபையார் அடிக்கடி வேண்டிவநகின்ருர்கள் அதற்குரிய உடல் நலத்தை நமக்கு எம்பெருமான் அருள்புரிய வேணுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிருேம். .... *



சென்னை ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்டு கமிஷனரவர்களின் வரவேற்பு.

— கடிதம் —

ஸ்ரீமத் காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் சுவாமிகளின் திருப்பாவை காலக்ஷேப வைபவம்.

(திரு நா. வேணுகோபால் நாய்க்கர் B.A., B.L., காரியதர்சி. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மகாசங்கம் சென்னை. உதவி இயக்குநர் – அனைத்து இந்தியக் கைத்திறன். சென்னை.)

மார்கழி மாதமானால், தினமும் மாலை மூன்றுமணியானால் அடியேனது உள்ளம் குருக்ஷேத்திரபூமியாகி ஒரு யுத்தக்களமென்னும்படி யாகிவிடும். எதனாலென்னில், கேளுங்கள். ஸ்ரீமத் அண்ணங்கராசார்ய சுவாமிகளின் சொற்பொழிவுகளைக் கொள்ளை கொள்ளையாகத்தான் கேட்டிருக்கிறோமே! இன்று ஒரு நாள் வேறு ஜோலியில் அமர்ந்து அங்கேபோய் கேட்காமலிருந்துவிட்டால்தான் என்னவாம் – என்று ஒரு தோற்றம் ஏற்பட்டு அது வெற்றி பெற்றதுபோல் நிற்கும். பிறகு ஒரு நாழிகை பொறுத்து, இன்று ஸ்ரீமத் ஸ்வாமிகள் புதிதாய் அரிய பெரிய அர்த்தங்கள் சாதித்துவிட்டால் அதை இழந்தல்லவா போய்விடுவோம்! சாதித்துவிட்டால் என்று என்ன? தினமும் புதிய புதிய பலப்பல அர்த்தங்களை சாதித்துத்தானே வருகிறார்! அதெல்லாம் கேட்காவிட்டால் நஷ்டந்தானே! என்கிற மற்றொரு தோற்றம் தலையெடுத்து அது வெற்றி பெற்றதுபோல் முழங்கி நிற்கும்.

19—1—70 திருப்பாவை சாத்துமுறை நன்னாளில்.

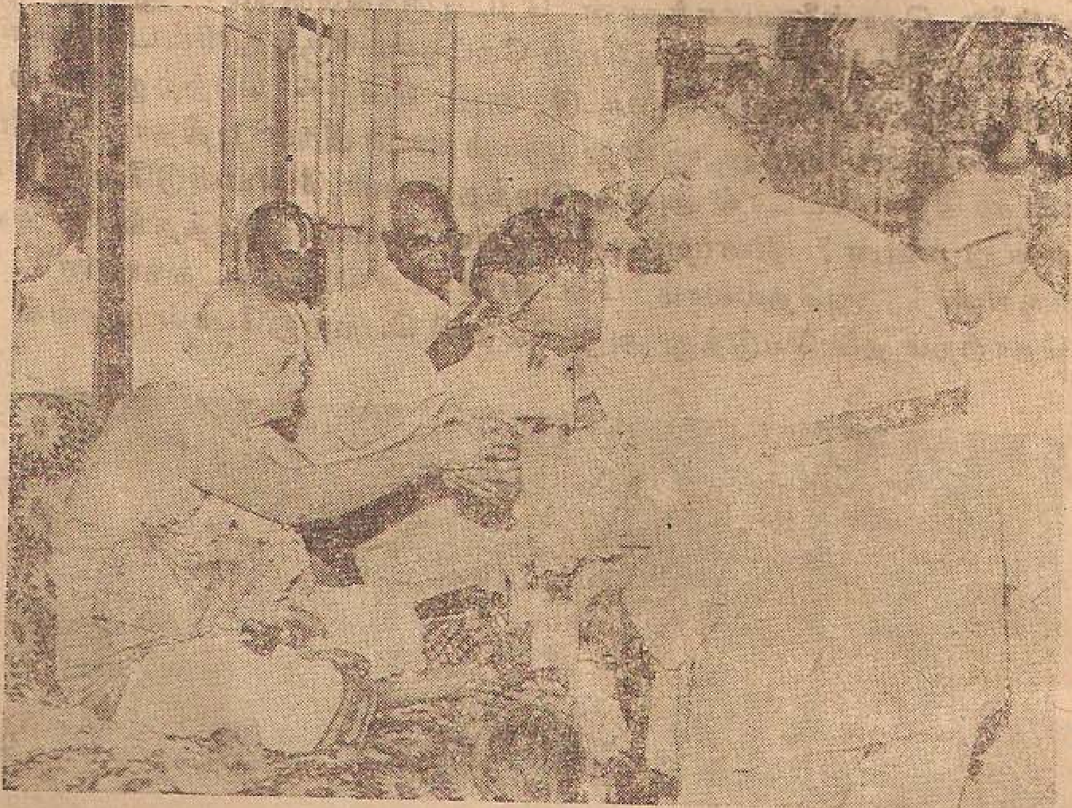


ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்டு கமிஷனரவர்களின் சொற்பொழிவு சபைக் காட்சி.

அதன் பிறகு ஒருநாழிகை பொறுத்து, சுவாமிகள் புதிய பெரிய அர்த்தங்களைச் சாதித்துவிட்டால்தான் என்ன? அது நித்யகல்யாணமாகக் கிடைப்பது தானே, நானே மறு தினங்களில் போகும்போது சாதிக்கும் அர்த்தங்களைக் கேட்டாலே

போதும். இன்று வேறுஜோலி பார்ப்போமே! என்று ஒரு தோற்றமுண்டாகி இது வெற்றி பெற்றதுபோல் பறையடித்து நிற்கும்.

மணி ஐந்து. இன்னும் ஒரு மணிதானிருக்கிறது காலக்ஷேப மாரம்பிக்க. நாம் அர்த்தம் கேட்பது எப்படியாவதிருக்கட்டும். சுவாமிகளின் திவ்விய திருமேனியைச் சேவிப்பதல்லவா பெரும்பாக்கியம்! உரையாற்றுகையில் பக்திததும்பும் முகபாவனை யென்ன! தலையமைப்பு, முகம்திருப்புதல், கைகளை உயர்த்தல் தாழ்த்தல்-இந்த சேவைகளை இழக்கவே கூடாதே! என்கிற தோற்ற முண்டாகி இது வெற்றிபெற்றதுபோல் சங்கபேரி முழங்கிநிற்கும்.



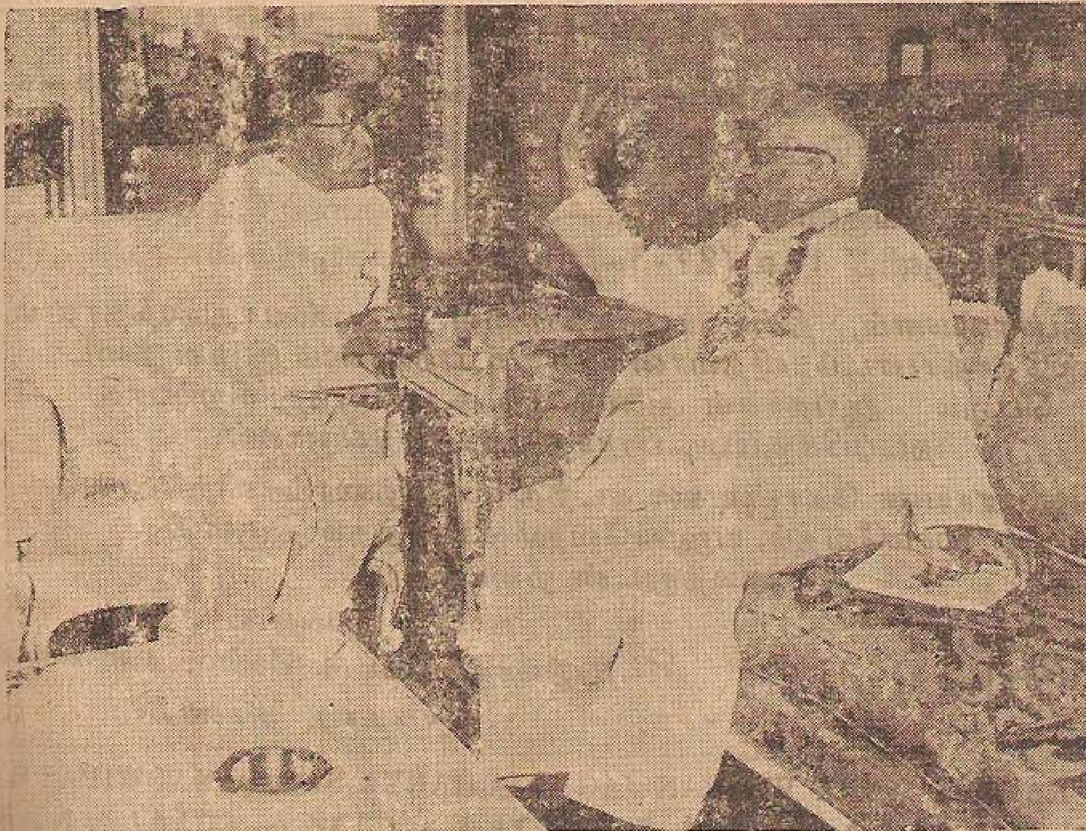
13—1—70 திருப்பாவை சாத்துமுறை நன்னாளில்

ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்டு கமிஷனரவர்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளிடம் அனுக்கிரகம் பெறுதல்.

ஐயகோ! நாம் 5, 10 நிமிஷம் தள்ளி காலக்ஷேப சபைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தால் சுவாமிகளின் எதிரே போய் உட்கார இடவசதி கிடைக்காதே! வெளியில் தானே உட்காரவேண்டும்; அப்போது ஒரு சேவையும் கிடைக்காதே! இன்று தாமதமாய் விட்டபடியால் இங்கிருந்து கொண்டே அநுபவம் செய்து நிற்போம் என்றொரு தோற்றமுண்டாகி இது ஜயம் பெற்றதுபோல் முழங்கும். மணி ஐந்தரையாகி விட்டது. நேரே சேவிக்கு மாறு இடம் கிடைக்காவிட்டால் தான் என்ன? எங்கே உட்கார்ந்தாலும் செவியின்பத்திற்குச் சேதமில்லையே. என்ன கம்பீரமான குரல்! என்ன அழுத்தம் திருத்தமான உச்சரிப்புகள்! சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப தொனியை உயர்த்துவதும் தாழ்த்துவதும் ஆகா! குரல் ஜாலங்கள் தான் எத்தனை; வடமொழி சுலோகங்கள் சாதிக்க ஒரு பாணி; தமிழ்ப் பாசுரங்களுக்கு வேறு பாணி. உரைவளம் பொழிகையில் ஒரு நடை. இடையே அலுப்புத் தட்டாமலிருக்க ஒரு நடைமாற்றம், இதில் இடையிடையே நகைச்சுவை வேறு

இதை யெல்லாம் ஒரு வேளை யிழந்தாலும் பேரிழவேயாதலால் புறப்பட்டுப் போகத்தான் வேணுமென்கிற ஒரு தோற்றம் முடிவாக ஓங்கி நிற்கிறது. சுவாமிகள் திருப்பாவை சொற்பொழிவு என்கிற வியாஜத்தினல் ஸகல ஞானபாகத்தையுமல்லவா அள்ளியள்ளி வாரி வழங்குகிருர் ஆழிபோல் மின்னும் கருத்துக்கள் எத்தனை! தாழாதே உதைத்த சரமழைபோல் உதிரும் சொல்லம்புகள் கணக்கிலடங்குமோ? முத்தும் மணியும்வயிரமும் நன்பொன்னுமல்லவா உதிர்வன.

இது நான் நாடகமாக எழுதுவதல்ல; எனது சொந்த அனுபவத்தில் ஏகதேசம் எழுதினதே ஜோலிகளின் மிகுதியினல் சிற்சில நாட்களில் சபைக்குப் போய்ச் சேர ஆறரைமணியாய்விடும். அரைமணி நடந்த அர்த்தங்களை உயிர் நண்பர் A. V. கன்னைய நாயுடுபோல்வாரின் வாயிலாகச் சுருக்கமாகக் கேட்டு ஒருவாறு சமாதான மடைவேன். இவ்வநுபவங்களை ஒரு புத்தகமாக வெழுதவேணும்.



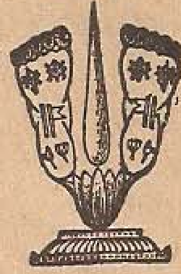
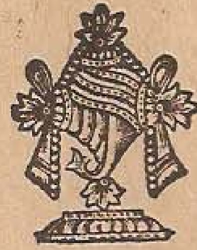
மேலே கண்ட வியாஸமெழுதிய வேணுகோபால் அவர்கள் டில்லியில் ராஷ்டிரபதி கிரியவர்களை பேட்டி கண்டகாட்சி.

பண்டிதவுலகுக்குப் பொறுக்கொணுத்துயரம்

ஒப்பிலியப்பன் ஸன்னிதியில் வித்வத்ஸார்வபௌமராய் விளங்கின நவநீதம் கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் கனிஷ்ட திருக்குமாரரும், வித்வச்சிரோமணி ஸ்ரீராமதேசிகாசார்யருடைய ஸஹோதரருமான [டாக்டர், M. A. P. H. D. பட்டங்கள் பெற்றவரான] சேஷாத்ரியாசாரியர் கல்விக்கடலாயும் ஆத்மகுண நிதியாயும் விளங்கினவர். லௌகிக வைதிகக் கல்விகளில் நிகரற்ற நிபுணர், பரமஸாத்விகர். இவரை நேற்று தைமாத முடிவில் இவ்வுலகம் இழந்த துயரம் வெகுநாள்வரையில் மறக்கமுடியாதது. இத்துயரம் ஒருவாறு மறையத் திருத்தமையனர் நீடூழி வாழ்க.

ஸ்ரீ:
பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.




ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியின்

ஸௌம்ய வருஷத்திய

மீன விசாகோத்ஸவப் பத்திரிகை.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் எழுபத்தொன்பதாவது திருநக்ஷத்திர பூர்த்தியை முன்னிட்டு
ஸ்ரீ காஞ்சியில் ஸ்வாமியின் திருமாளிகையில்

நாளது பங்குனிமீ 5உ (18—3—70) புதன்கிழமை முதல்
பங்குனிமீ 14உ (27-3-70) வெள்ளிக்கிழமை வரை

வேதபாராயணம், திவ்யப்ரபந்தஸேவை, ரஹஸ்யாநுஸந்தானம், ஸ்தோத்ரபாடம், வித்வான்களின் உபந்யாஸம் இவை நடைபெறும். ஆப்தர்கள் அனைவரும் கூடியிருந்து சிறப்பாக நடப்பிக்கும்படி பிரார்த்திக்கப்படுகிறார்கள்.

வேதபாராயண கோஷ்டிகள் கடந்த ஸம்வத்ஸரங்களிற்போலவே ஸாமவேதம், யஜுர்வேதம் க்ரமாந்தம் திருவீதி வலத்துடன் நடைபெறும்.

இங்ஙனம்,
பிரதிவாதி பயங்கரம் செல்வமணி என்கிற
ரங்கநாத தாஸன்.

காஞ்சீபுரம்,
1—3—70.

SRI KANCHI MAHA VIDWAN JAGADACHARYA SIMASANADHIPATHI

P. B. ANNANGARACHARYA SWAMI'S

Eightieth Birth Day Celebrations

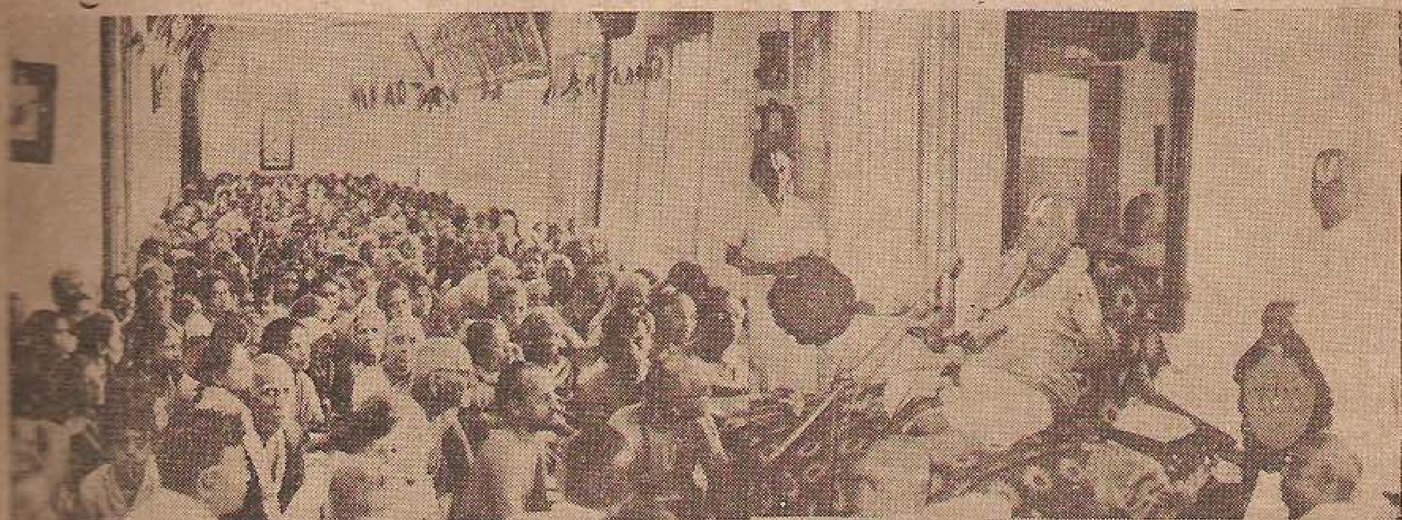
The Eightieth Birth day of Sri Swami is being celebrated this year at his residence in Kanchi from (18-3-70 to 27-3-70 Friday. Vedas, Divya Prabandhams, Stotras and Rahasyas will be chanted. Procession of the Veda Goshti and lectures will also take place as usual.

You are cordialy invited to attend,
CHELLAMANI alias
P. B. RANGANATHACHARYA.

Kancheepuram,
1—3—70.

உன்றன்னோடுறவேல் நமக்கு —
— இங்கொழிக்க வொழியாது.

திருப்பாவையில் இருபத்தெட்டாவது பாசுரமான *கறவைகள் பின் சென்று* என்கிற பாட்டை ஊன்றி நோக்குமிடத்து நெஞ்சு நீராயுருகுகின்றது. இது கண்ணபிரானை நோக்கிக் கோபிகள் சொல்லும் பாசுரமாக நிபந்திக்கப்பட்டிருப்பினும் சொல்லமைப்பு ஆண்டாளுடைய தென்பதில் ஐயமில்லையே. இத்தகைய வார்த்தைகள் கோபிகளுக்குச் சொல்லத்தெரியுமா? என்கிற விசாரம் நாம் செய்யத் தகாததாயினும் செய்துபார்ப்போம். வட மதுரையிலும் அதற்கடுத்த திருவாய்ப்பாடியிலும் அக்காலத்தில் இக்காலத்திற்போலவே தமிழ்ப்பாஷை நடையாடியிருக்க ப்ரஸக்தியில்லை. அந்நாட்டிற்குரிய பாஷையே பயிலப்பட்டிருக்க வேணும். கோபிகள் தங்களுடைய பக்திப் பெருங்காதலுக்கிணங்க தங்கள்



சாதிக்குரிய பாஷையில் ஏதோ கர்ணாம்ருத கீதங்களைப்பாடி யிருக்கிருர்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆண்டாள் தம்முடைய பாவநா ப்ரகர்ஷத்தாலே விலக்ஷணமான கருத்துக்களை யமைத்துப் பரம மதுரமான இத்திவ்வியப் பிரபந்தத்தை ஆக்கியிருக்கின்ருள். இப்படிப்பட்ட அமைப்பு எவருடைய புத்திக்கும் கோசரமன்று என்பதை அடியேன் ஒவ்வொரு சொல்லிலும் ஆழ்கிறபோது அறுதியிடுகின்றேன்.

பிரகிருதம் *கறவைகள் பின் சென்று* என்கிற பாசுரத்தில் ''குறையொன்றுமில்லாத கோவிந்தா! — அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலத்து உன்றன்னைப் பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்'' என்கிற வசனஸந்நிவேசமுண்டே. இதைக் காணும்போது 'ஆண்டாள்தான் கோபிகளில் ஒருத்தியாகவே ஆய்வி டாள்' என்று நம் ஆசாரியர்கள் அருளிச் செய்வதில் அணுவேனும் அதிசயோக்தி சங்கிக்க இயலாதன்ரே. இப்பாசுரத்தை ஒருகாலன்றிக்கே பலகால் சொல்லிச் சொல்லிப் பாருங்கள்.

நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் காலைப்பூசற்பதிகத்தில் *சாவதிவ்வாய்க் குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்த வித்தொழுத்தையோம் தனிமைதானே* என்றருளிச் செய்ததிற் பதின்மடங்கு மேற்பட்டது * உன்றன்னைப் பிறவி பெறுந்தனை

புண்ணியம் யாமுடையோமென்பது. ஆண்டாள் மெய்யான கோபியாயிருந்தா லொழிய இங்ஙனே பேசியிருக்க இயலாதென்னத் தட்டுண்டோ? ஏறிட்டுக் கொண்டு வரக்கூடியதன்றே இப்பாசுரம்.

இதற்குமேல் *உன்றன்னோடுறவேல் நமக்கிங்கொழிக்க வொழியாதென்ற விது கல் நெஞ்சையும் கரைக்கவல்லது. ஒரு ஆழ்வாரும் இங்ஙனே பேசியிருக்க வில்லையே! *உன்றன்னோடுறவு நமக்கொழிக்க வொழியாது* என்னாதே 'உறவேல்' என்றது மிகவழகியது. எம்பெருமானுக்கும் நமக்குமுள்ள உறவு ஒன்றன்று, பல என்பதைக் காட்டி நிற்கும் அச்சொல்லாற்றல். திருவஷ்டாக்ஷர மஹாமந்திரத்தி லிருந்து ஒன்பது வகையான உறவுகள் தேறுகின்றனவென்று நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்கிறார்கள். திருமந்திரம் நமக்குத் திருமங்கலியம் போன்றதென்று முமுக்ஷுப்படியில் பிள்ளை லோகாசாரியர் அருளிச்செய்திருப்பது ப்ரஸித்தம். உலகில் ஒரு கன்னிகையின் கழுத்தில் தாலியேறினவாறே தம்பதிகளுக்கு பதி பத்னீபாவமென்கிற ஓர் உறவு ஏற்பட்டதாகும்; திருமந்திரமாகிற தாலி நமது கழுத்தில் ஏறினவாறே ஓர் உறவு அல்ல; ஒன்பது உறவுகள் ஏற்பட்டனவாகும் அந்தவுறவுகளை நாம் சிந்தனையிற் பதியவைத்துக் கொள்வதற்காக நம் பூருவர்கள்

"பிதா ச ரக்ஷகச் சேஷீ பர்த்தா ஜ்ஞேயோ ரமாபதி:,
ஸ்வாம்யாதாரோ மமாத்மா ச போக்தா ச ஆத்யமநூதித:"

என்றொரு ச்லோகமியற்றி உபகரித்துள்ளார்கள். [ஆத்ய மநூதித: ரமாபதி: பிதாச................போக்தா ச] என்று அந்வயம் ஆத்யமநு வாவது – மூலமந்த்ரம். மநு: என்றது மந்த்ர: என்றபடி. ஆத்ய மநுவென்று மூலமந்திரத்தைச் சொல்லிற்றாயிற்று. அதில் பிரதி பாதிக்கப்பட்ட ரமாபதி:– ச்ரிய: பதியானவன் பிதாவாயும் ரக்ஷகனாயும் சேஷியாயும் பர்த்தாவாயும் ஜ்ஞேயனாயும் ஸ்வாமியாயும் ஆதாரனாயும் ஆத்மாவாயும் போக்தாவாயு முள்ளான் – என்பது சுலோகத்தின் பொருள் அவன் பிதாவானால் நாம் புத்ர ராகிறோம்; அவன் ரக்ஷகனானால் நாம் ரக்ஷ்யராகிறோம்....... அவன் போக்தாவானால் நாம் போக்யராகிறோம். ஆக இவை ஒன்பது வகையான உறவுகள். இவற்றைத் திருமந்திரத்திலிருந்து உய்த்துணரும் வழிகேண்மின்;

— மூந்துறபுன்வர் மூன்று உறவுகள் —

எங்ஙனேயென்னில்; அதில் முதல் பதம் ப்ரணவம். அது அகாரமென்றும் உகார மென்றும் மகாரமென்றும் [மூன்றக்ஷரமான] மூன்று பதங்கொண்டது முதற்பதமான அகாரத்தில் மூன்று உறவுகள் தோன்றும் 1. பிதாபுத்ரபாவம். 2. ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவம், 3. சேஷசேஷிபாவம். அந்த ஒரு அக்ஷரத்தில் இந்த மூன்று உறவுகள் எங்ஙனே தோன்றுகின்றன வென்னில்; அகாரத்திற்கு ப்ரக்ருதி சக்தியென்றும் தாதுசக்தியென்றும் இரண்டு வகையான சக்திகளுண்டு. "அகாரோ வை ஸர்வா வாக்" என்றும் "அகர முதலவெழுத்தெல்லாம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அகாரமானது எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் முதன்மையாயிருந்து கொண்டு, தனக்கு அர்த்தமான எம்பெருமான் உலகுககெல்லாம் முதல்வன் என்று காட்டுதலாகிறவிது ப்ரக்ருதி சக்தியாலெனப்படும், 'ஆதிபகவன் முதற்றே யுலகு" என்ற குறளும் இதனையே காட்டிற்றாகும். ஆகவே, அகாரத்தில் ப்ரக்ருதி

சக்தியினல் ஏற்பட்டவுறவு கார்யகாரண பாவம் (அல்லது) ஜந்ய ஜநகபாவம், (அல்லது) பிதா புத்ரபாவம் என்பதாம். அந்த அகாரமானது (அவ - ரக்ஷணே) என்கிற தாதுவிலிருந்து தேறினதாகையாலே எம்பெருமான் ஸர்வரக்ஷகன் என்றதாகும். இதனல் (2) ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவமாகிற வுறவு தேறிற்றுகிறது. இதுதான் தாது சக்தி ஸித்தமெனப்படும். இந்த அகாரத்தின்மேல் வியாகரண சாஸ்த்ரப்படி (வைதிக ப்ரக்ரியையில்) சதுர்த்தீ விபக்தியிருந்து லோபித்ததாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இல்லாவிடில் அந்வயிக்கவேமாட்டாது. அந்த விபக்தியானது 'அவனுக்கு சேஷப்படுகை' என்கிற பொருளைக் காட்டுதலால் (3) சேஷ சேஷி பாவம் என்கிற வுறவு தேறிற்று. ஆக அகாரத்தில் மூன்றுறவுகள்.

— நான்காவது உறவு — பதிபத்நீபாவம் —

இனி அடுத்துள்ள உகாரமானது அவதாரணப் பொருளதாய் எம்பெருமானுக்கே சேஷப்பட்டது என்று காட்டுதலால் "கண்டாரிகழ்வனவே காதலன் தான் செய்திடினும், கொண்டானையல்லா லறியாக் குலமகள் போல்' (பெருமாள் திருமொழி) என்கிறபடியே பதிபத்நீபாவமாகிற உறவு தேறுகின்றது.

— ஐந்தாவது உறவு — ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயபாவம் —

அதற்கு அடுத்துள்ள மகாரமானது 'மந ஜ்ஞாநே" "மந-அவபோதநே" என்கிற தாதுக்களிலிருந்து நிஷ்பந்நமாகி ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவைச் சொல்லுதலால் ஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞேய பாவமென்கிற உறவு தோற்றிற்று. எம்பெமான் அறியப்படுமவன், ஆத்மா அறிகின்றவன் என்றவாறு. 'ஒண்தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்கிற பொய்கையார்பாசுரம் இங்குக்காண்க.

— ஆருவது உறவு — ஸ்வஸ்வாமிபாவம் —

அதற்குப்பிறகு உள்ள நம: பதத்தினல் தன்னை ரக்ஷித்துக் கொள்வதில் தனக்கு எவ்விதமான உரிமையும் இல்லையென்று காட்டுகிற முகத்தினல் ஆத்மவர்க்கமெல்லாம் எம்பெருமானுடைய ஸொத்து என்று காட்டுதலால் ஸ்வஸ்வாமி பாவம் என்கிற வுறவு தேறிற்றுகிறது. அவன் ஸ்வாமி; நாம் ஸொத்து.

— ஏழாவது உறவு — ஆதாராதேயபாவம் —

இனி நாராயணபதத்தை யெடுத்துக்கொண்டால் இதற்குத் தத்புருஷ ஸமாஸ மென்றும், பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸமென்றும் இருவகையான வ்யுத்பத்தி மார்க்கங்கள் கொள்ளப்பட்டு, நாரபதார்த்தமான ஸகல வஸ்துக்களுக்கும் எம்பெருமான் ஆதாரமென்றும் அந்த ஸகல வஸ்துக்களையும் தான் ஆதாரமாகவுடையவனென்றும் தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். ஆதலால் நாராணும் அயநம் என்கிற தத்புருஷனல் ஆதாராதேயபாவமென்கிற உறவு தேறுகின்றது.

— எட்டாவது உறவு — சரீராத்மபாவம் —

நாரா: அயநம் யஸ்ய ஸ: என்கிற பஹுவ்ரீஹியால் சரீரசரீரிபாவமென்கிற வுறவு தேறுகின்றது. நாரங்கள் பகவானிடத்திலே யிருக்கின்றன என்பது தத்புருஷ ஸித்தம். நாரங்களிலே பகவானுளன் என்பது பஹுவ்ரீஹி ஸித்தம். அவற்றிலே இவனிருப்பதாவது அவற்றை உடலாகக்கொண்டு தான் அவற்றுக்கு உயிராக இருப்பதேயாதலால் இதனல் சரீராத்மபாவம் ஸித்தித்ததென்னக் குறையில்லை. ஸகல சேதநா சேதனங்களும் சரீரம்; அவன் சரீரி.

— ஒன்பதாவது உறவு — போக்த்ரு போக்யபாவம் —

இனி அந்த நாராயண பதத்திலுள்ள சதுர்த்தியானது, காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே முன்னும் பின்னும் (தன்னிடத்திலும்) அந்வயிக்கின்ற நமஸ்ஸினால் பரிஷ்காரம் பெற்று, நாராயணனுக்குச் செய்யப்படுகின்ற கைங்கரியத்தின் போகமும் அவனுக்கேயன்றி இந்த ஜீவனுக்கில்லையென்று நிஷ்கர்ஷித்துக் காட்டுதலால் போக்த்ருபோக்யபாவம் என்கின்ற உறவைத் தெரிவிக்கின்றது. எம்பெருமான் போக்தா, ஜீவாத்மா போக்யன் என்றவாறு. ஜீவாத்மாவை போக்தாவாகவும் எம்பெருமானை போக்யனாகவும் கொள்வதும் ஒருபுடையுண்டெனினும் திருமந்திரத்தில் வடிக்கட்டின பொருள் முந்துறப் பணித்ததேயாகும். ஆகத் திருமந்திரத்தினால் நவவித ஸம்பந்தங்கள் தெரியவந்தன. .... *

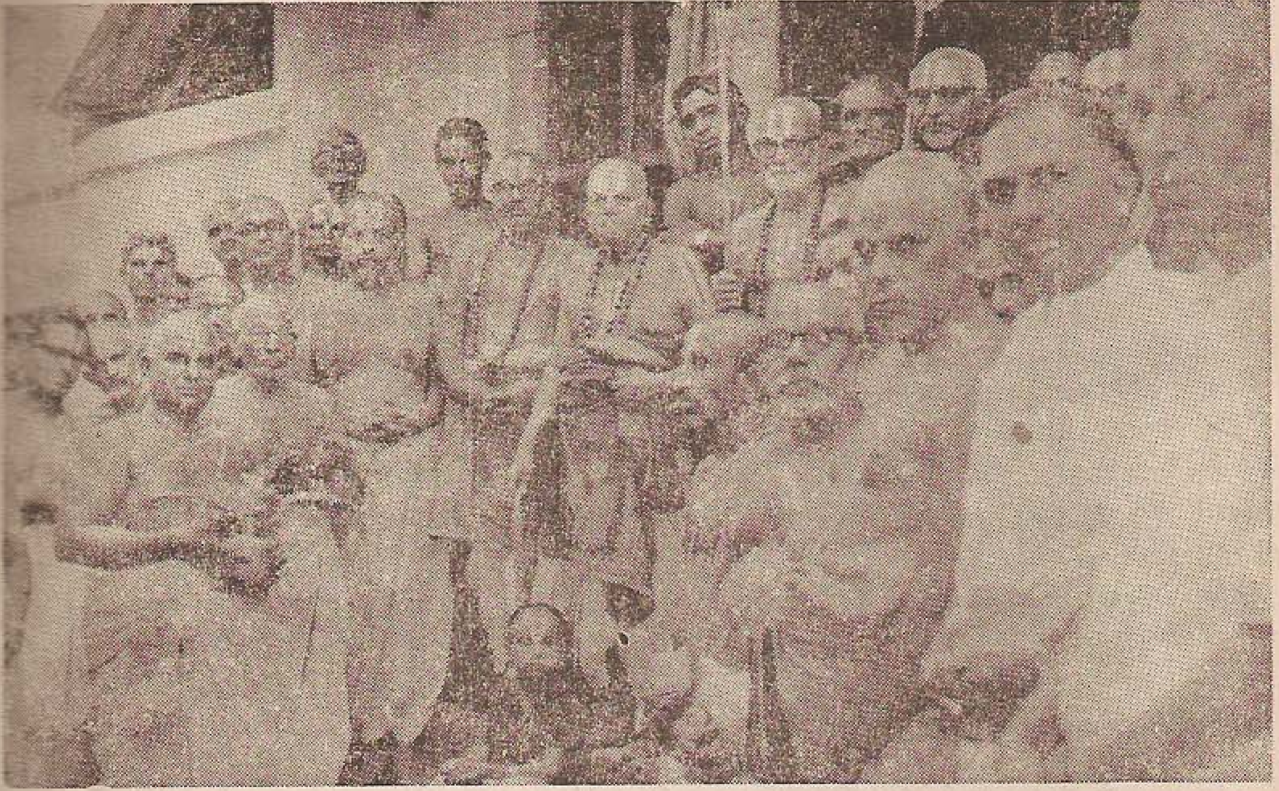
ப்ரேமப்ரகாசனர்.

இந்த ப்ரகடனம் ஆவச்யகமன்றாயினும் உலகின் மருள் நீங்க வுதவுமென நினைக்கிறேன். ஆங்காங்கு உபந்யாஸங்கள் செய்துகொண்டு ப்ரஸித்தராய் விளங்குகின்ற ஸ்ரீமாள் உ. வே. K. V. ஸந்தானகோபாலாசார்ய ரென்கிற ஸஹ்ருதயர் 4-2—70ல் நெய்வேலியிலிருந்து நமக்கொரு கடிதமெழுதினர் அதை ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளியிடுவோமா என்று நமக்குத் தோன்றிற்று. எதனால் தோன்றிற்றென்னில், அவர்க்கும் நமக்கும் பிரபலமான மனஸ்தாபமிருப்பதுபோல் பலர் நினைத்து விஷமப்ரசாரம் செய்துவருவதனால் அதற்கு இடமறும் என்பது பற்றியே. நாம் விவாத விஷயங்களில் வியாஸங்கள் எழுதும்போது வ்யக்திகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டாலும் விஷயத்நில்மட்டும் நோக்கேயொழிய வ்யக்திகளில் ப்ரேமத்திற்கு எள்ளளவும் குறை கிடையாதென்பதை நமது பரமாப்தரான ஸ்ரீமான் M. S. வரதாசாரியார் (அடையார் வாஸி) போன்ற பல ஸஹ்ருதயர்கள் உள்ளபடி யுணர்ந்தவர்கள். சிலவிஷமிகளுக்கு விபரீத ப்ரசாரமே போதுபோக்காயிருக்கும். அத்தகைய ப்ரசாரம் பிரமாணிகர்களிடத்தில் விலை செல்லாமலிருக்க வேணுமென்பதே நமது ஆசை மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ஸந்தானகோபாலாசாரியர்க்கு, அவருடைய கடிதத்தை வெளியிட அனுமதிகேட்டு நாம் கடிதமெழுதின போது நெஞ்சுகனிந்த அன்பையும் ஆர்வத்தையுங்காட்டி வெகு விரிவான பதில் கடிதமெழுதினரவர். அவருடைய முதற்கடிதத்திலுள்ள சிலவார்த்தைகளிவை;

> '...ஸ்வாமி ஸந்நிதியில்...விஜ்ஞாபனம். தேவரீரை சென்னையில் நுங்கம்பாக்கம் ஸதஸ்ஸில் சந்தித்தும் எதோ அவஸர ஜோலியினால் விரைவில் பிரியநேர்ந்தது. ஸ்வாமி வருஷத்திற்கு வருஷம் புதிது புதிதாக உபகரிக்கும் ஸ்வாபதேச வியாக்கியானபலத்தால்....அடியேன் உண்மையான பக்தியுடன் வாணீ மஹாலில் திருப்பாவை சொல்லும்போது அவற்றைக் கூறினேன். ஸ்வாமியின் சிஷ்யர்களையும் கேட்டறியவேணும். அடியேன் அந்தத் திருவடிவாரத்தில் மாருத பக்தி கொண்டவன். அவ்விடத்து ப்ரசுரங்களை யெல்லாம் அடியேனுக்கு அநுக்ரஹித்து வரவேணும்...தாஸன் கே வி ஸந்தானகோபாலன்."

ஸ்ரீமதுபயவே. ஆழ்வார் திருநகரி இளையவில்லி ஸ்ரீஸூக்திரத்நாகர.

சடகோபாசார்ய ஸ்வாமியின் திருப்பாவை ப்ரவசனத் தொடக்க கோஷ்டி.



ஸ்ரீமதுபயவே. இளையவில்லி ஸ்வாமி இருபது ஸம்வத்ஸரங்களாகத் திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் நித்யவாஸமாக எழுந்தருளியிருக்கும் விஷயம் அனைவருமறிந்ததே. திருச்சியிலுள்ள திருக்கச்சிநம்பி ஸபையதிகாரிகளின் பிரார்த்தனைக்கிணங்கி அவ்விடத்தில் அடிக்கடி அனேக ப்ரவசனங்கள் நடத்தி வருவதும் ப்ரஸித்தமே. நிகழும் ஸௌம்ய ஸம்வத்ஸரம் கார்த்திகை மாத முடிவில் 14—12—69 ஞாயிறன்று திருப்பாவை காலக்ஷேபம் தொடக்கமாயிற்று. அப்போது, ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ காஞ்சீ. அழகிய மணவாள ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி, ஜகத்விக்க்யாதப்ரபாவரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி முதலான பல பெரியார்கள் கோயிலிலிருந்து ஷ ஸபா மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளியிருந்து சிறப்பித்த ஸந்தர்ப்பத்தின் காட்சி இது. மார்கழி முப்பது நாளும் திருப்பாவைப் ப்ரவசனம் குறையற நடந்தேறி, தைமாதத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியின் ஆத்யக்ஷ்யத்தில் வெகு சிறப்பாகச் சாத்துமுறை நடந்தது. பலமாதங்களாக அதே ஸபையில் இளையவில்லி ஸ்வாமி உபந்யஸித்து வந்த பெரிய திருமொழி திருக்குறுநெடுந்தாண்டகங்களின் சாத்துமுறையும் விசேஷ வைபவமாக நடேந்தேறியது. ஸ்வாமிக்கு ஏற்கெனவே நெடுநாளாக ஸ்ரீஸூக்திரத்நாகர பிருது ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. இப்போது திருப்பாவைக் கடல்மணி யென்கிற பிருதும் ஸ்வாமியின் திருநாவீறுக்குத் தகுதியாக ஸபையாரால் வழங்கப்பட்டது. ப்ரவசன வைபவம் மேன்மேலு மோங்குக. ... *

ஆஸ்திக பக்தர்கட்கு ஆனந்தகரமான செய்தி.

அரசாங்கம் தருமநெறிக்குத் தவறுதலாக நடந்து கொள்ளுமோ வென்கிற ஸந்தேஹ மேற்படுங்கால் தக்க முறையில் தருமநெறியை யுணர்த்திக் குறை நீக்கக் கோருவது ஆன்றோர் கடமையாதலால், சிலமாதகாலமாக தேவஸ்தானங் களில் அர்ச்சகர் நியமன விஷயமாக உலவிவரும் பிரவாதத்தினால் கலக்கமடைந்த பல பெரியார்கள் மடாதிபதிகள் ஸ்ரீரங்கம் முதலான விடங்களிலிருந்து சென்னைக் குச் சென்று முதன் மந்திரியைச் சந்தித்து விஷ்ணு கோவில்களில் அநாதி காலமாகவுள்ள தடைமுறையை மாற்றாமலிருக்க வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூற திட்டமிட்டிருந்தார்கள். தைவவசமாக பிப்ரவரி 19 முதல் 22வ முடியத் திருச்சியில் நடத்த நிச்சயித்திருந்த தி. மு. க. மாநாட்டிற்கு மந்திரிகளனைவரும் விஜயம் செய்வார்களென்று தெரியவந்ததனால், புத்தூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்சன பத்திரா திபரான ஸ்ரீமதுபயவே. (அட்வகேட்) S. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமி "தமிழக அரசின் முதன் மந்திரிக்கு வைணவமதத் தலைவர்களின் வேண்டுகோள்" என்கிற 8 பக்கங்கொண்ட பத்திரிகையை வெகு விரைவில் அச்சிட்டு. உடனே ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந் நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்க நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி. கோயிலண்ணன் ஸ்வாமி பட்டர் ஸ்வாமி முதலான ஆசார்ய புருஷர்களிடத்திலும் தென்கலை வடகலை வித்வான்கள் முதலிய அனை வரிடத்திலும் கையெழுத்து வாங்கி 19—2—70 மாலையில் ஸ்ரீமந் நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமியின் ராமதூதனில் அனைவரையும் ஏற்றிக் கொண்டு முதன் மந்திரி தங்கி யிருக்கும் மாளிகைக்குச் சென்று அரும்பெரும்பாடுகள் பட்டு முதல்வரை பேட்டி காண அனுமதி பெற்றனர்.

பல மந்திரிகளும் பத்திரிகை நிருபர்களும் பிரமுகர்களும் சூழ்ந்திருக்க (மேலே குறித்த) ஜீயர் ஸ்வாமிகளிருவரும் புத்தூர் அட்வகேட் ஸ்வாமியும். திருச்சி, திருக்கச்சிநம்பி சபைக் கார்யதர்சி, திரு. கண்ணபிரான் நாயுடுவும் முதன் மந்திரியை பேட்டி கண்டார்கள். அச்சிட்டுக் கையெழுத்துகள் வாங்கிக் கொண்டு போன வேண்டுகோள் பத்ரிகையை முதல்வர் அன்போடு பெற்றுக் கொண்டார். அப்போது ஸ்ரீமந் நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமிகள் —

"[தி மு க. அரசு வந்தவுடன் ஆஸ்திகர்களுக்கு ஏதாவது இப்படி நேருமோ என்று நாம் பயந்தோம். ஆனால் இதுவரையில் அரசு நல்ல பெயர் எடுத்து வருகிறது. இனியும் அப்பெயருக்கு இழுக்கு நேரும்படி நடக்க வேண்டாம் தமிழ் நாட்டில் உள்ள கோயில்களில் ஒரு சதவீதமே சாஸ்திரரீதியில் ப்ராண ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட கோயில்களாயிருக்கும். இவற்றை ஏற்கெனவே உள்ள ரீதியில் பாதுகாக்க வேண்டியதே அரசின் கடைமையாகும்"] என்று பொருள்பட முதன் மந்திரிக்கு எடுத்துரைத்தார். அதற்கு முதன் மந்திரி, "இவ்விஷயத்தில் உங்களையெல்லாம் கலந்து கொள்ளாமல் எதுவும் செய்யமாட்டோம். எவர் மனமும் புண்படாதபடி முடிவெடுக்க வேண்டும் என்பதே அரசின் விருப்பம் ஆயினும், பலதரப்பினர் கூறுவது அனைத்தையும் ஒப்புக்கொள்வது இயலாத காரியம். முடிவெடுக்குமுன் உங்களை அவசியம் கலந்துகொள்வோம்" என்று உறுதியளித்தார். முதன் மந்திரியோடு பேட்டி இவ்வண்ணமாக முடிவடைந்தது. இந்த பேட்டியின் விபரங்கள் பிரபலமான ஆங்கில தமிழ் தினசரிப் பத்திரிகைகள் அனைத்திலும் நன்கு பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதை உலகம் வாசித்திருக்கும். * * *

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீரங்கநாயிகாஸமேத ஸ்ரீரங்கநாதபரப்ரஹ்மணே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கம் பெரியகோயில் விஷயமாகத் திருவவதரித்துள்ள

திவ்யப்பிரபந்தப் பாசுரங்கள் கொண்ட

திருவரங்கத் தமிழ்மாலை

இது,

ஸ்ரீ காஞ்சீ, பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்ஸ்வாமி

தொகுத்தது.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தான வெளியீடு.

சென்னை ரத்தினம் கிளை அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது

கிடைக்குமிடம்: ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம்

இதன் விலை 1—40

ஸௌம்யஸ தைமீ புனர்பூசம்

1970



திருவரங்கத் தமிழ்மாலையில்—

ஆண்டாள் பாடிய பதிகம் ஒன்று

நாச்சியார் திருமொழியில்—பதினோராந்திருமொழி—தாமுகக்கும்

**தாமுகக்குந்தங்கையில் சங்கமேபோலாவோ *
யாமுகக்குமென்கையில் சங்கமுமேந்திழையீர் *
தீமுகத்துநாகணைமேல் சேருந்திருவரங்கர் *
ஆமுகத்தைநோக்காரால் அம்மனேயம்மனே. 1

* * *—எம்பெருமானுடைய விச்லேஷம் நெடுகிச்செல்லவே, அதனால் உடல் ஈர்க்குப்போல் மெலிந்து கைவளைகளெல்லாம் கழன்றொழிந்தமையையும், இவ்வளவிலும் வந்து முகங்காட்டாத எம்பெருமானுடைய கொடுமையையுங் கூறி வருந்துகின்றாள். ஏந்திழையீர்! என்று அருகே வந்து நிற்கும் பெண்களை விளிக்கிறபடி. 'பெண்காள்!—தோழிகாள்!' என்னாதே ஏந்திழையீர் என்றது—என்னைப்போலவே வளையிழந்துவருந்தாதே, ப்ரளயத்துக்குத் தப்பிப் பிழைப்பாரைப்போலே நீங்கள் மாத்திரம் அவனுடைய விரஹத்துக்கு எப்படி தப்பிப்பிழைத்தீர்கள்? என வியந்து கேட்கிறபடிபோலும் "ஏந்திழையீர்! யாமுகக்குமென்கையிற் சங்கமும் தாமுகக்கும் தம்கையிற்சங்கமேபோலாவோ?—என்று அப்பெருமானைக் கேளுங்கள்" என்று வாக்யசேஷம் பூரித்துக்கொள்ளவேணும். 'நம் கையிலுள்ள சங்கு எப்போதும் நம் கையிலேயே இருக்கவேணும்' என்று அவர் ஆசைப்படுவதுபோல், நானும் 'நம் கையிலுள்ள சங்கு நம் கையிலேயே இருக்கவேணும் என்று ஆசைப்பட ப்ராப்தி இல்லையோ? அவருடைய ஆசை மாத்திரம் வழுவாமல் பலித்துவிடவேணும், என்னுடைய ஆசைமாத்திரம் பாழ்த்துப் போகவேணுமென்று இஃது என்ன விபரீதஸங்கல்பம்? என்று அவரையேபோய்க் கேளுங்கள் என்கிறாள்.

எழிலுடையவம்மனைமீர் என்னரங்கத்தின்னமுதர் *
குழலழகர்வாயழகர் கண்ணழகர் * கொப்பூழில்
எழுகமலப்பூவழகர் எம்மானார் * என்னுடைய
கழல்வளையைத் தாமும் கழல்வளையேயாக்கினரே. 2

* * *—திருவரங்கத்திலே எனக்கு போக்யமான அமுதம்போன்று எழுந்தருளியிருப்பவராய், திருக்குழலழகும் திருவதரத்தினழகும் திருக்கண்ணழகும் திருநாபிக்கமலத்தழகும் பொலியநின்று இவ்வழகையெல்லாங்காட்டி என்னை ஆட்படுத்திக்கொண்டவரான பெரிய பெருமாள் தப்பாக ஒன்றுஞ்செய்யவில்லை; யுக்தமாகவே செய்தார்; நான் கழலாதவளையை இட்டுக்கொண்டிருந்தேனாகில் அவரும் அதனைக் கழலாதவளையாகவே அமைத்துவைப்பர்; நான் கழல் வளையிட்டுக் கொண்டேனாகையாலே அவர் அதை அந்வர்த்தமாக்கினார்; என்மேல் குற்றமேயன்றி அவர் மேல் என்ன குற்றமிருக்கிறது? உள்ளதை உள்ளபடி செய்பவரன்றோ அவர். நான் கழலாதவளையை இட்டுக்கொண்டிருந்து அவர் அதைக் கழல்வளையாக ஆக்கினாராகில் அப்போது ஒருவாறு அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்டலாம்; நானே கழல்வளையிட்டுக்கொண்டேனான பின்பு அதை அவர் அந்யதாகரிக்க எப்படிகடவர்? என்று ஸோக்தியாக அருளிச்செய்கிறாள். இது நர்மோக்தி எனவும்படும். கைவளைக்குக் கழல்வளையென்று இடுகுறிப்பெயர். அதனைக் காரணப்பெயர்போலக்கொண்டு "தாமுங்கழல்வளையேயாக்கினரே" என்றாள். கழன்றொழியும்வளை யாதலால் கழல்வளை எனப் பெயர் வந்ததென்கிறாளாய்த்து. .... (2)

**பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும்விண்ணுலகும் *
அங்காதுஞ்சோராமே ஆள்கின்றவெம்பெருமான் *
செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனார் *
எங்கோல்வளையால் இடர்தீர்வராகாதே. 3

* * *—கடல் சூழ்ந்த மண்ணுலகும் விண்ணுலகுமாகிய உபயவிபூதியையும் அபாயலேசமுமின்றி ரக்ஷித்தருளுமவனுய், என்னை ஒரு மூன்ரும் விபூதியாக ஆளுமவனுய், திருவரங்கத்திலே பள்ளிகொண்டருளினபடியே செங்கோல் செலுத்துமவனை எம்பெருமான் இப்படி அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுயிருந்து வைத்தும் குறைவாளன்போன்று என்னுடைய கைவளையைக் கொள்ளைகொண்டு போனுன்; போயிடுக; இவ்வளையினுல் அவனுடைய தாரித்ரியமெல்லாம் தொலைக.

மச்சணிமாட மதிளரங்கர்வாமனுர் *
பச்சைப்பசுந்தேவர் தாம்பண்டுநீரேற்ற *
பிச்சைக்குறையாகி யென்னுடையபெய்வளைமேல் *
இச்சையுடையரேல் இத்தெருவேபோதாரே. 4

* * *—பெரிய பெருமாள் முன்பு தாம் மஹாபலியிடத்திலே யாசகராக எழுந்தருளி அவனிடத்தில் உதகதாராபூர்வகமாக பிக்ஷைவாங்கிக்கொண்ட பிச்சையில் குறையுண்டாகி அக்குறையை என்கையாலே தீர்த்துக்கொள்ள வேணுமென்ற ஆவலுடையவராய் என்கைவளையிலே ஆசையுடையவராகில் அஸுரனுடைய யஜ்ஞபூமியிலே நடந்தநடையை இத்தெருவே என்முன்னே காட்டலாகாதோ? (4)

பொல்லாக்குறளுருவாய்ப் பொற்கையில்நீரேற்று *
எல்லாவுலகும் அளந்துகொண்டவெம்பெருமான் *
நல்லார்கள்வாழும் நளிரரங்கநாகணையான் *
இல்லாதோம்கைப்பொருளும் எய்துவானுெத்துளனே. 5

* * *—விலக்ஷணமான வாமநரூபத்தைப் பரிக்ரஹித்து அழகிய கையிலே நீரேற்றுப் பிச்சைவாங்கி, பிச்சையிட்டவன் குடிவாழ்வதற்கும் ஓரடிமண்மிகாதபடி ஸகலலோகங்களையும் அளந்து ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொண்ட மஹாநுபாவர், தரித்ரரான நம்முடைய கைப்பொருளையும் [அதாவது—இந்த வுடம்பையும்] கொள்ளை கொள்வார்போலே இராநின்ருர் அந்தோ! .... (5)

கைப்பொருள்கள்முன்னமே கைக்கொண்டார் * காவிரிநீர்
செய்ப்புரளவோடும் திருவரங்கச்செல்வனுர் *
எப்பொருட்கும்நின்ருர்க்கும் எய்தாது * நான்மறையின்
சொற்பொருளாய்நின்ருர் என்மெய்ப்பொருளும்கொண்டாரே. 6

* * *—எல்லாப்பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாயிருந்து கொண்டு ஒருவர்க்கும் கைப்படாமல் வேதவேத்யராயிருக்கும் பெரியபெருமாள் என்கையிலுள்ள பொருள்களை முன்னமே கைக்கொண்டார்; கடைசியாக சரீரமென்கிற ஒரு வஸ்து மிகுந்திருந்தது; அதையும் கொள்ளைகொண்டாரென்கிருள். மெய்ப்பொருளும் கொண்டார்=மெய் என்று ஆத்மாவையும் சொல்லக் கடவதாகையாலே, ஆத்மீயங்களை ஏற்கெனவே கொள்ளை கொண்டவர் இப்போது ஆத்மாவையும் கொள்ளை கொண்டார் என்டதாகவும் உரைக்கலாம். ... . (6)

உண்ணுதுறங்காது ஒலிகடலையூடறுத்து *
பெண்ணுக்கையாப்புண்டு தாமுற்றபேதெல்லாம் *
திண்ணுர்மதில்சூழ் திருவரங்கச் செல்வனுர் *
எண்ணுதேதம்முடைய நன்மைகளேயெண்ணுவரே. (7)

* * *—'தமக்கு மேற்பட்டாரொருவருமில்லாதபடி பரமபுருஷராயிருக்குமவரை ஒரு மானிடப்பெண்ணுகிய நீ இப்படியெல்லாஞ் சொல்லுவது தகுதியோ? அவருடைய மேன்மை எங்கே? உன்னுடைய கீழ்மை எங்கே? இதை ஆராயாமல் நீ அப்பெரியவரைப் பழிப்பது சிறிதும் பொருந்தாது' என்று சில மாதர்கள் ஆண்டாளை நோக்கிக் கூற, அதற்கு மறுமாற்றமுரைக்கின்ருள். அப்பெரியவர் ராமாவதாரத்தில் பட்டபாடுகள் தெரியாதா? ஒரு பெண்பெண்டாட்டியின் உடம்

பிலே ஆசைகொண்டு அந்த ஆசாபாசபாரவச்யத்தாலே ஊணுமின்றி உறக்கமுமின்றி அவளுடைய பிரிவுக்கு ஆற்ருமல் நோவுபட்டு வானரப்படைகளைத் துணைகொண்டு கடலிலே அணைகட்டுகையாகிற அருந்தொழிலைச்செய்து இப்படிகளாலே தாம் வெளிப்படுத்திய பைத்தியத்தை ஸ்ரீராமாயணம் நடையாடுந் தேசத்திலே அறியாதாருண்டோ? ஒரு பெண்ணுக்காக அப்பாடுபடலாமோ? அது அவருடைய மேன்மைக்குத் தகுமோ? அது தகுமாகில், எனக்காகவும் அவர் அப்பாடுபட்டிருக்க வேண்டாவோ? என்னிடத்தில் மாத்திரமேயோ அவர் மேன்மை பாராட்டியிருக்கவேணும்? என்கிருள். ... ... (7)

பாசிதூர்த்துக்கிடந்த பார்மகட்குப்பண்டொருநாள் *
மாசுடம்பில்நீர்வாரா மானமிலாப்பன்றியாம் *
தேசுடையதேவர் திருவரங்கச்செல்வனர் *
பேசியிருப்பனகள் பேர்க்கவும்பேராவே. 8

* * *—ஸ்ரீதேவிக்காகப் பட்டபாட்டைச் சொன்னுள் கீழ்ப்பாட்டில்; பூமிப்பிராட்டிக்காகப் பட்டபாட்டைச் சொல்லுகிருள் இப்பாட்டில். பூமிப்பிராட்டியானவள் வெகுகாலம் ஜலத்துக்குள்ளே முழுகிக்கிடந்தபடியால் பாசிபடர்ந்து கிடந்தமைபற்றிப் ''பாசிதூர்த்துக்கிடந்த'' என்று அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. மாசுடம்பில் நீர் வாரா மானமிலாப்பன்றி=ஒரு பூமிப்பிராட்டி பக்கலிலே அமர்ந்த ஆசையினுல் ஒரு சரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்தவன், அழுக்குடம்பினரான நாமெல்லாருங்கூட அருவருக்கும்படியாய் அத்யந்தஹேயமான பன்றிவடிவத்தையோ பரிக்ரஹிக்கவேணும்? 'உடம்பு அழுக்கேறிற்று' என்று லஜ்ஜிக்கவுமறியாத ஜன்மத்தையன்ரே ஏறிட்டுக்கொண்டது. (நீர்வாருதல்—நீர்பெருகுதல்.) .... (8)

கண்ணுலங்கோடித்துக் கன்னிதன்னைக்கைப்பிடிப்பான் *
திண்ணுர்ந்திருந்த சிசுபாலன்தேசழிந்து *
அண்ணுந்திருக்கவே ஆங்கவளைக்கைப்பிடித்த *
பெண்ணுளன்பேணுமூர் பேருமரங்கமே. 9

* * *—கல்யாண ஸந்நாஹங்களையெல்லாம் பரிஷ்காரமாகச் செய்து முடித்துக் கல்யாணப் பெண்ணுன ருக்மிணிப்பிராட்டியைப் பாணிக்ரஹணம் செய்துகொள்ளப்போவதாக ஸம்சயமில்லாமல் நிச்சயமாக நினைத்திருந்த சிசுபாலனுனவன் அவமானப்பட்டு ஆகாசத்தை நோக்கிக் கிடக்கும்படியாக நேர்ந்த அச்சமயத்திலே அந்த ருக்மிணிப்பிராட்டியைப் பாணிக்ரஹணம் செய்தருளினவனுய், பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் துணைவன் என்று ப்ரஸித்தனுன பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய திருநாமமும் திருவரங்கமாம். .... (9)

செம்மையுடைய திருவரங்கர்தாம்பணித்த *
மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர்கேட்டிருப்பர் *
தம்மையுகப்பாரைத் தாமுகப்பரென்னுஞ்சொல் *
தம்மிடையேபொய்யானுல் சாதிப்பாராரினியே. 10

* * *—(மனமொழிமெய்கள் மூன்றும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கையாகிற) செம்மைக்குணமுடைய ஸ்ரீரங்கநாதர் (முன்பு) தம்வாயாலே அருளிச்செய்த ஸத்யமானதும் பெருமைபொருந்தியதுமான சரமச்லோகரூபமான வார்த்தையை (என் திருத்தகப்பனுரான) பெரியாழ்வார் (குருமுகமாகக்) கேட்டு (அதில் சொல்லியிருக்கிறபடி) நிர்ப்பரராயிருப்பர்; ''தம்மை விரும்பினவர்களைத் தாமும் விரும்புவர்'' என்ற பழமொழியானது தம்மிடத்திலேயே பொய்யாகப்போய்விட்டால் அதற்குமேல் (அவர்தம்மை) நியமிப்பார் ஆர்? (யாருமில்லை.)

திருவரங்கத்தமிழ்மாலையில் ஆண்டாள் பதிகப்பாடல் முற்றுப்பெற்றது.

திருவரங்கத்தமிழ்மாலையில் திருமங்கையாழ்வார் பதிகங்கள் ஐந்து.

பெரியதிருமொழி—ஐந்தாம்பத்து—நான்காந்திருமொழி—உந்திமேல்

**உந்திமேல்நான்முகனைப் படைத்தான்உலகுண்டவ
னெந்தைபெம்மான் * இமையோர்கள்தாதைக்கு இடமென்பரால் *
சந்திரேடுமணியுங்கொழிக்கும் புனல்காவிரி *
அந்திபோலும்நிறத்தார்வயல்சூழ் தென்னரங்கமே. 1

சந்திரேடு	சந்தனக் கட்டைகளையும்
மணியும்	நவரத்னங்களையும்
கொழிக்கும்	தள்ளிக்கொண்டு பெருகுகின்ற
புனல்	தீர்த்தத்தையுடைத்தான
காவிரி	திருக்காவிரி நதியாலும்,
அந்தி போலும் நிறத்து ஆர் வயல்	ஸந்தியாகாலம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய கழனிகளிலும்
சூழ்	சூழப்பட்ட
தென் அரங்கம்	திருவரங்கமானது,—
உந்தி மேல்	(தனது) திருநாபியிலே
நான்முகனை	பிரமனை
படைத்தான்	ஸ்ருஷ்டித்தவனும்
உலகு உண்டவன்	(பிரளயகாலத்தில்) லோகங்களை அமுது செய்தவனும்
எந்தை பெம்மான்	எம் குலத்துக்கு நாதனானவனும்
இமையோர்கள் தாதைக்கு	நித்யஸூரிகளுக்குத் தலைவனுமான பெருமானுக்கு
இடம்	வாஸஸ்தலம்
என்பர்	என்று சொல்லுவர்கள்.

***—அந்திபோலும் நிறத்தார்வயல்=அந்தியென்றது ஸாயம் ஸந்தியாகாலத்தை; அது இருள்மூடிக் கறுத்துத் தோற்றுமாதலால். "கருநெல்சூழ் கண்ணமங்கை', என்னுமாபோலே கருவடைந்த பயிர்களாலே வயல்கள் கறுத்துத் தோன்றுகின்றனவாம். இனி, ஸாயம் ஸந்தியாகாலத்தைச் செந்நிறமாக வருணிப்பர்களாதலால் அதற்குச் சேரப் பொருள் கொள்ளவேண்டில் 'நுனிநெல் பழுத்த வயலாலே சூழப்பட்ட' என்றுரைத்துக்கொள்க. ... ... (1)

வையமுண்டாலிலைமேவுமாயன் மணிநீண்முடி *
பைகொள்நாகத்தணையான் பயிலுமிடமென்பரால் *
தையனல்லார்குழல்மாலையும் மற்றவர்தடமுலை *
செய்யசாந்துங்கலந்திழிபுனல்சூழ் தென்னரங்கமே. 2

நல் தையலார்	நல்ல ஸ்த்ரீகளினுடைய
குழல் மாலையும்	தலையிலணிந்த பூமாலைகளும்
மற்று	இன்னமும்
அவர்	அந்த ஸ்திரீகளினுடைய
தட முலை	முலைத்தடங்களில்(பூசப்பட்ட)
செய்ய சாந்தும்	சிவந்த சந்தனமும் (ஆகிய இவற்ருேடு)
கலந்து	சேர்ந்து கலங்கி
இழி	பிரவஹிக்கின்ற
புனல்	(காவிரித்) தீர்த்தத்தினுல்
சூழ்	சூழப்பட்ட
தென் அரங்கம்	திருவரங்கம்—,
வையம் உண்டு	(பிரளயத்தில்) பூமியையெல்லாம் அமுது செய்து
ஆல் இலை	ஆலந்தளிரிலே
மேவும்	பொருந்திக் கண்வளர்கின்ற
மாயன்	ஆச்சர்ய சக்தியுக்தனும்
மணி நீள் முடி	மணிமயமான நீண்ட கிரீடமணிந்தவனும்
பை கொள் நாகத்து அணையான்	படங்கொண்ட திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையவனுமான பெருமான்
பயிலும் இடம் என்பர்	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற இடமென்று சொல்லுவர்.

பண்டிவ்வையமளப்பான்சென்று மாவலிகையில்நீர்
கொண்ட * ஆழித்தடக்கைக் குறளனிடமென்பரால் *
வண்டுபாடும் மதுவார்புனல் வந்திழிகாவிரி *
அண்டநாறும் பொழில்சூழ்ந்து அழகார்தென்னரங்கமே. 3

வண்டு பாடும்	வண்டுகள் பாடப்பெற்ற
மது வார்	தேன் ஒழுகுகின்ற
புனல்	தீர்த்தமானது
வந்து இழி	வந்து பிரவஹிக்கின்ற
காவிரி	திருக்காவேரியினாலும்
அண்டம்நாறும் பொழில்	ஆகாசமெங்கும் பரிமளிக்கின்ற சோலைகளாலும்
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு
அழகு ஆர்	அழகு பொருந்தியதான
	தென் அரங்கம்—;
பண்டு	முன்பொருகால்
இ வையம்	இப்பூமியை
அளப்பான்	அளந்து வசப்படுத்திக் கொள்வதற்காக
சென்று	போய்
மாவலி	மஹாபலியினுடைய
கையில்	கையில் நின்றும்
நீர்	தாந ஜலத்தை
ஆழி தடம் கை கொண்ட	திருவாழியை யேந்தவல்ல தடக்கையாலே ஏற்றுக் கொண்ட
குறளன்	வாமநமூர்த்தியினது
	இடம் என்பர்—.

விளைத்தவெம்போர் விறல்வாளரக்கன் நகர்பாழ்பட *
வளைத்தவல்வில்தடக்கையவனுக்கு இடமென்பரால் *
துளைக்கையானைமருப்புமகிலும் கொணர்ந்துந்தி * முன்
திளைக்குஞ்செல்வப் புனல்காவிரிசூழ் தென்னரங்கமே. 4

துளைக் கை யானை	துதிக்கையையுடைய யானைகளின்
மருப்பும்	தந்தங்களையும்
அகிலும்	அகில் மரங்களையும்
கொணர்ந்து	அடித்துக்கொண்டுவந்து
முன் உந்தி	முன்னே தள்ளி
திளைக்கும்	லீலாரஸமனுபவிக்கிற
செல்வம் புனல்	திவ்யமானதீர்த்தத்தையுடைய
காவிரி	காவேரியினால்
சூழ்	சூழப்பட்ட
	தென் அரங்கம்—;
வெம் போர் விளைத்த	கடுமையான யுத்தத்தை உண்டாக்கின
விறல்	பலிஷ்டனான
வாள் அரக்கன்	வாட்படை செலுத்த வல்லனான இராவணனுடைய
நகர்	நகரமாகிய இலங்கை
பாழ்பட	பாழாகும்படியாக
வளைத்த	வளைக்கப்பட்ட
வல் வில் தட கையவனுக்கு	வலியவில்லைத் தடக்கையிலே உடையவனான பெருமானுக்கு
	இடம் என்பர்—.

வம்புலாங்கூந்தல்மண்டோதரிகாதலன் வான்புக *
அம்புதன்னால்முனிந்த அழகனிடமென்பரால் *
உம்பர்கோனுமுலகேழும் வந்தீண்டிவணங்கும் * நல்
செம்பொனாரும்மதிள்சூழ்ந்து அழகார்தென்னரங்கமே. 5

உம்பர்கோனும்	தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான பிரமனும்
உலகு ஏழும்	ஸப்த லோகங்களும்
வந்து	கிட்டி
ஈண்டி	திரண்டு
வணங்கும்	வணங்கப்பெற்றதாய்
நல் செம்பொன் ஆரும் மதிள் சூழ்ந்து	நல்ல செம்பொன் மயமான மதிள்களால் சூழப்பட்டு
அழகு ஆர்	அழகு பொருந்தியதான.
	தென் அரங்கம்—;
வம்பு உலாம் கூந்தல்	வாஸனை உலாவுகின்ற கூந்தலையுடையவளான
மண்டோதரி	மந்தோதரிக்கு
காதலன்	கணவனான இராவணன்
வான் புக	வீரஸ்வர்க்கமடையும்படியாக
அம்பு தன்னால்	பாணங்களினால்
முனிந்த	சீறிக் கொன்றொழித்த
அழகன்	வீர ஸ்ரீயையுடையனான இராமபிரானது
	இடம் என்பர்—.

கலையுடுத்தவகலல்குல் வன்பேய்மகள்தாயென *
முலைகொடுத்தாளுயிருண்டவன் வாழிடமென்பரால் *
குலையெடுத்தகதலிப் பொழிலூடும்வந்துந்தி * முன்
அலையெடுக்கும் புனல்காவிரிசூழ் தென்னரங்கமே. 6

குலை எடுத்த	குலைகள் ஓங்கியிருக்கப்பெற்ற
கதலி பொழில் ஊடும்	வாழைத் தோப்புகளினுள்ளே
வந்து	புகுந்து
	அம்மரங்களை வேரோடே பறித்துக்கொண்டு
முன் உந்தி	முன்னே தள்ளி
அலை எடுக்கும்	அலைவீசியபடியாநின்ற
புனல்	தீர்த்தத்தையுடைத்தான
காவிரி சூழ்	காவேரியினால் சூழப்பட்ட
	தென் அரங்கம்—.
கலை உடுத்த	பட்டாடையணிந்த
அகல் அல்குல்	அகன்ற நிதம்பத்தையுடையளான
தாய் என	தாயாகிய யசோதைபோல் (வந்து)
முலை கொடுத்தாள்	முலையுண்ணக் கொடுத்தவளான
வன் பேய்மகள்	வலிய (பூதனையென்னும்) பேய்ச்சியினுடைய
உயிர்	பிராணனை
உண்டவன்	உறிஞ்சி உண்ட கண்ணபிரான்
வாழ் இடம் என்பர்	வாழும் திவ்யதேசம் என்று சொல்லுவர்.

கஞ்சனெஞ்சுங்கடுமல்லரும் சகடமுங்காலினால் *
துஞ்சவென்றசுடராழியான் வாழிடமென்பரால் *
மஞ்சுசேர்மாளிகை நீடகில்புகையும் * மாமறையோர்
செஞ்சொல்வேள்விப்புகையுங்கமழும் தென்னரங்கமே. 7

மஞ்சு சேர்	மேகமண்டலத்தை அளாவியிருக்கிற
மாளிகை	மாளிகைகளிலுண்டான
நீடு அகில் புகையும்	அதிகமான அகிற்புகையும்
மா மறையோர்	சிறந்த வைதிகப்ராமணர்கள்
செம் சொல் வேள்வி	வேதங்களில் விதித்தபடியே நடத்துகிற யாகங்களிலுண்டான
புகையும்	ஹோமதூமமும் (சேர்ந்து)
கமழும்	பரிமளிக்கப்பெற்ற
தென் அரங்கம்	திருவரங்கமானது.—
கஞ்சன் நெஞ்சும்	கம்ஸனுடைய மனமும்
கடு மல்லரும்	கடிய மல்லர்களும்
சகடமும்	சகடாஸுரனும்
துஞ்ச	தொலையும்படி
காலினால்	திருவடியாலே
வென்ற	வென்றொழித்த
சுடர் ஆழியான்	உஜ்ஜ்வலமான திருவாழியையுடைய பெருமாள்
வாழ் இடம் என்பர்	நித்யவாஸம் பண்ணுமிடம் என்று சொல்லுவர்கள்.

ஏனமீனாமையோடு அரியுஞ்சிறுகுறளுமாய் *
தானுமாயதரணித்தலைவனிட மென்பரால் *
வானும்மண்ணும்நிறையப் புகுந்தீண்டிவணங்கும் * நல்
தேனும்பாலுங்கலந்தன்னவர் சேர் தென்னரங்கமே. 8

வானும்	விண்ணுலகத்திலுள்ளாரும்
மண்ணும்	மண்ணுலகத்திலுள்ளாரும்
நிறைய புகுந்து	ஏராளமாக வந்துசேர்ந்து
ஈண்டி	ஒன்றாகத் திரண்டு
வணங்கும்	வணங்கப்பெற்றதும்,
நல் தேனும் பாலும்	மதுரமான தேனும் பாலும்
கலந்தன்னவர்	ஒன்றாகச் சேர்ந்தாற்போலே ஏகரஸராயிருக்கிற பக்தர்கள்
சேர்	சேர்ந்திருக்கப் பெற்றதுமான
	தென் அரங்கம்—,
ஏனம் மீன் ஆமையோடு அரியும் சிறு குறளும் ஆய்	வராஹமாகவும் மத்ஸ்யமாகவும் கூர்மமாகவும் நரஸிம்ஹமாகவும் வாமநனாகவும் திருவவதரித்தவனாய்
தானும் ஆய	ஸ்ரீராமபிரானாகவும் திருவவதரித்தவனான
தரணி தலைவன்	ஸர்வலோகேச்வரனுடைய
	இடம் என்பர்—.

இவ்விடத்து வியாக்கியானத்திலே பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்வது ஆனபின் :—"நித்யஸூரிகள் ஸம்ஸாரிகள் என்கிற வாசி தெரியாதே ஒரு நீராய்ப் பரிமாறு நிற்பர்கள். தேசாந்தரங்களில் முன்பு கண்டறியாதார் வந்து போகப் புக்கால் 'பிரிந்துபோகா நின்றுமே!' என்று கண்ணும் கண்ணீருமாயிறே யிருப்பது" என்று.

சேயனென்றும்மிகப்பெரியன் நுண்ணேர்மையனாய * இம்
மாயையாருமறியாவகையான் இடமென்பரால் *
வேயின்முத்தும்மணியுங்கொணர்ந்து ஆர்புனல்காவிரி *
ஆயபொன்மாமதிள்சூழ்ந்து அழகார்தென்னரங்கமே. 9

வேயின் முத்தும்	மூங்கில்களில் நின்று உதிர்ந்த முத்துக்களையும்
மணியும்	ரத்னங்களையும்
கொணர்ந்து	தள்ளிக்கொண்டுவந்து
ஆர்	நிறைந்திருக்கிற
புனல்	தீர்த்தத்தையுடைய
காவிரி	திருக்காவேரியாலும்
ஆய	தகுதியான
பொன் மா மதிள்	அழகிய பெரிய திருமதில்களாலும்
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு
அழகு ஆர்	அழகு பொருந்தியிருப்பதான
	தென் அரங்கம்—;
என்றும்	எந்நாளும்
சேயன்	எட்டாமலிருப்பவன்
மிக பெரியன்	மஹாபுருஷன்,
நுண் நேர்மையன்	ஸூக்ஷ்மமான பொருள்களிற் காட்டிலும் ஸூக்ஷ்மத் தன்மை வாய்ந்தவன்
ஆய	என்றிப்படி சொல்லக்கூடியதான
இ மாயை	இவ்வாச்சரியத்தை
ஆரும் அறியா வகையான்	ஒருவரும் அறியக்கூடாதபடி யிருப்பவனான ஸர்வேச்வரனுடைய
	இடம் என்பர்—.

* * *—நுண்ணேர்மையன் என்றது ஸூக்ஷ்ம வஸ்துக்களிற் காட்டிலும் மிகவும் ஸூக்ஷ்மஸ்வரூபனாக வுள்ளவன் என்றபடி. "பரந்த தண்பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன், பரந்த வண்டமிதென நில விசும்பொழிவறக் கரந்த சிலிடந்தொறும் இடந்திகழ்பொருள்தொறும், கரந்தெங்கும் பரந்துளன்" என்கிறபடியே அதி ஸூக்ஷ்மமான பதார்த்தங்களெங்கும் புக்கு வியாபித்துத் தரித்துக்கொண்டு நிற்கையாகிற இந்த சக்தியோகம் ஆர்க்கும் அறிய வொண்ணாத தென்கை. நேர்மை—நுட்பம். ("நுண்ணேர்மையினாய" என்று ஓதுவர்.) இப்படிப்பட்ட விசித்ர சக்தியுக்தனான பெருமான் வாழுமிடம் தென்னரங்கம். நவமணிகளைக் கொண்டு தள்ளுகின்ற திருக்காவிரியாலும் அழகிய திருமதிள்களாலும் சூழப் பெற்றதாம் இது. ... ... (9)

**அல்லிமாதரமருந்திருமார்வ னரங்கத்தை *
கல்லின்மன்னுமதிள் மங்கையர்கோன் கலிகன்றிசொல் *
நல்லிசைமாலைகள் நாலிரண்டுமிரண்டுமுடன் *
வல்லவர்தாமுலகாண்டு பின்வானுலகாள்வரே. 10

அல்லி மாதர் அமரும்	பூவிற் பிறந்த பெரியபிராட்டியார் பொருந்தி வாழப்பெற்ற
திரு மார்வன்	திருமார்வையுடையனான ஸர்வேச்வரனுடைய
அரங்கத்தை	திருவரங்கம் விஷயமாக,—
கல்லின்	கல்லாலே கட்டப்பட்ட
மன்னு	திடமாயிருக்கிற
மதிள்	மதிளையுடைத்தான

மங்கையர்	திருமங்கை நகரில் உள்ளவர்களுக்கு	உடன்	கருத்தோடுகூட
கோன்	தலைவரான	வல்லவர் தாம்	ஓதவல்லவர்கள்
கலிகன்றி	ஆழ்வார்	உலகு ஆண்டு	இவ்வுலகில் (கோயில் வாழ்ச்சியை) அநுபவித்து
சொல்	அருளிச்செய்த	பின்	இவ்வுடல் நீங்கினபிறகு
நல் இசை மாலைகள்	நல்ல இசையோடு கூடின சொல்மாலையாகிய	வான் உலகு ஆள்வர்	பரமபதாநுபவத்தைப் பெறக்கடவர்.
நாலிரண்டும் இரண்டும்	இப்பத்துப் பாட்டுக்களையும்		

பெரியதிருமொழி—ஐந்தாம்பத்தில்—நான்காம் பதிகத்தின் உரை முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி—ஐந்தாம்பத்து—ஐந்தாம் பதிகம்—வெருவாதாள்

அவதாரிகை :— கீழ்த்திருமொழியும் இத்திருமொழியும் மேல்மூன்று திருமொழி களும் ஆக ஐந்து பதிகங்கள் திருவரங்கம் பெரியகோயில் மங்களாசாஸநத் திருப்பதிகங்கள். கீழ்த்திருமொழி தாமானதன்மையிலே அருளிச்செய்யப்பட்டது. இத்திருமொழி அந்யாபதேசத்தாலே அமைந்தது. அதாவது—தாம் ஒரு பெண் பிள்ளையின் நிலைமையை அடைந்தாராய் [பரகாலநாயகியென்று பேர்பெற்று]த் தம்முடைய செய்திகளையும் ஸ்ரீரங்கநாதன் திறத்தில் தமக்குண்டான ப்ராவண்யத் தையும் திருத்தாயார் தாம் எடுத்துரைப்பதாக இப்பதிகம் அமைக்கப்பட்டது.

**வெருவாதாள்வாய்வெருவிவேங்கடமே! வேங்கடமே! என்கின்றாளால்*
மருவாளாலென்குடங்கால் வாள்நெடுங்கண்துயில்மறந்தாள் * வண்டார்கொண்ட
லுருவாளன்வானவர்தமுயிராளன் ஒலிதிரைநீர்ப்பௌவங்கொண்ட
திருவாளன் * என்மகளைச்செய்தனகள் எங்ஙனம் நான்சிந்திக்கேனே? 1

(என் பெண்பிள்ளையானவள்)

வெருவாதாள்	அஞ்சாதவளாய்க் கொண்டு	வானவர் தம் உயிர் ஆளன்	நித்யஸூரிகளுக்கு உயிரா யிருப்பவனும்
வாய் வெருவி	வாய்பிதற்றுகின்றவளாய்	ஒலி திரை நீர்	கோஷிக்கின்ற அலைநீர் பொருந்திய
வேங்கடமே வேங்கடமே என்கின்றாள்—;		பௌவம்	கடலில் நின்றும்
என் குடங்கால்	எனது மடியில்	கொண்ட	கொள்ளப்பட்ட
மருவாள்	பொருந்துகின்றிலள்!	திரு ஆளன்	பிராட்டியை ஆள்பவனுமான எம்பெருமான்
வாள் நெடு கண்	வாள்போன்று நீண்ட கண்களிலே	என் மகளை	எனது பெண்பிள்ளை திறத்து
துயில்	உறக்கத்தை	செய்தனகள்	செய்தவகைகளை
மறந்தாள்	மறந்துவிட்டாள்;	நான் எங்ஙனம் சிந்திக்கேன்	நான் நினைக்கத்தான் முடியுமோ?
வண்டு	வண்டுபோலவும்		
ஆர்கொண்டல்	பூர்ண மேகம்போலவுமான		
உரு ஆளன்	திருவுருவமுடையவனும்		

* * *—திருமங்கையாழ்வாராகிற பரகாலநாயகியைப் பெற்றெடுத்த திருத் தாயார், திருவரங்கநாதன் திறத்திலே தன் மகள் காதல்கொண்டு பித்தேறிக் கிடக்கும்படியை ஒவ்வொரு பாட்டில் ஒவ்வொரு வகையாகப்பேசி இப்பாடு படுத்தி ஞனே எம்பெருமான் என்பதாய்ச் செல்லுகிறது. ... ... (1)

**கலையாளாவகலல்குல் கனவளையுங் கையாளா வென்செய்கேன்நான் *
விலையாளாவடியேனை வேண்டுதியோ வேண்டாயோ வென்னும்* மெய்ய
மலையாளன் வானவர்தம்தலையாளன் மராமரமேழெய்தவென்றிச்
சிலையாளன்* என்மகளைச்செய்தனகள் எங்ஙனம்நான்சிந்திக்கேனே.** 2

அகல் அல்குல்	அகன்ற நிதம்பமானது
கலை	வஸ்த்ரத்தை
ஆரா	தரிக்கின்றதில்லை ;
கை	கைகளானவை
கனம் வளையும் ஆரா	பொன் வளைகளை ஆள்கின்றன வில்லை ;
நான் என் செய் கேன்	(இதற்கு) நான் என்ன பண்ணுவேன் ?;
அடியேனை	“ அடியவளாகிய என்னை
விலை ஆள் ஆ	பிறர்க்குவிற்கவும்உரிய வேலைக்காரியாக(க் கொள்ள)
வேண்டுதியோ	திருவுள்ளம் பற்றுவாயோ ?
வேண்டாயோ	மாட்டாயோ ?
என்னும்	என்கிறாள் ;
மெய்யம் மலை ஆளன்	திருமெய்யமலையை இருப்பிட மாக வுடையவனும்
வானவர் தம் தலையாளன்	நித்யஸூரிகளுக்குத் தலைவனா யிருப்பவனும்
ஏழ் மராமரம் எய்த	ஸப்தஸால வ்ருக்ஷங்களைத் துளைத்த
வென்றி	ஜய சீலமான
சிலை ஆளன்	அம்பை உடையவனுமான எம்பெருமான்

என் மகளை செய்தனகள் எங்ஙனம் நான் சிந்திக்கேன்—.

* * *—உலகத்திலே ஸாமாந்யனை ஒரு க்ஷுத்ரபுருஷனிடத்தில் காதல் கொண்ட மாதர் அவனுடைய விரஹத்தினால் மேனி மெலிந்து வருந்துவதாகக் காணும்போது ஸாக்ஷாத் புருஷோத்தமனிடத்தில் பெரும் பித்துகொண்ட பேரன்பர்க்கு அந்த எம்பெருமானுடைய விரஹத்தில் சரீரம் க்ருசமாகியொழியக் கேட்கவேணுமோ ? அப்படி சரீரம் மெலிந்தமை கூறுவது முதலடி. உடல் மெலிநதுபோகவே அரையில் வஸ்த்ரமும் கையில்வளைகளும் தங்கமாட்டாமல் கழன்றொழியுமாதலால் அதனைச் சொன்னமுகத்தால் மேனிமெலிவு சொல்லிற்றாயிற்று. ஒரு பேச்சுப் பேசவும் சக்தியில்லாதபடி மேனி மெலிந்திருக்கச் செய்தேயும் இவளுடைய வாய்ப்பேச்சின் வீறு இருக்கும்படி காண்மின்—‘ **விலையாளாவடியேனை வேண்டுதியோவேண்டாயோ?** ’ என்கிறாள். அதாவது—எம்பெருமானை முன்னிலைப் படுத்தி. ‘என்னை உனக்கே அற்றுத்தீர்ந்த அடியவளாக ஆக்கிககொள்ள எண்ண முண்டா இல்லையா ? சொல்லிவிடு ’ என்று துணிவாகக் கேட்கிறாள் : ‘ **விலையாளாவடியேனை** ’ என்பதற்கு இரண்டுபடியாகப் பொருள் கொள்ளலாம் ; ‘ அடியேனை விலையாளா வேண்டுதியோ ?’ என்று அந்வயித்து, “ கேசவா புருடோத்தமா கிளர்சோதியாய் குறளா வென்று, பேசுவாரடியார்கள் எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே ” என்கிறபடியே பிறர்க்கு விலைகு விற்கவுமாம்படி உரிமைப்படுவதே சேஷத்வ காஷ்டையாகச் சொல்லப்படுகையால் அப்படிப்பட்ட அடியவர்க்கு ‘ **விலையாள்** ’ என்று பெயர் என்று கொண்டு அடியேனை விலையாளாக வைத்துக்கொள்ளத் திருவுள்ளமுண்டோ ? இல்லையோ ? என்று கேட்பதாகக் கொள்க. அன்றியே, **விலையாளா** என்பதை நேரே அடியேனுக்கு விசேஷணமாக்கி, **விலையாளாவடியேனை**=பிறர்க்கு விலைக்கு ஆட்பட மாட்டாத அடியேனை—பிறர்க்கு இழி தொழில் செய்து கூலிபெற்று வயிறுவளர்க்கின்ற மற்றவர்களைப் போலல்லாத அடியேனை, **வேண்டுதியோ வேண்டாயோ**—திருவுள்ளமுவந்து பற்றுவாயோ மாட்டாயோ ? என்கிறாள் என்பதாகவுங் கொள்ளலாம்.

இப்படி இவள் மேனிமெலிந்து போகவும் பெரிய பெரிய பேச்சுக்கள் பேசவும் நேர்ந்தது அப்பெருமான் படுத்தினபாடு என்கிறது பின்னடிகளில். ... 2

**மானாயமென்னோக்கி வாள்நெடுங்கண்ணீர்மல்கும் வளையும்சோரும்*
தேனாயநறுந்துழாயலங்கலின் திறம்பேசி யுறங்காள்காண்மின்*
கானாயன்கடிமனையில் தயிருண்டுநெய்பருக நந்தன்பெற்ற
ஆனாயன்* என்மகளைச்செய்தனகள் அம்மனைமீர் அறிகிலேனே.** 3

மான் ஆய மென்னோக்கி	மானின் நோக்குப் போன்ற அழகிய நோக்கை உடையளான என்மகள்,	வாள் நெடு கண் நீர் மல்கும்	ஒளிபொருந்திய நீண்ட கண்கள் நீர் நிரம்பப் பெற்றிருக்கின்றாள் ;

வளையும்	(இவளது) வளைகளும்
சோரும்	(கையில் நின்று) நழுவா நின்றன;
தேனுடைய	தேனைக்கொண்ட
நறு துழாய்	மணம்மிக்க திருத்துழாயினுலாகிய
அலங்கலின்	மாலையினுடைய
திறம்	பரிசுகளை
பேசி	சொல்லிக்கொண்டு
உறங்காள்	உறக்கமற்றிருக்கின்ருள்;
காண்மின்	(இந்நிலைமையைக்) கண்கொண்டு பாருங்கள்;

கான் ஆயன்	காட்டிலே திரியுமவனும்
கடி மனையில்	காவலுள்ள வீடுகளிலே
தயிர் உண்டு	தயிரை உட்கொண்டு
நெய் பருக	நெய்யைக் குடிக்கும்படியாக
நந்தன்பெற்ற	நந்தகோபர் பெற்ற
ஆன் ஆயன்	கோபாலக்ருஷ்ணனுமான பெருமான்
என் மகளை செய்தனகள்	என் பெண்பிள்ளையைப் பண்ணின படிகளை

அம்மனைமீர் அறிகிலேன்—.

* * *—இப் பெண்பிள்ளையின் கண்ணழகை நான் என்சொல்வேன்; இக் கண்ணழகிலே யீடுபட்டு அப்பெருமான் ஊணுமுறக்கமுமில்லாமல் வருந்தவேண்டியிருக்க, அவன்திறத்திலீடுபட்டு இவள் வருந்துகிருளே, திருமலையருவிபோலே கண்களில் நீர் தாரை தாரையாகப் பெருகுகின்றமை காண்மின்; கைவளைகள் கழன்ருெழிவது காண்மின்; பெண்ணே! படுக்கையிற்கிடந்து உறங்கு; உறங்கினுயாகில் கண்ணீர்ப் பெருக்கு மாறும்' என்று நான் சொன்னுலும். என் பேச்சைச் சிறிதும் செவியேற்காது "எம்பெருமான் அணிந்துள்ள திருத்துழாயின் தேன்வெள்ளத்தை என்சொல்வேன்! அதன் செவ்வியை என்சொல்வேன்! அதன் தொடையழகை என்சொல்வேன்! அதன் குளிர்த்தியை யென் சொல்வேன்! அதன் பரிமளத்தை என்சொல்வேன்!" என்றிப்படி அவனது திருததுழாயின் திறங்களை வாய்வெருவிக் கொண்டிருக்கின்ருளே யன்றிச் சிறிதும் கண்ணுறங்கப் பெறுகின்றிலள்.

இவளை இப்பாடுபடுத்தினவன் கோபாலகிருஷ்ண னென்கிருள் பின்னடிகளில். கானுயன்—"கறவைகள் பின்சென்று கானஞ்சேர்ந்துண்போம்" என்கிறபடியே கற்று விடததில் ஆயன் என்பது இடையனென்ற பொருளில் வந்ததன்று; கானுயன்—காட்டிலே யானவன் எனறு பொருள.

மனைகள்தோறும் களவுவழியிற்புகுந்து தயிர் நெய் பால் முதலியவற்றைத் திருடி யுண்டு வயிறு வளர்ப்பதற்காகக கண்ணனை நந்தகோபன் பிள்ளையாகப் பெற்ருனென்று கேட்டிருந்தேன்; அப்படியில்லைபோலும்; என் மகளை இப்பாடு படுத்துவதற்கென்றே நந்தன் நோன்பு நோற்றுப் பிள்ளை பெற்ருன் போலும்! என்ற கருத்துததோனறத் "தயிருண்டு நெய்பருக நந்தன்பெற்ற ஆனுயனென்மகளைச் செய்தனகள்" எனப்பட்டது. 'கண்ண னுக்குக காட்டிலே திரியவும் கவ்யங்களைத் திருடியுண்ணவுமே தெரியும்; வேருெரு நாகரிகத் தன்மையும் தெரியாது' என்றிருந்தேன்; இன்றுதான் 'அவனுக்கு இவ்வளவு வல்லமை யுண்டு, ராஸிக்யமுண்டு, ச்ருங்கார விலாஸ ஸாமர்த்தியமுண்டு' என்றுணர்நதேன் என்ப தாகவும் இதில் தொனிககும். கடிமனை = கட்டுங் காவலுமான மனை என்றபடி. அம்மனை மீர்! என்றது அயல்வீட்டுப் பெண்களை.

... . 3

தாய்வாயிற்சொற்கேளாள் தன்னுயத்தோ டணையாள் தடமென்கொங்கை
யே* ஆரச்சாந்தணியாள் எம்பெருமான் திருவரங்க மெங்கேயென்னும்*
பேய்மாயமுலையுண் டிவ்வுலகுண்டபெருவயிற்றன் பேசில்நங்காய்!*
மாமாயனென்மகளைச் செய்தனகள் மங்கைமீர்! மதிக்கிலேனே. 4

நங்காய்!, மங்கைமீர்!—;

தாய் வாயில் சொல்	தாயாகிய என்னுடைய வாய்ச் சொல்லை
கேளாள்	(என் மகள்) கேட்பதில்லை;
தன் ஆயத்தோடு அணையாள்	தனது தோழிமார்களுடனே கூடுவதில்லை;

தடமென் கொங்கையே — பருத்து மெல்லிதான (தனது) முலைகளையும்
ஆரச் — அழகாக
சாந்து — சந்தனத்தினால்
அணியாள் — (முன்புபோல) அலங்கரிக்கின்றாளில்லை ;
எம்பெருமான் திரு அரங்கம் எங்கே என்னும் — 'என் ஸ்வாமி யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவரங்கம் எங்கே?' என்கிறாள் ;
பேய் — பேய்ச்சியான பூதனை

மாய முலை உண்டு — முடியும்படியாக (அவளது) முலைப்பாலைப்பருகி
இ உலகு உண்ட பெரு வயிற்றன் — இவ்வுலகங்களையும் அமுது செய்த பெரிய திருவயிற்றையுடையனான
மா மாயன் — மிக்க ஆச்சர்ய பூதன்
என் மகளை செய்தனகள் — என் பெண்பிள்ளைக்குச் செய்த வற்றை
பேசில் — சொல்லப்புகுந்தால்
மதிக்கிலேன் — அளவிட்டுச் சொல்லமாட்டுகின்றிலேன்.

* * *—நேற்றுவரையில் இவளுடைய போதுபோக்கு ஒருவகையாயிருந்தது; இன்று வேறுபட்டுவிட்டது. என் வார்த்தையில் இவள் வைத்திருந்த மதிப்பு சொல்லி முடியாது; நான் காலாலே ஏவினதைத் தலையாலே செய்து தீரும்படி அவ்வளவு கௌரவம் என் பேச்சில் வைத்திருந்த விவள் இன்று என் வார்த்தையைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்பதுஞ் செய்கின்றிலள். என்னிலும் மிக்க அன்பு பாராட்டி யிருந்தாள் தோழிமார் பக்கல்; அவர்களைவிட்டு ஒரு நொடிப்பொழுதும் பிரியாதிருந்த விவளுக்கு இப்போது 'தோழிமார்' என்றால் விஷமாயிராநின்றதே. ஆகவே, தோழிமாரைக் கொண்டு இவளைத் திருத்திக்கொள்வோம் என்று நினைக்கவும் அவகாசமில்லையாயிற்று என்கை. ஆயம்—தோழியர்.

தடமென்கொங்கையே ஆரச்சாந்தணியாள் = அழகுபெறத் தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்வதிலும் விருப்பமற்றாள். 'நமது கணவன் நம்மை இப்படி உபேக்ஷித்திருக்க நமக்கு அலங்காரமேதுக்கு?' என்று வெறுப்புற்றுக் கிடக்கிறாளென்பதாம். எம்பெருமான் திடீரென்று தன்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்க வந்து சேர்ந்தால் அப்போது அவனது திருவுள்ளம் உகக்கும்படி முன்னடியே முலைத்தடங்களை அலங்கரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தும் விரஹவ்யஸநத்தினால் அது செய்யமாட்டாதே கிடக்கிறாளென்கை. மென்கொங்கை = ஸ்தநங்களுக்கு வன்மை இலக்கணமாயிருக்க மென்மையையிட்டுக் கூறினதென்? என்னில். இங்குச்சொன்ன மென்மையாவது விரஹத்தைப் பொறுத்திருக்கமாட்டாமை. 'இவன் ஸுகுமாரன்' என்றால் 'பசி பொறுக்கமாட்டாதவன்' என்று பொருள்படுதல்போல. (இரண்டாமடியின் முதலிலுள்ள ஏகாரம்—பாதம் பூரிப்பது.)

பேய்மாயமுலையுண்டு = பேய்ச்சியினுடைய மாயமுலையை—விஷங்தடவப் பெற்று க்ருத்ரிமமான முலையை, என்றுமுரைக்கலாம். எம்பெருமானால் தன் மகளுக்கு நேர்ந்த நிலைமைகளை முதலில் ஒருத்தியோடே சொல்லத் தொடங்கி 'நங்காய்' என ஒருமையாக விளித்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் க்ரமேண பல மாதர் வந்து கூடி நின்றமையால் 'மங்கைமீர்' எனப் பன்மையாக விளித்து முடித்தாள் திருத்தாய். 4

பூண்முலைமேல்சாந்தணியாள் பொருகயற்கண்மையெழுதாள் பூவைபேணாள் *
ஏணறியாளெத்தனையும் எம்பெருமான் திருவரங்க மெங்கேயென்னும் *
நாண்மலராள் நாயகனாய் நாமறிய வாய்ப்பாடிவளர்ந்தநம்பி * 5
ஆண்மகனாயென்மகளைச் செய்தனகள் அம்மனைமீர் ! அறிகிலேனே ;

பூண் முலைமேல் — ஆபரணங்களணிந்த முலையின் மேல்
சாந்து — சந்தனத்தை
அணியாள் — பூசுகின்றாளில்லை ;
பொரு கயல் கண் — ஒன்றோடொன்று சண்டை செய்யுமிரண்டு மீன்கள் போன்றுள்ள கண்களிலே

மை எழுதாள் — மையிட்டுக்கொள்ளுகிறாளில்லை;
பூவை பேணாள் — (தான் வளர்த்துக் கொண்டிருந்த பூவைப் பட்சியையும் ஆதரிக்கின்றாளில்லை ;
எத்தனையும் — எந்த வஸ்துவையும்
ஏண் அறியாள் — நெஞ்சினால் நினைக்கிறாளில்லை ;

எம்பெருமான் திரு அரங்கம் எங்கே என்னும் — ‘என் ஸ்வாமியின் திருவரங்கம் எங்கே?’ என்பதொரு வார்த்தையையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள்;
நாள் மலராள் நாயகன் ஆய் — செவ்வித்தாமரைப் பூவிற் பிறந்த பிராட்டிக்கு வல்லபனானவனும்
நாம் அறிய ஆய்ப்பாடி வளர்ந்த நம்பி — நமக்கெல்லாம் தெரியும்படியாகத் திருவாய்ப்பாடியில்வளர்ந்தவனுமான பெருமான்
ஆண்மகன் ஆய் — பெரிய ஆண் பிள்ளையாய்க் கொண்டு
என் மகளை செய்தனகள் அம்மனைமீர் அறிகிலேன்—:

* * *—சிறுமிகட்கு லக்ஷணமாக முலைத்தடத்தில் சந்தனமணிந்துகொள்வதும் கண்களில் மையிட்டுக்கொள்வதும் விளையாட்டுக் கருவிகளினால் போது போக்குவதும் என் மகட்கு மாறிவிட்டது. எம்பெருமான் விரும்பிவந்து அணையப்பெறாத இம்முலைகளுக்கு அலங்காரம் வேணுமோ? என்று வெறுப்புற்றுப் பூண்முலைமேல் சாந்தணியாள்; அல்லும் பகலும் அழுதுகொண்டே போதுபோக்கும்படியாக நம்மை எம்பெருமான் செய்துவிட்டனனாதலால் அழுங் கண்களுக்கு அஞ்சனமில்லாமை ஒரு குறையோவென்று மனம் நொந்து பொருகயற்கண்மையெழுதாள்.

பூவைபேணாள் = பூவையென்று—கிளி, குயில், நாகணவாய்ப்புள்—இவற்றுக்குப் பெயர். சிறுமியர் லீலார்த்தமாகச் சில பறவைகளை வளர்த்துப் போது போக்குவதுண்டு. நேற்றுவரையில் இப்பரகாலநாயகியும் அங்ஙனமே போது போக்கா நின்றிருந்தவள் இன்று அதனருகுஞ் செலகின்றிலள். விஷத்தைப் பார்ப்பதுபோல அதனைப் பார்க்கிறாள். எத்தனையும் ஏணறியாள் = இந்த லோகத்தைப்பற்றின சிந்தையே இவளுக்கில்லை என்றபடி. ஏண்-எண்ணுதல்; முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். ‘எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே?. என்கிற வார்த்தையொன்றே தொடர்ந்து வருகின்றது.

இவளை இப்பாடு படுத்தினவன், ஆரென்ன, ‘ச்ரியப்பதி’ என்று ஒருபெண் மகளைக் கொண்டே தன்னை நிரூபிக்கவேண்டும்படி யிருப்பவனாய், நமக்கெல்லாம் நன்கு தெரியும் படியாகத் திருவாய்ப்பாடியில் தயிர் நெய் வாரி விழுங்கி மச்சொடு மாளிகையேறி மாதர் கள் தம்மிடம் புகுகுக் கச்சொடுபட்டைக் கிழித்துக் காம்புதுகிலவைகீறி நிச்சலும் தீமைகள் செய்து திரிந்தவொருவனே இன்று பெரிய ஆண்பிள்ளைத்தனங்காட்டி என்மகளை இங்ஙனே செய்தானென்கிறாள் திருத்தாய்.

... ... 5

தாதாடுவனமாலை தாரானோ? என்றென்றேதளர்ந்தாள் காண்மின் *
யாதானுமொன்றுரைக்கில் எம்பெருமான் திருவரங்கமென்னும் * பூமேல்
மாதாளன் குடமாடிமதுசூதன் மன்னர்க்காய் முன்னம்சென்ற
தூதாளன் * என்மகளைச்செய்தனகள் எங்ஙனம் நான்சொல்லுகேனே? 6

தாது ஆடு வன மாலை — ‘தாதுகள் நிரம்பிய வன மாலையை
தாரானோ — எனக்குத் தத்தருளமாட்டானோ?’
என்று என்று தளர்ந்தாள் — என்று பலகால்சொல்லி சோர்வடைந்தாள்;
யாதானும் ஒன்று உரைக்கில் — (அவளுக்கு அடக்கமுண்டாகும்படி நாம்) ஏதாவதொரு வார்த்தை சொன்னால் (அதற்கு மறுமொழியாக)
எம்பெருமான் திரு அரங்கம் என்னும் — ‘எம்பெருமான் திருவரங்கம்’ என்கிற வார்த்தையொன்றே சொல்லுகின்றாள்;
பூ மேல் மாது ஆளன் — பூவிற்பிறந்த பிராட்டிக்கு வல்லபனும்
குடம் ஆடி — குடக்கூத்தாடினவனும்
மதுசூதன் — மது வென்னுமசுரனைக் கொன்றவனும்
முன்னம் — முன்பொருகால்
மன்னர்க்கு ஆய் — பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக
தூது சென்ற ஆளன் — தூது நடந்தவனுமான ஸ்வாமி
என் மகளை செய்தனகள் நான் எங்ஙனம் சொல்லுகேன்?—.

* * *—என் மகள் ஓச்சலொழிவின்றியே கலகலவென்று எதையேனும் பேசிக் கொண்டிருப்பளே; அப்படிப்பட்ட இவளுடைய பேச்செல்லாம் ஓய்ந்து விட்டது; அவர்

அணிந்த வனமாலை வஞ்சியாதே தருமாகில் மார்வில் கொணர்ந்து புரட்டீரே என்றாற்போலே அவ்வளவு வார்த்தையும் சொல்லமாட்டாதாளாய் 'வனமாலை தாரானோ?' என்கிற இவ்வளவு வார்த்தையே சொல்லிக்கொண்டு தளர்கின்றாள். 'நங்காய்! இப்படித் தளர்ச்சி உனக்குத் தகாது' என்று ஹிதமாக நாம் ஏதாவது சொல்லத் தொடங்கினால் நம் வார்த்தை காதில் விழவொண்ணாதபடி காதைமூடிக்கொண்டு திருவரங்கம், பெரிய கோயில்' என்று கம்பீரமாக மிடற்றோசை செய்கின்றாள்.

வனமாலை =" ஆபாத பத்மம் யா மாலா வநமாலேதி ஸா மதா" என்பர் வட நூலார்; திருமாலின் திருத்தோளிலிருந்து திருவடியளவும் தொங்குகின்ற மாலை வன மாலை யெனப்படும். இனி, வனம் என்பதற்குள்ள பல பொருள்களில், அழகு என்னும் பொருளையும் துளஸி என்னும் பொருளையும் விவக்ஷித்து, 'அழகிய மாலை, என்றாவது 'திருத்துழாய்மாலை' என்றாவது பொருள் கொள்வதும் நன்றே. 'வனம்' என்ற வட சொல்லுக்குக் 'காடு' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இது கண்ணபிரானுக்கு அமைவது "காடுகளூடுபோய்....கார்க்கோடல் பூச்சூடி வருகின்ற தாமோதரா"

இவளை இங்ஙனே செய்வித்தவன் யாவனென்னில்; **பூமேல் மாதாளன்**=பரமஸுகுமாரமான தாமரைப்பூவின்மேல் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த பிராட்டி 'இது நெருப்பு' என்று அந்த மலரை விட்டிட்டுத் தன் மார்பிலே வந்து சேரும்படியாக அவளை அபஹரித்துக் கொண்டவன். **குடமாடி**='நமக்கு ஒருத்தி போருமோ? ஊரிலுள்ள பெண்களெல்லாரும் வேண்டாவோ' என்று குடக்கூத்தாடுகிற வியாஜத்தாலே திருவாய்ப்பாடிப் பெண்களை யெல்லாம் (அக்கூத்திலே தோற்பித்து) வசப்படுத்திக் கொண்டவன்; **மன்னர்க்காய் முன்னஞ்சென்ற தூதாளன்**='செருப்பாக வுழைத்துக் காரியஞ் செய்யவல்லேன்' என்று தன்னுடைய விதேயத்வத்தைகாட்டிக்கொள்ளுமவன். **மதுசூதன்**='என்னையடுத்தவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட விரோதிகள் இருந்தாலும் அநாயாஸமாகப் பொடி படுத்திவிடுவேன்' என்று வீரத்தையும் காட்டிக்கொள்பவன், ஆகவிப்படிப்பட்ட மேன்மையும் நீர்மையுமான தனது பண்புகளை யெல்லாம் காட்டி என் மகளை இப்பாடுபடுத்தினானொருவன் என்றாளாயிற்று. 6

வாராளுமிளங்கொங்கை வண்ணம் வேறாயின வாறெண்ணாள் * எண்ணில்
பேராளன் பேரல்லால்பேசாள் இப்பெண்பெற்றேனென் செய்கேன் நான் ?*
தாராளன் தண்குடந்தை நகராளன் ஐவர்க்காயமரிலுய்த்த
தேராளன் * என்மகளைச்செய்தனகள் எங்ஙனம் நான்செப்புகேனே ?. 7

வார் ஆளும்	கச்சையிட்டுக் கட்டி ஆளக் கடவதான	என் செய்கேன்	என்ன பண்ணுவேன்?'
இள கொங்கை	(தனது) இளமுலைகள்	தார் ஆளன்	திருமாலைசாத்திக் கொண்டிருப்பவனும்
வண்ணம் வேறு ஆயின ஆறு எண்ணாள்	நிறம் வேறுபட்ட விதத்தை நினைக்கின்றாளில்லை;	தண் குடந்தை நகர் ஆளன்	குளிர்ந்த திருக்குடந்தை நகரை ஆள்பவனும்
எண்ணில்	ஏதேனுமொன்றை எண்ணப் புகுந்தால்	ஐவர்க்கு ஆய்	பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக
பேராளன் பேர் அல்லால் பேசாள்	ஸர்வேச்வரனது திருநாமங்களைத் தவிர வேறொன்றையும் பேசுகின்றாளில்லை;	அமரில் உய்த்த தேராளன்	(பாரதப்) போரில் நடத்தப்பட்ட தேரையுடையவனுமான பெருமான்
இ பெண் பெற்றேன் நான்	இப்படிப்பட்ட பெண்ணைப் பெற்ற நான்		என் மகளை செய்தனகள் எங்ஙனம் நான் செப்புகேன்—.

ஏஏஏ—என்மகளுக்கு அறிவு அடியோடேபோயிற்று; 'வீணாக நாம் இப்படி ஒரு விஷயத்திலே ஆசைவைத்ததனால் மநோவியாதிகாரணமாகக் கொங்கை நிறம்வேறுபட்டதே!' என்று இதனையறியவும் மாட்டுகின்றிலள்;

[வண்ணம் வேறுகையாவது பசலைநிறங் கொள்ளுகை ; பசலை நிறத்தைப்பற்றிக் குறுந்தொகையில் ஒரு செய்யுளுண்டு ; அதாவது—" ஊருண்கேணி யுண்டுறைத் தொக்க பாசியற்றே பசலை, காதலர் தொடுவுழித் தொடுவுழிநீங்கி விடுவுழி விடுவுழிப் பரத்தலானே" (399) என்பதாம். ஊரிலுள்ள ஜனங்களாலே நீருண்ணப் பெறுகிற கேணியினுள்ளே படர்ந்துகிடக்கும் பாசிபோன்றது பசலைநிறம் ; தண்ணீரில் நாம் கைவைத்தோமாகில் கை பட்டவிடங்களில் பாசி நீங்கும் ; கையை எடுத்துவிட்டோமாகில் அவ்விடமெல்லாம் பாசி மூடிக்கொள்ளும். அது போல, கணவனுடைய கைபடுமிடங்களில் பசலை நீங்கும் (இயற்கை யான அழகியநிறமே இருக்கும்.) அணைத்தகை நெகிழ்த்தவாறே அப்பசலைநிறம் படரும்; ஆதலால் பாசிபோன்றது பசலைநிறம் என்றபடி. (தொடுவுழித்தொடுவுழி—தொட்டவிடங் கள் தோறும். விடுவுழி விடுவுழி—விட்டவிடங்கள் தோறும். பரத்தலான்—வியாபிக்கிற படியினாலே.)]

எண்ணில் பேராளன் பேரல்லால் பேசாள்=இவளுக்கு இவ்வுலகைப்பற்றின சிந்தையும் தன்னைப்பற்றின சிந்தையும் கழிந்ததேயன்றி, பகவத் விஷயமான சிந்தை மாற வில்லை ; ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமங்கள் இவளது வாயில் வந்தபடியே யிருக்கின்றன.

இப்பெண் பெற்றேன் என்செய்கேன் நான்=இதற்கு இரண்டுவகைப் பொருள் : இப்படி என்வார்த்தை சேளாத அடங்காப்பெண்ணைப் பெற்றேனே ! இவளை இழந்தேனே ! அநியாயமாய்க் கெட்டேனே ! என்னசெய்வேன்—என்று வருந்திச் சொல்வதாகப் பிறர் நினைக்கவேணும் ; தனக்குள்ளே பெருமகிழ்ச்சி ; என்னைப்போலே பெண் பெற்றாருண்டோ ? இத்தனை சிறுபிராயத்திலே பகவத் விஷயத்தில் ஆழங்காற் படும்படியான பாக்கியம்வாய்ந்த பெண்ணைப்பெற்ற நான் என்ன நோன்பு நோற்றேனோ ? என்னும் மகிழ்ச்சியும் தொனிக்கும்.

[தாராளனித்யாதி.] 'எல்லாரையும் ரக்ஷிப்பவன் நான்' என்று தனிமாலையிட்டிருப் பவன் என்மகளை இப்படி அழிக்கிறானே ; திருக்குடந்தையிலே சாய்ந்தருளி லோகரக்ஷணம் பண்ணுகிறவன் இவளை இப்படி அழிக்கிறானே ; 'பார்த்தஸாரதி' என்று பேர்பெற்று அன்பர்க்குக் காரியஞ் செய்தவன் இவளுக்குக் காரியஞ் செய்யாதொழிகிறானே யென்கை. 7

உறவாதுமிலளென்றென்று ஒழியாது பலரேசுமலராயிற்றால்*
மறவாதே யெப்பொழுதும் மாயவனே! மாதவனே ! என்கின்றாளால்*
பிறவாதபேராளன் பெண்ணாளன்மண்ணாளன் விண்ணோர்தங்க
ளறவாளன் * என்மகளைச்செய்தனகள் அம்மனைமீர் ! அறிகிலேனே.

உறவு ஆதும் இலள்	'தாய் தந்தையர் என்கிற உறவு முறைகளைச் சிறிதும் உடையளல்லள்'
என்று என்று	என்று பலகால் சொல்லி
பலர்	பலபேர்கள்
ஒழியாது	எப்போதும்
ஏசும் அலர் ஆயிற்று	குறை கூறும்படியான பழி விளைந்திட்டது ;
	(இப்பெண்பிள்ளையோ வென்னில்)
மறவாதே	மறவாமல்
எப்பொழுதும்	ஸர்வகாலமும்
மாயவனே ! மாதவனே ! என்கின்றாள்—;	
பிறவாத	கருமங்காரணமான பிறப்பை யுடையனாகாத
பேராளன்	பெருமைபொருந்தியவனும்
பெண் ஆளன்	பெண்பிறந்தாரைத் தனக்காக வுடையவனும்
மண் ஆளன்	மண்ணுலகத்தவர்களை ஆள்பவனும்
விண்ணோர் தங்கள் அறவாளன்	நித்யஸூரிகளுக்குப் பரமதார்மிகனுயிருப்பவனுமான பெருமான்
என் மகளை செய்தனகள் அம்மனைமீர் அறிகிலேன்—.	

***—தாய் என்றும் தந்தையென்றும் பல உறவுமுறையார் இருக்கும் போது அவர் களையெல்லாம் த்ருணமாக நினைத்துத் தள்ளிவிட்டுத் " தெளிவிலாக்கலங்கல் நீர்சூழ்

திருவரங்கத்துள் ஓங்கும், ஒளியுளார்தாமேயன்றே தந்தையும் தாயுமாவார்'' என்று ஒரு † பரபுருஷனையே ஸகலவித பந்துவுமாகக் கொண்டுவிட்டாளே இச்சிறுமி' என்று நாட்டார் பழி தூற்றும்படியாயிற்று—என்று தாய் சொல்லுமிப் பேச்சில் வெறுப்பும் உகப்பும் விளங்கும். 'என் மகள் அலர் தூற்றலுக்கு ஆளாய்விட்டாளே ? நற்குடிக்குப் பெரும்பழி விளைந்திட்டதே!' என்று வருந்திச் சொல்லுவதாக நாட்டார்க்குப் பொருள்படும். ஆபாஸ பந்துக்களை யெல்லாம் விட்டிட்டு ''माता पिता भ्राता निवासश्शरणं सुहृद्गतिर्नारायण:'' என்றும் ''சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும், மேலாத தாய்தந்தையும் அவரேயினி யாவாரே'' என்றும் ஆப்தபந்துவாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணனையே ''உன்றன் னோடுறவேல் நமக்கு இங்கொழிக்க வொழியாது'' என்னும்படியே ஸ்திரமான உறவாகக் கொண்டாளே! என்கிற உவப்பு உள்ளுறையும்.

பழிச்சொல் மிகமிக, அபிநிவேசமும் மிகுமாதலால் நாட்டாருடைய பழிப்பே காரணமாக என்மகளுக்கு பகவத விஷயப்ராவண்யம் அதிகரித்துச் செல்லுகின்றதென்கிறாள். இரண்டாமடியில். மறவாதே=ஒருகால் என்மகளான பரகாலநாயகி எம்பெருமானை மறந்திருந்தாலும் ஓயாதே அலர்தூற்றுமவர்கள் அவனையும் இவளையுஞ்சேர்த்துச் சொல்லிப் பழிக்கையினால் அதுகாரணமாக அவனுடைய ஸ்மரணம் இவளுக்கு மாறுவதில்லை; மறக்க வொட்டாமல் செய்பவர்கள் பழிதூற்றும நாட்டார் என்க. ஆச்சரியமான குணசேஷ்டிதங்களை யுடையோனே! பிராட்டியை அநுபவிக்கும் பரமரஸிகனே!' என்று சொல்லிக்கொண்டே போதுபோக்குகின்றாளென்மகள்.

பிறவாத பேராளன்=இதற்கு மூன்று வகையாகப் பொருள் கொள்ளலாம்; பேராளன்—பெருமையுடையவன்; ஸர்வேச்வரன் என்றபடி. நாமெல்லாம் கருமம் காரணமாகப் பிறப்பதுபோல பிறவாத ஸர்வேச்வரன்; ''अजायमानो बहुधा विजायते तस्य धीरा: परिजानन्ति योनिम्'' என்கிறபடியே தன்னுடைய அநுக்ரஹமே காரணமாகப் பிறப்பவனேயன்றிக் கருமமடியாகப் பிறவாதவன் என்கை; (அன்றியே,) ''எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய் இமையோர் தலைவா!'' என்கிறபடியே நமக்காகப் பலபல பிறவிகளெடுத்தும் பரிச்ரமங்கள் பட்டும் நம்மிடத்துள்ள வ்யாமோஹாதிசயத்தினால் 'இவர்களுக்கு நாம ஒன்றுஞ் செய்யவில்லையே, ஒரு பிறவியும் பிறக்கவில்லையே நாம!' என்று நினைப்பனாகையாலே, அப்படிப்பட்ட அவன் கருத்தாலே 'பிறவாத பேராளன்' என்கிறதாகவுமாம். (அன்றியே,) பேராளன் என்றதற்குத் 'திருநாமங்களையுடையவன்' என்று பொருளாய், பிறவாத என்றதைப் பேருக்கு விசேஷணமாகக்கொண்டு, ஆச்ரிதருடைய பிறப்பு அறுதற்குக் காரணமான திருநாமங்களையுடையவன் என்னவுமாம.

பெண்ணாளன்—பெண்பிறந்தாரையெல்லாம் இப்படி பிச்சேற்றித் தனக்காக்கிக் கொள்ளுமவன் என்கை. விண்ணோர் தங்கள் அறவாளன்—நித்யஸூரிகளால் கொண்டாடப்படுகிற திருக்குணங்களையுடையவன் என்று கருத்து. 8

பந்தோடுகழல்மருவாள் பைங்கிளியும்பாலூட்டாள் பாவைபேணாள் *
வந்தானோ! திருவரங்கன் வாரானோ! என்றென்றேவளையுஞ்சோரும் *
சந்தோகன்பௌழியன் ஐந்தழலோம்புதைத்திரியன் சாமவேதி *
அந்தோ! வந்தென்மகளைச்செய்தனகள் அம்மனைமீர் அறிகிலேனே. 9

பந்தோடு கழல் — (என் மகள்) பந்தையும் கழற்காய்களையும் மருவாள் — தொடுகிறதுமில்லை;
பைங்கிளியும் பால் ஊட்டாள் — (தனது) பசுமைதங்கிய கிளிக்குப் பாலூட்டுகிறதுமில்லை;

† பரபுருஷன்—அசல்புருஷன் என்றும் புருஷோத்தமன் என்றும் விவக்ஷிதம்.

பாவை பேணுள் — (விளையாட்டுக் கருவியான) மரப்பாச்சியை நோக்குவதுமில்லை.
திரு அரங்கன் — "ஸ்ரீரங்கநாதன்
வந்தானே வாரானே என்றென்றே — வந்துவிட்டானே? என்றும் வரமாட்டானே?" என்றும் சொல்லிக்கொண்டு
வளையும் சோரும் — கைவளைகள் கழல நிற்கின்றுள்;
சந்தோகன் — சாந்தோக்ய உபநிஷத்திலுல் பிரதிபாத்யனும்
பௌழியன் — கௌஷீதகிப்ராஹ்மணத்திலுல் ப்ரதிபாத்யனும்
ஐந்து அழல் ஓம்பு — பஞ்சாக்னிகளிலுல் ஆராதிக்கப் படுபவனும்
தைத்திரியன் — தைத்திரீய உபநிஷத்திலுல் ப்ரதிபாதிக்கப் படுபவனும்
சாமவேதி — ஸாமவேதப்ரதிபாத்யனுமான பெருமான்
வந்து — இவ்விடம் வந்து
என் மகளை செய்தனகவ் அம்மனைமீர்! அறிகிலேன், அந்தோ!

* * *—பந்தும் கழலும் சிறு பெண்களுக்கு விளையாட்டுக் கருவிகளாயிருப்பவை; உறங்கும்போதும் அவற்றைக் கைவிடாதே விரல்களில் இடுக்கிக் கொண்டே உறங்குவது வழக்கம்; நேற்றுவரையில் இவளும் அப்படியே யிருந்தவள் இன்று அவற்றைக் கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பதும் தவிர்ந்தாள். எது தவிர்ந்தாலும் தான் வளர்க்கும் கிளிக்குப் பாலூட்டுவது தவிராதிருந்தவள் அக்காரியத்தை அடியோடே மறந்தாள்; கிளிக்குப் பாலூட்டுவது எப்போதோ வொருகாலமாகையாலே அதுபோலல்லாமல் ஸர்வகாலமும் பேணிக்கொண்டிருப்பதற்குறுப்பான பாவையுண்டு—பதுமை, அதனைக் கண்ணெடுதது்ப் பார்ப்பதும் செய்கின்றிலள். பின்னை இவள் செய்வது என்னென்னில்; ஸர்வகாலமும் திருவரங்கனையே சிந்தைசெய்து கொண்டிருக்கையாலே அந்தப் பாவனை முற்றி அவன் அருகே வந்தானாக நினைத்து 'வந்தானே திருவரங்கன்' என்பது, அவனோடே தழுவி முழுசிப்பரிமாற நினைத்துக் கையை நீட்டினவாறே அவனைக் காணுமையாலே 'ஓ! நான் பிரமித்தேன் போலும், அவனேது வருகிறதேது? வாரானே' என்பதாய் மேனி மெலிந்து வளைகழலப்பெறுகின்றுள். "वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यः" என்று, ஸகலவேத ப்ரதிபாத்யனுயிருக்குமவன் என் மகளை இப்பாடு படுத்தினுன் காண்மின்—என்றுளாயிற்று. 9

* * சேலுகளும் வயல்புடைசூழ் திருவரங்கத்தம்மானைச் சிந்தைசெய்த *
நீலமலர்க்கண் மடவாள்நிறையழிவைத் தாய்மொழிந்தவதனை * நேரார்
காலவேல்பரகாலன் கலிகன்றியொலிமாலை கற்றுவல்லார் *
மாலைசேர்வெண்குடைக்கீழ் மன்னவராய்ப் பொன்னுலகில் வாழ்வர்தாமே. 10

சேல் உகளும் — மீன்கள் துள்ளிவிளையாடப் பெற்ற
வயல் — கழனிகளினுல்
புடை சூழ் — சுற்றும் சூழப்பட்ட
திரு அரங்கத்து — கோயிலில் கண்வளர்கின்ற
அம்மானை — எம்பெருமானை
சிந்தை செய்த — தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்ற
நீலம் மலர் கண் மடவாள் — கருநெய்தல்போன்ற கண்களை யுடையளான பரகால நாயகியினது
நிறை அழிவை — அடக்கம் அழிந்தமையைக் குறித்து
தாய் மொழிந்த அதனை — தாய்பேசின பாசுரமாக
நேரார் காலன் — பகைவர்க்கு யமன் போன்றவரும்
வேல் — வேற்படையை யுடையவரும்
பரகாலன் — பலகாலனென்ற திருநாமமுடையவருமான
கலிகன்றி — திருமங்கையாழ்வார்
ஒலி — அருளிச்செய்த
மாலை — இச் சொல்மாலையை
கற்று வல்லார் தாம் — ஓதி உணரவல்லவர்கள்
மாலை சேர் வெண் குடை கீழ் — முத்துஸரங்கள் தொங்கவிடப் பெற்ற வெண்குடை நிழலில்
மன்னவர் ஆய் — அரசர்களாயிருந்துகொண்டு (இஹலோக ஐச்வர்யங்களையநுபவித்துப் பின்பு)
பொன் உலகில் வாழ்வர் — பரமபதத்தில் நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவர்

* * *—கீழ் ஒன்பது பாட்டும் தாய் பாசுரமாகச்சென்றன; தாமான தன்மையிலே நின்று இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலன்சொல்லித் தலைக்கட்டும் பாசுரம் இது. திருவரங்கத்தம்மான் பக்கல் பக்திப்பெருங்காதல் கொண்ட பரகாலநாயகி அடக்கங்கெட்டு அலமருகின்றமையைத் திருத்தாயார் எடுத்துரைப்பதாகத் திருமங்கையாழ்வாரால் அமைக்கப்பட்ட இத்திருமொழியைக் கற்றுணருமவர்கள் வேண்டியவளவு இஹலோகத்தில் ஸாம்ராஜ்ய போகங்களை யநுபவித்துப் பின்னை ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு நித்ய கைங்கரியம் பண்ணப்பெறுவர்களென்றவாறு.

கீழ் ஒன்பது பாட்டும் வேற்றுவாயாலேபேசி, இதில் 'பரகாலன் கலிகன்றியொலிமாலை'' என்கையாலே தம்முடைய பக்திப் பெருங்காதலைத் தாமே அந்யாபதேசத்தாலே பேசிக்கொண்டாரென்பது விளங்கும்.

நேரார்காலன் என்ற அடைமொழி வேலுக்குமாகலாம், பரகாலனுக்குமாகலாம். 'மாலைசேர்' என்னும் அடைமொழி மன்னவர்க்கும் ஆகலாம். ... (10)

அடிவரவு:—வெருவாதாள் கலை மான் தாய் பூண் தாதாடு வாராளும் உறவு பந்தோடு சேல் கைம்மானம்.

ஐந்தாந்திருமொழி உரை முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து—ஆறாந்திருமொழி—கைம்மானமழகளிற்றை

**கைம்மானமழகளிற்றைக் கடல்கிடந்த கருமணியை *
மைம்மானமரதகத்தை மறையுரைத்த திருமாலை *
எம்மானை எனக்கென்றுமினியானைப் பனிகாத்த
வம்மானை * யான்கண்டது அணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே. 1

மானம் கை	நீண்ட கையையுடைய	எம்மானை	எனக்கு ஸ்வாமியானவனும்
மழ	இளமைதங்கிய	எனக்கு என்றும் இனியானை	எனக்கு எக்காலத்திலும் போக்யனாயிருப்பவனும்
களிற்றை	யானைபோன்றவனும்	பனி காத்த அம்மானை	மழையில்நின்றும் (ஆநிரையைக்) காத்தருளினவனுமான பெருமானை
கடல் கிடந்த	கடலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற	யான் கண்டது	அடியேன் ஸேவிக்கப்பெற்றது (எவ்விடத்திலென்னில்)
கருமணியை	நீலமணிபோன்றவனும்	அணிநீர் தென் அரங்கத்து	அழகிய தீர்த்தம்பொருந்திய திருவரங்கத்திலே.
மை மானம் மரதகத்தை	பசுமைநிறம்மிக்கிருக்கப்பெற்ற மரதகப் பச்சைபோன்றவனும்		
மறை உரைத்த திருமாலை	வேதங்களாலே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட ச்ரிய:பதியானவனும்		

* * *—ஆழ்வார் கீழ்த்திருமொழியில் பட்ட வ்யஸநமெல்லாந் தீர்ந்து மகிழ்ந்துபேசுந் திருமொழியாயிற்று இது. என்னுதனைத் திருவரங்கத்தில் காணப்பெற்றேனென்கிறார். கைம்மான மழகளிற்றை = ஓர் ஆனை கைகளையும் கால்களையும் பரப்பிக்கொண்டு கிடப்பதுபோலப் பள்ளிகொண்டிருக்கு மழகில் ஈடுபட்டுச் சொல்லுகிறபடி. நீண்ட துதிக்கையையுடைத்தாய்ப் பருவத்தாலே இளையதாயிருப்பதொரு ஆனை சாய்ந்தாற்போலே யிருக்கின்றவனையென்கை. ''களிறுபோன்றவனை'' என்னுது களிற்றை என்று ஐக்கியமாகச் சொன்னது உவமவாகுபெயர்.

கடல்கிடந்த கருமணியை—ஒரு நீலரத்னம் சாய்ந்தாற்போலே திருப்பாற் கடலிலே கிடந்தவனை என்கை. மைம்மான மரதகத்தை—பசுமை, நீலம், கருமை என்ற நிறங்களை அபேதமாகக் கூறுவது கவிமரபாதலால் எம்பெருமானுடைய காளமேகத் திருவுருவத்திற்குக் கருமணியையும் மரதகத்தையும் உவமை கூறினர். மறையுரைத்த என்பதற்கு—'வேதங்களை உபதேசித்தருளின' என்றும் 'வேதங்களால் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட' என்றும் இரண்டு வகையாகப் பொருள் ஆகும். பிந்தின பொருள் பாங்கு. ... ... (1)

**பேரானைக் குறுங்குடியெம்பெருமானை * திருத்தண்கா
லூரானைக் கரம்பனூருத்தமனை * முத்திலங்கு
காரார்திண்கடலேழும் மலையேழிவ்வுலகேழுண்டும் *
ஆராதென்றிருந்தானைக் கண்டது தென்னரங்கத்தே. 2

பேரானை	திருப்பேர்நகரில் உறைபவனும்	முத்து இலங்கு கார் ஆர் திண் கடல் ஏழும்	(உள்ளே) முத்துக்கள் ஒளி விடா நிற்பனவும் கருநிறம் மிக்கவையும் திடமுள்ளனவுமான ஸப்த ஸமுத்ரங்களையும்
குறுங்குடி எம் பெருமானை	திருக்குறுங்குடியி லெழுந் தருளி யிருக்கும் ஸ்வாமி யானவனும்	ஏழ் மலை	ஸப்த குலாசலங்களையும்
திருத்தண் காலூரானை	திருத்தண்காலில் நித்யவாஸம் பண்ணுமவனும்	இ ஏழ் உலகு	இவ்வேழுலகங்களையும் (பிரளய காலத்தில்)
கரம்பனூர்	திருக்கரம்பனூரில்	உண்டும்	அமுதுசெய்தும்
உத்தமனை	உத்தமனாய் விளங்குபவனும்,	ஆராது என்று இருந்தானை	த்ருப்திபெறாதவனா யிருந்தவனுமான பெருமானை
			கண்டது தென் அரங்கத்து—.

* * *—'அப்பக்குடத்தான்ஸந்நிதி' என்று ப்ரஸித்திபெற்ற திருப்பேர் நகரிலே ஸேவை ஸாதிப்பவனும், திருக்குறுங்குடியில் பேரருளாளப் பெருமாளாய் ஸேவை ஸாதிப்பவனும், திருத்தண்காலில் ஊராரோடு தானுமொருவனாக இருப்பவனும், திருக்கரம்பனூரில் உத்தமனென்கிற திருநாமத்தோடே ஸேவை ஸாதிப்பவனும், கடல்களேழும் மலைகளேழும் உலகங்களேழுமாகிய ஸகலபதார்த்தங்களையும் திருவயிற்றுக்கு இறையாக்கியும் 'அந்தோ! என்வயிறு நிறையவில்லையே, இன்னமும் அவகாசம் பெரிதுமுண்டே, என்செய்வேன்?' என்று அத்ருப்தியே காட்டியிருப்பவனுமான பெருமானைத் திருவரங்கத்திலே கண்டேன்.

"கரம்பனூருத்தமனை" என்றவிடத்துப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானம் காண்மின்:—"வழிக்கரையிலே திருவாசலுக்கு ஒரு கதவிடாதே வந்து கிடக்கிறவனை." இதற்கு அரும்பதவுரை இட்ட ஒருவர்—"எல்லாரும் நடக்கும் வழியாகையாலே ஸேவிப்பார் மிகுகையால் கதவிட அவஸரமில்லையென்று கருத்து" என்றெழுதி வைத்தார்; அது பொருளன்று; உபபத்திக் குறைவினால் அவ்விடத்துக் கோபுரவாசலுக்குக் கதவு இல்லாதிருந்தமை சொன்னபடி, அதனை ஸௌலப்ய பரமகாஷ்டைக்கு அநுகுணமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி சாடூக்தியாகப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்தபடி. இப்படிப்பட்ட ஸௌலப்யத்தைக் கணிசித்தே உத்தமன் என்று திருநாமமிடப் பெற்றான்போலும் என்பதும் தொனிக்கும். ... (2)

ஏனாகியுலகிடந்து அன்றிருநிலனும் பெருவிசும்பும் *
தானாயபெருமானைத் தன்னடியார் மனத்தென்றும் *
தேனாகி யமுதாகித்திகழ்ந்தானை மகிழ்ந்தொருகால் *
ஆனாய னானானைக் கண்டது தென்னரங்கத்தே. 3

அன்று	வராஹகல்பத்தின் தொடக்கத்தில்
ஏன் ஆகி	மஹாவராஹரூபியாய்த் திருவவதரித்து
உலகு	பூமியை
இடந்து	(அண்ட பித்தியில் நின்றும்) குத்தியெடுத்துக்கொணர்ந்தவனும்
இரு நிலனும்	விசாலமான மண்ணுலகமும்
பெரு விசும்பும்	பரந்த விண்ணுலகமும்
தான் ஆய	தனக்கு உடலாக இருக்கப்பெற்ற
பெருமானை	ஸ்வாமியாயும்,
தன் அடியார் மனத்து	தன் அடியவர்களது நெஞ்சிலே
என்றும்	எப்போதும்
தேன் ஆகி	தேன்போலவும்
அமுது ஆகி	அமிருதம்போலவும்
திகழ்ந்தானை	விளங்குமவனாயும்,
ஒருகால்	முன்பொருகாலத்திலே
மகிழ்ந்து	திருவுள்ளமுவந்து
ஆன் ஆயன் ஆனானை	பசுக்களை மேய்க்கு மிடையனாய்ப் பிறந்தவனாயுமுள்ள எம்பெருமானை

கண்டது தென் அரங்கத்தே—.

* * *—பூமியைப் பிரளயங் கொண்டகாலத்து மஹாவராஹரூபியாய்த் திருவவதரித்து அப்பூமியைப் பழையபடியே ஸ்தானத்திற் கொண்டு சேர்த்தவனும், நிலவுலகம் வானுலகம் முதலான ஸகல பதார்த்தங்களும் 'தான்' என்கிற சொல்லிலே அடங்கும்படி அனைத்தையும் தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையவனும், தனக்கே அற்றுத் தீர்ந்திருக்குமடியவர்களுக்கு ஸகலவித போக்ய வஸ்துக்களும் தானேயாயிருப்பவனும், இடக்கை வலக்கையறியாத இடைச்சாதியிலும் பிறந்து ஸத்தை பெற்றவனுமான பெருமானைத் தென்னரங்கத்திலே ஸேவிக்கப்பெற்றேனென்றாராயிற்று. (3)

வளர்ந்தவனைத் தடங்கடலுள் வலியுருவில் திரிசகடம் *
தளர்ந்துதிர வுதைத்தவனைத் தரியாதன் றிரணியனைப்
பிளந்தவனை * பெருநிலமீரடிநீட்டிப் பண்டொருநாள்
அளந்தவனை * யான்கண்டது அணிநீர்த் தென்னரங்கத்தே. 4

தடங்கடலுள்	விசாலமான கடலிலே
வளர்ந்தவனை	திருக்கண் வளர்ந்தருள்பவனும்
வலி உருவின்	வலிவுள்ள சரீரத்தை யுடைத்தாய்க்கொண்டு
திரி	ஊர்ந்துவந்த
சகடம்	(அசுரனாலாவேசிக்கப்பட்ட) சகடமானது
தளர்ந்து	கட்டுக்குலைந்து
உதிர	சிந்நபிந்நமாகும்படி
உதைத்தவனை	(அதனைத்) திருவடியாலுதைத்தவனும்
அன்று	ஒருகாலத்தில்
தரியாது	பொறுத்திருக்கமாட்டாமல்
இரணியனை	இரண்யாசுரனை
பிளந்தவனை	கிழித்துப்போட்டவனும்,
பண்டு ஒருகால்	மற்றுமொருகாலத்தில்
ஈர் அடி நீட்டி	இரண்டு திருவடிகளைப் பரப்பி வைத்து
பெருநிலம் அளந்தவனை	விசாலமான பூமியையெல்லாம் அளந்துகொண்டவனுமான பெருமானை

யான் கண்டது அணி நீர் தென் அரங்கத்தே—.

* * *—அவதாரங்களுக்கு நாற்றங்காலாக விசாலமானகடலிலே திருக்கண் வளர்ந்தருள்பவனும், பிறகு 'அசுரர்கள் மிகவுங் கொழுத்துவிட்டார்கள்' என்றறிந்து வந்து பிறந்தருளி, அஸுராவேசத்தாலே திண்ணிய வடிவையுடையதாய்க்

கொண்டு ஊர்ந்துவந்த சகடம் சிந்நபிந்நமாய் ஒழியும்படி திருவடியாலுதைத்த வனும், ப்ரஹ்லாதாழ்வான் திருநாமஸங்கீர்த்தனம் பண்ணினதே குற்றமாக இரணியன் அவனைக் கடலிலே தள்ளுவதும் மலையில் நின்றுருட்டுவதுமாய்ப் பலவகை நலிவுகள் செய்யப் புகுந்தவாறே பொறுத்திருக்கமாட்டாமல் நரஸிம்ஹ மூர்த்தியாய்த் தூணில் தோன்றி அவ்வசுரனைப் பிளந்தொழித்தவனும், பெருநில மடங்கலும் இரண்டடியிலே அடங்கும்படி திருவடிகளை நீட்டியளந்துகொண்டவனு மான எம்பெருமானைத் தென்னரங்கத்தே காணப்பெற்றேனென்ருராயிற்று. இரண்டாமடியில் 'உதிர' என்றும் 'அதிர' என்றும் பாடபேதமுண்டு; அதிர—அதிர்ச்சி யுண்டாம்படி. இப்பாடம் மிகச் சேரும். ... ... (4)

நீரழலாய் நெடுநிலனய் நின்ருனை * அன்றரக்க
னூரழலாலுண்டானைக் கண்டார் பின்காணுமே *
பேரழலாய்ப் பெரும்விசும்பாய்ப் பின்மறையோர் மந்திரத்தின் *
ஆரழலாலுண்டானைக் கண்டது தென்னரங்கத்தே. 5

நீர் ஆய்	ஜலஸ்வரூபியாயும்
அழல் ஆய்	அக்நிஸ்வரூபியாயும்
நெடுநிலன் ஆய்	விசாலமான பூமிஸ்வரூபியாயும்
நின்ருனை	இருப்பவனும்,
அன்று	ஸ்ரீராமனய்த் திருவவதரித்த காலத்து
அரக்கன் ஊர்	இராவணனுடைய நகரமான இலங்கையை
கண்டார் பின் காணுமே	முன்பு கண்டவர்கள் பின்பு காணவொண்ணுதபடி
அழலால் உண்டானை	அக்நிக்கு இரையாக்கினவனும்,
பேர் அழல்ஆய்	பெரிய படபாக்நி ஸ்வரூபியும்
பெருவிசும்பு ஆய்	பரமபதத்துக்குநிர்வாஹகனும்
பின்	அதற்குமேலே
மறையோர் மந்திரத்தின் ஆர் அழலால் உண்டானை	வைதிக ப்ராஹ்மணர்களினுடைய மந்த்ர பூதமான ஹவிஸ்ஸை அக்நி முகத்தாலே அமுது செய்பவனுமான பெருமானை
	கண்டது தென் அரங்கத்தே—.

* * *—நீர் அழல் நிலன் என்று மூன்று பூதங்களைச் சொன்னது—காற்று, விசும்பு என்னும் மற்ற இரண்டு பூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாகும். பஞ்சபூதங் களுக்கும் நியாமகன் என்றவாறு. "நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடுவானுய்" என்ற திருவாய்மொழியுங் காண்க ஸகல சேதநா சேதநங்களையும் எம்பெருமான் சரீரமாகக் கொண்டவனுதலால் இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையென்க

கண்டார் பின்காணுமே அரக்கனூர் அழலாலுண்டானை = "மன்னு தண்பொழிலும் வாவியும் மதிளும் மாடமாளிகையும் மண்டபமும்' என்று திவ்யதேசங்களை வருணிப்பதுபோலவே இலங்கையின் ஸந்நிவேசமும் இருந்தது; அனுமான் அதனைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டமை ஸ்ரீராமாயண ப்ரஸித்தம்; [இந்த இராவணனிடத்தில் அதர்மம் ஒன்று மாத்திரம் இல்லாதிருந்தால் தேவலோகத்தையும் அடக்கியாளக் கூடியவனுய் இவன் இருப்பன்] என்று திருவடி மதித்த ஐச்வரியமுண்டே அவனுக்கு. அப்படிப்பட்ட செல்வமெல்லாம் ஒருநொடிப் பொழுதில் நீருகி யொழியும்படி தீக்கு இரையாக்கினவனென்கை.

மறையோர் மந்திரத்தின் ஆரழலாலுண்டானை = அந்தணர்கள் இயற்றும் வேள்வி களில் இந்திரன், ஸோமன், வருணன் என்று பல தேவதைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி ஆஹுதிகள் செய்தாலும் "தேபி மாமேவ கௌந்தேய! யஜந்தி" என்றும்

"அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா" என்றும் கீதையில் பெருமான் தானே பணித்தபடியே அந்த ஆஹுதிகளெல்லாம் எம்பெருமான்றனக்கே சென்று சேர்கின்றனவாதலால் இவனே ஸர்வயஜ்ஞஸமாராத்யன் என்கை. ஆக இப்படிப் பட்ட எம்பெருமானைத் திருவரங்கத்திலே காணப்பெற்றேனென்றுராயிற்று. (5)

தஞ்சினத்தைத் தவிர்த்தடைந்தார் தவநெறியை * தரியாது
கஞ்சனைக்கொன்று அன்றுலகமுண்டுமிழ்ந்த கற்பகத்தை *
வெஞ்சினத்த கொடுந்தொழிலோன் விசையுருவை யசைவித்த *
அஞ்சிறைப்புட்பாகனை யான்கண்டது தென்னரங்கத்தே. 6

தம் சினத்தை தவிர்த்து	தங்களுடைய த்வேஷத்தை நீக்கிவிட்டு	வெம் சினத்த கொடும் தொழிலோன்	வெவ்விய கோபத்தினுல்செய்யக்கூடிய ஸம்ஹாரத்தொழிலையுடையவனை ருத்ரனுடைய
அடைந்தார்	தன்னை வந்து பற்றினவர்களுக்கு		
தவம் நெறியை	உபாயமார்க்கமாயிருப்பவனும்,		
தரியாது	(தீம்புகளைப்) பொறுத்திருக்க மாட்டாமல்	விசை உருவை	மிக்க வேகத்தோடு கூடின வடிவை
கஞ்சனை கொன்று	கம்ஸனைக் கொன்றொழித்தவனும்,	அசைவித்த	(பாணாஸுரயுத்தத்தில்) சலிக்கச்செய்தவனும்
அன்று	முன்பொருகாலத்தில்		
உலகம்	உலகங்களை	அம் சிறை புள் பாகனை	அழகிய சிறகுடைய பெரிய திருவடியை ஏறி நடத்துபவனுமான பெருமானை
உண்டு உமிழ்ந்த கற்பகத்தை	உண்பதும் வெளிப்படுத்துவதும் செய்த உதாரனும்,		

யான் கண்டது தென் அரங்கத்தே—.

* * *—தம் சினத்தைத் தவிர்த்தடைந்தார் தவநெறியை—'ஸ்ரீமந்நாராயணன்' என்ற சொல் மாத்திரம் செவிப்பட்டாலும் பகை பாராட்டி நிந்தை பண்ணுவார் பல்லாயிரம் பேர்களுண்டே; அப்படிப்பட்ட த்வேஷநிலை நீங்கினுல் போதும்; பகவானிடத்தில் பக்தி உண்டாகவேணுமென்பதில்லை; பகவானுடைய திருநாமத்தைக் கேட்டவளவிலே தௌர்ப்பாக்யமே காரணமாக ஒரு த்வேஷம் உண்டாகிறதே அது தொலைந்தால் போதும்; அத்வேஷமுடையவர்களையே பரமபக்தராகக் கொண்டு அவர்களுக்கும் இரங்கியருள்வனும் எம்பெருமான்; "தஞ்சினத்தைத் தவிர்த்தடைந்தார்" என்றவிதற்கு- த்வேஷத்தை நீக்கிக்கொண்டு தன்னைப்பற்றுமவர்களுக்கு என்று பொருள் கொள்வதிற் காட்டிலும், 'த்வேஷத்தைத் தவிர்த்துக்கொள்வதாகிற பஜநத்தைச் செய்பவர்களுக்கு' என்று பொருள்கொள்ளுதல் மிகச் சிறக்குமென்று அழகிய மணவாளச்சீயர் அருளிச்செய்வர். முந்தின பொருளிற்காட்டில் பிந்தின பொருளுக்கு வாசி என்னென்னில்; த்வேஷத்தை நீக்கிக்கொள்ளுதலாகிற ஒரு காரியமும் ஆச்ரயிப்பதாகிற ஒரு காரியமும் ஆக இரண்டு காரியங்கள் சொல்லப்பட்டனவாகத்தேறும் முந்தின பொருளில்; அத்வேஷமாத்ரத்தையே கொண்டு எம்பெருமான் அருள் புரிகின்றுனென்கிற ஸ்வாரஸ்யம் பிந்தின பொருளில் விளங்கும். ஆச்ரயணமென்று தனியே ஒன்று வேண்டா; த்வேஷத்தைத் தவிர்த்துக்கொள்வதையே ஆச்ரயணமாகத் திருவுள்ளம் பற்றுவன் எம்பெருமான் என்க. 'தவிர்ந்து' என்ற வினையெச்சம் இங்ஙனம் பொருள் கொள்வதற்குத் தடையாகுமென்று சங்கிக்கவேண்டா; பிரயோகமுறைமை யுண்டாதலால். தவநெறியை—

அப்படிப்பட்டவர்கள் தன்னைப் பெறுதற்குரிய உபாயங்களைத் தானே நிர்வஹித்துக் கொள்வன் என்பது கருத்து. தவமாவது தபஸ்ஸு ; உபாயத்தைச் சொன்னபடி.

தரியாது கஞ்சனைக்கொன்று—அத்வேஷமுடையார்க்கு அநுக்ரஹிக்கும்படியைக் கீழ் விசேஷணத்தாலருளிச் செய்தார் ; த்வேஷமுடையாரைத் தொலைத்தொழிக்கும் படியை இதனுலருளிச் செய்கிருர். கம்ஸன் வில்விழவுக்கென்றழைத்து யானையை யிட்டுக் கொல்லப்பார்ப்பதும் மல்லர்களையிட்டு முடிக்கப்பார்ப்பதும் செய்தமையால் இனி இப்பாவியை உயிரோடு வைத்திருக்கலாகாதென்று உயரவிருந்த மஞ்சத்தினின்றும் மயிரைப் பிடித்திழுத்து அவனை நிலத்திலே தள்ளிக் கொன்ருனுயிற்று.

வெஞ்சினத்த கொடுந்தொழிலோன் விசையுருவை யசைவித்த அஞ்சிறைப் புட்பாகனை = ருத்ரன் ஸம்ஹாரத்தொழிற் கடவுளாதலால் ' வெஞ்சினத்தகொடுந்தொழிலோன் ' என்று அவனைச் சொல்லுகிறது ; பாணஸுர யுத்தத்தில் அவன் பட்டபாடு இங்கு அநுஸந்திக்கத்தக்கது. [ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் ஐந்தாவது அம்சம் முப்பத்துமூன்ரும் அத்யாயம் நோக்குக.]

இங்கு " வெஞ்சினத்த கொடுந்தொழிலோன் ' என்று (பெயரொன்றுமின்றியே) பொதுப்படையாயிருத்தலால் பாணஸுரனென்றும் நரகாஸுரனென்றும் பொருள் கொள்ளலாமென்பர். ... ... (6)

சிந்தனையைத் தவநெறியைத் திருமாலை * பிரியாது
வந்தெனது மனத்திருந்த வடமலையை * வரிவண்டார்
கொந்தணைந்தபொழிற் கோவல் உலகளப்பானடிநிமிர்த்த *
அந்தணனை யான்கண்டது அணிநீர்த் தென்னரங்கத்தே. 7

சிந்தனையை	(எனது) மனேரதத்திற்கு விஷயமானவனும்
தவம் நெறியை	உபாயமார்க்கமா யிருப்பவனும்
திருமாலை	திருமகள் கொழுநனும்
வடமலையை	திருவேங்கடமலைக்கு நிர்வாஹகனும்
(அப்படியிருந்தும் அவ்விடத்தை விட்டு)	
வந்து	எழுந்தருளி
எனது மனத்து	என்னுடைய நெஞ்சிலே
பிரியாது இருந்த	ஒரு நொடிப்பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமல் எழுந்தருளியிருப்பவனும்,

வரிவண்டு ஆர்	அழகிய வண்டுகள் படிந்த
கொந்து	பூங்கொத்துக்கள்
அணைந்த	நெருங்கியிருக்கப் பெற்ற
பொழில்	சோலைகளை யுடைத்தான
கோவல்	திருக்கோவலூரில்
உலகு அளப்பான் அடி நிமிர்த்த அந்தணனை	உலகங்களை அளப்பதற்காகத் திருவடிகளை நீட்டினஸ்வாமியாக ஸேவை ஸாதிப்பவனுமான பெருமானை
யான் கண்டது அணி நீர் தென் அரங்கத்தே.	

* * *—சிந்தனையை = " ஒழிவில்காலமெல்லா முடனுய்மன்னி வழுவிலா வடிமை செய்யவேண்டுநாம் " என்ருற்போலே உண்டாகிற கைங்கரிய மனேரதங்களுக்கு இலக்கானவன் எம்பெருமானிறே. தவநெறியை = மநோரதித்தபடியே கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெறுவிக்கும் உபாயபூதனும் தானே என்கை. கஜேந்திராழ்வான் கமலபுஷ்பார்ச்சனையாகிற கைங்கரியத்தைப் பண்ணப்பாரித்தும் அவனுடைய முயற்சி பயன்படவில்லையே ; எம்பெருமானேயன்ரே பிரதிபந்தக நிவ்ருத்தியைச்செய்து கைங்கரியத்தை நிறைவேற்றுவித்துக்கொண்டான். ஆகையாலே உபாயமும் அவனே யென்கிறது.

[ப்ரியாது இத்யாதி.] திருவேங்கடமலையைத் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாக உடையனாயிருக்கச் செய்தேயும் அதனைவிட்டு என்னெஞ்சிலே நிரந்தரவாஸம் செய்தருள்பவனென்றவாறு. தேன் மாருத சோலைசூழ்ந்த திருக்கோவலூரில் உகந்தருளின திருக்கோலத்துடனே ஸேவைஸாதிப்பவனுமான பெருமானைத் திருவரங்கத்திலே கண்டேனென்ருராயிற்று. ... ... — (7)

துவரித்தவுடையவர்க்கும் தூய்மையில்லாச் சமணர்க்கும் *
அவர்கட்கங்கருளில்லா வருளானை * தன்னடைந்த
எமர்கட்குமடியேற்கும் எம்மாற்குமெம்மனைக்கும் *
அமரர்க்கும்பிரானுரைக் கண்டது தென்னரங்கத்தே. 8

துவரித்த உடையவர்க்கும்	காவித்துணி கட்டித் திரியும் பௌத்தர்களும்	தன் அடைந்த	தன்னையே ஆச்ரயித்த
		எமர்கட்கும்	என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும்
		அடியேற்கும்	அடியேனுக்கும்
தூய்மை இல்லா சமணர்க்கும் அவர்கட்கு	பரிசுத்தியற்றவர்களான ஜைநர்களுமான அந்த அவைதிகர்கள் விஷயத்தில்	எம்மாற்கும்	எனது தகப்பனுக்கும்
		எம் அனைக்கும்	எனது தாய்க்கும்
		அமரர்க்கும்	நித்ய ஸூரிகளுக்கும்
அருள் இல்லா	அருள் செய்யாதவனும்	பிரானுரை	ஸ்வாமியா யிருப்பவனுமான பெருமானை
அருளானை	(வைதிகர் திறத்தில்) அருள் செய்பவனும்,		கண்டது தென் அரங்கத்தே—.

* * *—கீழ்ப்பாட்டில் எம்பெருமானை 'அந்தணன்—பரமதயாளு' என்ருர்; வைதிகர்களிடத்தில் தயை உள்ளவனேயன்றி வேதபாஹ்யர்களான புறமதத்தவர்களிடத்தில் தயையுள்ளவனல்லன் என்கிருர் இப்பாட்டில். 'துவரித்தவுடையவர்' என்று காஷாயதாரிகளான பௌத்தர்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸந்நியாஸிகளுக்கும் காஷாய வஸ்த்ரதாரணம் உண்டேயாகிலும் அவர்களை இங்கு விவக்ஷிப்பதில்லை; கேவலம் காவித்துணியுடுத்த மாத்திரத்தினுல் வேஷதாரிகளென்று வசைச்சொல் பெற்றவர்களான பௌத்தர்களுக்கே 'துவரித்தவுடையவர்' என்று லக்ஷணநாமதேயம் போலும். அப்படிப்பட்டவர்கள் திறத்திலும் தூய்மையற்றவர்களான ஜைனர் திறத்திலும் அருளற்றவன். அதாவது, அவர்களை நிக்ரஹித்து நரகத்திலே வீழ்த்துமவன் என்றவாறு. "கேசவன் தமர் கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும் மாசதிரிதுபெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா" என்கிறபடியே தம்பக்கலிலும் தம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் பக்கலிலும் எம்பெருமானருள் ஏறிப்பாய்கின்றமையைப் பின்னடிகளில் அருளிச்செய்கிருர். ஆகவிப்படி பாஹ்யரை நிக்ரஹித்து அந்தரங்கரை அநுக்ரஹிக்கும் பெருமானைத் தென்னரங்கத்தில் கண்டேனென்ருராயிற்று. .... (8)

பொய்வண்ணம் மனத்தகற்றிப் புலனைந்தும் செலவைத்து *
மெய்வண்ணம் நினைந்தவர்க்கு மெய்ந்நின்ற வித்தகனை *
மைவண்ணம் கருமுகில்போல் திகழ்வண்ண மரதகத்தின் *
அவ்வண்ணவண்ணனை யான்கண்டது தென்னரங்கத்தே. 9

பொய் வண்ணம்	ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களை	புலன் ஐந்தும்	பஞ்சேந்திரியங்களையும்
மனத்து	மனத்தில் நின்றும்	செலவைத்து	அப்பாற்படுத்தி
அகற்றி	ஒழித்துவிட்டு	மெய்வண்ணம்	உண்மையாக

நினைந்தவர்க்கு	தன்னைச் சிந்திப்பவர்களுக்கு	கரு முகில் போல் திகழ் வண்ணம் மரதகத்தின் அவ்வண்ணம்	காளமேகம்போல் விளங்கின்ற நிறத்தையுடைய மரதகப் பச்சையின் அப்படிப் பட்ட நிறத்தையும்
மெய் நின்ற	தன் ஸ்வரூபத்தை உள்ள படியே காட்டிக்கொடுக்கின்ற		
வித்தகனை	ஆச்சர்யபூதனும்,		
மை வண்ணம்	அஞ்சனத்தின் நிறம்போன்ற நிறத்தையும்	வண்ணனை	தனக்கு நிறமாக வுடையவனுமான பெருமானை
			யான் கண்டது தென் அரங்கத்தே—.

***—பொய்வண்ணம் மனத்தகற்றி=காண்கின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் மாயைத் தோற்றம்-பொய்-என்கிருர்கள் அத்வைதிகள்; அங்ஙனல்ல; 'நிலை நில்லாதவை' என்னும் பொருளிலும் 'பொய்' என்கிற சொல்லைப்பிரயோகிப்பதுண்டு; ஆகவே நிலையில்லாத [அஸ்த்திரங்களான]ப்ராக்ருத பதார்த்தங்களே இங்குப் பொய்வண்ண மெனப்படுகின்றன; அவற்றை நெஞ்சிற் கொள்ளாமல், பஞ்சேந்திரியங்களையும் விஷயக்ராமங்களில் செல்லாதபடி தடுத்துத் தன்னையே உண்மையாகச் சிந்திப்பவர்கள் யாரோ, அவர்கட்குத் தன் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை உள்ளபடி காட்டித் தந்தருள்பவன் எம்பெருமான் என்கிறது முன்னடிகளில். அன்னவர்களுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கும் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப் பரமபோக்யமாக வாயாரப் பேசுகிருர் பின்னடிகளில். அஞ்சனம்போலவும் காளமேகம்போலவும் மரகதம்போலவும் ஆகர்ஷகமான திருநிறம்பெற்ற பெருமானைத் திருவரங்கத்திலே கண்டேனென்ருராயிற்று. 9

ஆமருவி நிரைமேய்த்த அணியரங்கத்தம்மானை *
காமருசீர்க் கலிகன்றி ஒலிசெய்தமலிபுகழ்சேர் *
நாமருவு தமிழ்மாலை நாலிரண்டோ டிரண்டினையும் *
தாமருவி வல்லார்மேல் சாரா தீவினைதானே. 10

ஆ நிரை	பசுக்கூட்டங்களை	நா மருவு	நாவுக்குப் பொருந்தியதுமான
மருவி மேய்த்த	விரும்பி மேய்த்தவனாய்	தமிழ் மாலை நாலிரண்டோடு இரண்டினையும்	இத்தமிழ்ப் பாசுரங்கள் பத்தையும்
அணி அரங்கத்து அம்மானை	திருவரங்கத்தி லெழுந்தருளி யிருப்பவனுன பெருமானைக் குறித்து,		
காமரு சீர் கலி கன்றி ஒலி செய்த	விரும்பத்தக்க சீர்மையையுடைய திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்ததும்	தாம் மருவி வல்லார் மேல்	தாமே விரும்பிக் கற்குமவர்களிடத்து
மலி புகழ் சேர்	நிரம்பியகீர்த்தியையுடையதும்	தீ வினை சாரா	பாவங்கள் அணுகமாட்டா.

* * *—உஜ்ஜீவனத்துக்குத் தம்பக்கல் ஒரு கைம்முதலுமில்லாத பசுக்களையும் அவற்ருேடே பொருந்தி ரக்ஷித்தருளின கண்ணபிரானே பசுமேய்த்த விடாய் தீரத் திருவரங்கத்தில் உபயகாவேரி மத்யத்தில் அரவணையில் இனிதாகத் திருக்கண்கள் வளர்கின்ருனும்; அப்பெருமான் விஷயமாகத் திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்த இத்திருமொழியை ஓதவல்லவர்கட்கு ஒருவகைத்தீங்கும் வாராதென்று இத் திருமொழி கற்ருர்க்குப் பயனுரைத்துத் தலைகட்டினுராயிற்று. நாலிரண்டோடு= இரண்டினுல் பெருக்கப்பட்ட நான்கு—எட்டு. ... . (10)

அடிவரவு —கைம்மானம் பேரானை ஏனுகி வளர்ந்தவனை நீர் தம் சிந்தனை துவரித்த பொய் ஆமருவி பண்டை.

ஆருந்திருமொழி உரை முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்து—ஏழாந்திருமொழி—பண்டைநான்மறை

**பண்டைநான்மறையும்வேள்வியும்கேள்விப்பதங்களும் பதங்களின்பொருளும் *
பிண்டமாய்விரிந்தபிறங்கொளியனலும் பெருகியபுனலொடுநிலனும் *
கொண்டல்மாருதமும்குரைகடலேழும் ஏழுமாமலைகளும்விசும்பும் *
அண்டமுந்தானாய்நின்றவெம்பெருமான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 1

பண்டை நால் மறையும்	அநாதியாகவுள்ள நான்கு வேதங்களும்	கொண்டல்	மேகமென்ன
வேள்வியும்	யாகங்களும்	மாருதமும்	வாயுவென்ன
கேள்வி பதங்களும்	கேட்டறியவேண்டிய வியாகரணமும்	குரை கடல் ஏழும்	ஆரவாரிக்கின்ற ஸப்த ஸாகரங்களென்ன
பதங்களின் பொருளும்	அந்தந்த பதங்களினாலறியப்படுகிற ஜீவஸமஷ்டியும்,	ஏழு மா மலைகளும்	ஏழு குல பர்வதங்களென்ன
பிண்டம் ஆய் விரிந்த	(காரியப் பொருள்களுக்கெல்லாம் காரணமாய்க்கொண்டு) பிண்டரூபமாயிருந்து பிறகு விசிவுபெற்றவைகளான	விசும்பும்	ஆகாசமென்ன (ஆகிய இவற்றோடு கூடின)
		அண்டமும்	பிரமாண்டமும்
பிறங்கு ஒளி அனலும்	மிக்ககாந்தியையுடைய அக்நியென்ன	தான் ஆய் நின்ற எம்பெருமான்	'தான்' என்கிற சொல்லுக்குள்ளே அடங்கும்படி தனக்கு ப்ரகாரமாயிருக்கப்பெற்ற எம்பெருமான்
பெருகிய புனலொடு	த்ரவரூபமான ஜலமென்ன	அரங்கம் மா நகர் அமர்ந்தான்	திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் எழுந்தருளியுள்ளான்.
நிலனும்	பூமியென்ன		

* * *—பண்டைநான்மறையும் தானாய் நின்றவெம்பெருமான், வேள்வியும் தானாய்நின்ற வெம்பெருமான். கேள்விப்பதங்களும் தானாய்நின்ற வெம்பெருமான் — என்றிங்ஙனே யோஜிப்பது. எம்பெருமானே பண்டை நான்மறையாக நிற்கையாவது என்னெனில் ; நான்கு வேதங்களையும் தானே வெளியிட்டவன் என்கையும், நான்கு வேதங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்படுபவன் தானே என்கையுமாம். வேள்வியும் தானாய் நிற்கையாவது—அந்த வேதங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள யாகங்களெல்லாவற்றாலும் தானே ஆராதிக்கப்படுபவனாயிருக்கை. வேதங்களில் பலபல தேவதைகள் யஜ்ஞங்களுக்கு விஷயமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அந்தந்த தேவதைகளுக்கு அந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஆங்காங்கு விவக்ஷிதன் என்ற பரமைகாந்தி ஸித்தாந்தம் உணரத்தக்கது. கேள்விப்பதங்களும் தானாய் நிற்கையாவது—வியாகரண சாஸ்த்ரத்திற்கு ப்ரவர்த்தகன் தானேயாயிருக்கை. 'பதரூபத்தாலும் அக்ஷரரூபத்தாலும் ச்ரவணம் பண்ணியறிய வேண்டும்படி யிருக்கிற வ்யாகரண சாஸ்த்ரமும்......" என்பது வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்தி.

பிண்டமாய் விரிந்த=உலகில், குடம் பானை மடக்கு முதலிய காரியப் பொருள்களுக்கு மூலகாரணம் மண்ணுண்டையாகும்; அதற்குப் பிண்டமென்று வடமொழிப் பெயர் : ஆகவே பிண்டமென்கிற சொல் காரணாவஸ்தைக்கு வாசகமாக நிற்கும். முதலில் அவ்யக்தமென்கிற பெயரோடே காரணாவஸ்தமாயிருந்து, பிறகு மஹதாதி ரூபத்தாலே காரியப்பொருளாக விரியுந்தன்மையைச் சொன்னவாறு—" பிண்டமாய்

விரிந்த '' என்று அவை எவையென்னில், '' பிறங்கொளியனலும் '' என்று தொடங்கி சொல்லப்பட்டவை இவையெல்லாம் தனக்கு சரீரமாகும்படி தான் சரீரியாயிரு கின்ற எம்பெருமான் நம்போல்வாருடைய கண்களும் குளிரும்படி விலக்ஷணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹித்துத் திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே சாய் தருளாநின்ருன் என்ருராயிற்று. ... ... (1

இந்திரன்பிரமனீசனென்றிவர்கள் எண்ணில்பல்குணங்களேயியற்ற *
தந்தையுந்தாயும்மக்களும்மிக்கசுற்றமும் சுற்றிநின்றகலாப்
பந்தமும் * பந்தமறுப்பதோர்மருந்தும்பான்மையும் பல்லுயிர்க்கெல்லாம் *
அந்தமும்வாழ்வுமாயவெம்பெருமான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 2

இந்திரன் பிரமன் ஈசன் என்ற இவர்கள்	இந்திரன் பிரமன் ருத்ரன் எனப்படுகின்ற இத்தேவர்கள்	சுற்றி நின்று அகலா பந்தமும்	சூழ்ந்து கொண்டிருந்து விட்டுப் பிரியமாட்டாத பந்துவர்க்கமும்
எண் இல்	கணக்கில்லாத	பந்தம் அறுப்பது ஓர் மருந்தும்	(ஸம்ஸார பந்தத்தை அறுக்க வல்ல ஒரு மருந்தும்
பல் குணங்களே இயற்ற	பல திருக்குணங்களையும் சொல்லித் துதிக்க(ப்பெற்றவனுய்),	பான்மையும்	ஸம்ஸாரபந்தமற்றபின் விளையக்கூடிய) நிர்மல ஸ்வபாவமும்
பல் உயிர்க்கு எல்லாம்	ஜீவராசிகளுக்கெல்லாம்	அந்தமும்	விநாசமும்
தந்தையும்	தகப்பனும்	வாழ்வும்	வாழ்ச்சியும்
தாயும்	மாதாவும்	ஆய	தானேயாயிருப்பவஞன
மக்களும்	பிள்ளைகளும்	எம்பெருமான்	ஸ்வாமியானவன்
மிக்க சுற்றமும்	அளவிறந்த ஜ்ஞாதிகளும்		அரங்கம் மா நகர் அமர்ந்தான்—.

* * *—'' இந்திரன் பிரமனீசனென்றிவர்கள் எண்ணில் பல் குணங்களே யியற்ற அரங்கமாநகர் அமர்ந்தான் '' என்று அந்வயிப்பது. இந்திரனென்றும் நான் முகனென்றும் பரமசிவனென்றும் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற தேவர்கள் அஹங்கார மொழிந்தவர்களாய்ப் பல திருக்குணங்களையும் சொல்லித் துதித்துக் கொண்டு ஆச்ரயிக்கத் திருவரங்கத்திலே சயனித்தருளும் பெருமான் எப்படிப்பட்ட வனென்ருல்; பிராணிகளுக்கெல்லாம் ஹிதமே நடத்தக்கடவஞன பிதாவும், ப்ரி யத்தையே நடத்தக்கடவளான தாயும், நரகத்தைக்கடத்தும் புத்திரர்களும், அள விறந்திருந்துள்ள ஜ்ஞாதிவர்க்கமும், பக்கம்விட்டு நீங்காத பந்துவர்க்கமுமாக எல்லா வுறவுமுறையாயிருப்பவன்; *மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறப்பதாகிற இந்த ஸம்ஸாரபந்தத்தை அறுக்கவல்ல மருந்தாயிருப்பவன்; இந்த ஸம்ஸாரபந்தம் அற்ருல் இருக்கக்கூடிய நிஷ்களங்க ஸ்வபாவமாயிருப்பவன்; ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்குக் கடவஞயிருப்பவன்.

ஈசன் என்கிற ருத்ரனை முதலில் குறிப்பிடாமல் இந்திரனைக் குறிப்பிட்டதற்குக் கருத்து—இந்திரனுக்குப் போலவே மற்றையோர்க்கும் பரத்துவம் இல்லை என்பதாம் எம்பெருமானை வணங்கி வழிபடுந்தன்மையில் இந்திரனேடு பிரமனேடு ஈசனேடு. வாசியில்லை யென்றவாறு. பந்தம்—வடசொல் விகாரம், பான்மை—வந்தேறியல் லாத நிஜமான ஸ்வபாவம். ... ... (2)

மன்னுமாநிலனும்மலைகளுங்கடலும் வானமுந்தானவருலகும் *
துன்னுமாயிருளாய்த்துலங்கொளிசுருங்கித் தொல்லைநான்மறைகளும்மறைய *
பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்கும்நல்கிப் பிறங்கிருள்நிறங்கெட * ஒருநாள்
அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 3

மன்னு மா நிலனும் } ஸ்தாவரமான பெரிய பூமியும்
மலைகளும் — மலைகளும்
கடலும் — ஸமுத்ரங்களும்
வானமும் — ஆகாசமும்
தானவர் உலகும் { அசுரர்களி னிருப்பிடமும் (ஆகிய இவையெல்லாம்)
துன்னு மா இருள் ஆய் { நெருங்கிய பேரிருள் மூடப் பெற்றனவாய்
துலங்கு ஒளி சுருங்கி } விளங்கும் பிரகாசம் மழுங்கி
தொல்லை நால் மறைகளும் மறைய } பழைய வான நால்வேதங்களும் மறைந்து போக,
பின்னும் — மீண்டும்
வானவர்க்கும் — தேவர்களுக்கும்
முனிவர்க்கும் — ரிஷிகளுக்கும்
நல்கி — அருள்கூர்ந்து
பிறங்கு இருள் நிறம் கெட { நிபிடமான இருள் நீங்கும்படியாக
அன்று ஒருநாள் அங்கு—;
அரு மறை பயந்தான் { அரிய வேதங்களை உபகரித்தருளினவன்
அரங்கம் மா நகர் அமர்ந்தான்—.

* * *—பிரமன் வேதங்களைப் பறிகொடுத்து நின்ற காலத்திலே உலகமெல்லாம் இருள் மூடிக்கிடந்தமையை முன்னிரண்டடிகளாலருளிச் செய்து, பின்னடிகளால், ஹம்ஸரூபியாய் வேதங்களைப் பயந்து இருள் தீர்த்தமையை யருளிச்செய்தாராயிற்று. ... ... (3)

மாயிருங்குன்றமொன்றுமத்தாக மாசுணமதனெடுமளவி *
பாயிரும்பௌவம்பகடுவிண்டலறப் படுதிரைவிசும்பிடைப்படர *
சேயிருவிசும்புந்திங்களுஞ்சுடரும் தேவரும்தாமுடன்திசைப்ப *
ஆயிரந்தோளாலலைகடல்கடைந்தான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 4

மா இரு குன்றம் ஒன்று { அகன்றும் உயர்ந்துமிருக்கிற) (மந்தரமென்னும்) ஒரு மலையை
மத்து ஆக — மத்தாகக் கொண்டு
அதனெடும் — அம்மலையிலே
மாசுணம் { (வாஸுகியென்னும்) நாகத்தை
அளவி — சுற்றி
மா இரு பௌவம் { பரந்தும் நீண்டுமிருக்கிற ஸமுத்ரம்
பகடு விண்டு அலற { யானைபிளிறுமாபோலே பிளிறவும்
படு திரை — உண்டான அலைகள்
விசும்பிடை படர { ஆகாசத்திலே சென்று கிட்டி வியாபிக்கவும்
சே இரு விசும்பும் { மிக்க உயரத்திலுள்ள ஸ்வர்க்காதி லோகங்களும்
திங்களும் — சந்திரனும்
சுடரும் { (மற்றுமுள்ள) தேஜஸ் பதார்த்தங்களும்
தேவர் தாமும் — தேவதைகளும்
உடன் — ஏககாலத்திலே
திசைப்ப — ஆச்சரியப்படவும்
அலை கடல் — அலையெறிகின்ற கடலை
ஆயிரம் தோளால் } பல திருக்கைகளினால்
கடைந்தான் — கடைந்தருளினவன்
அரங்கம் மா நகர் அமர்ந்தான்.—

* * *—பகடு விண்டு அலற—'பகடு' என்னுஞ் சொல்லுக்கு உள்ள பல பொருள்களில் 'யானை' என்னும் பொருள் இங்குக்கொள்ளவுரியது உவமவுருபு தொக்கியிருக்கின்றதென்றுகொண்டு யானைபோல் பிளிறவென்க. விண்டு—வாய்விரிந்து. "ஆயிரந்தோளால் அலைகடல் கடைந்தான்" என்கிறுரே, இப்படி உண்டோ? என்னில்; "நாலு தோள்கொண்டு வ்யாபரித்தபடிதான் ஆயிரந்தோள்கொண்டு வ்யாபரித்தானென்னலாம்படி யாய்த்து" என்ற வியாக்கியான ஸ்ரீ ஸூக்திகண்டு தெளிக. .... (4)

எங்ஙனேயுய்வர் ? தானவர் நினைந்தால் இரணியனிலங்குபூணகலம் *
பொங்குவெங்குருதிபொன்மலைபிளந்து பொழிதருமருவியொத்திழிய *
வெங்கண்வாளெயிற்றோர்வெள்ளிமாவிலங்கல் விண்ணுறக்கனல்விழித்தெழுந்தது *
அங்ஙனேயொக்கவரியுருவானான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 5

தானவர்	அசுரர்கள்
நினைந்தால்	(இரணியன் பட்டபாட்டைச்) சிந்தித்தார்களாகில்
எங்ஙனே உய்வர்	எப்படி உயிர்தரித்திருப்பார்கள் !;
இரணியன்	ஹிரண்யாஸுரனுடைய
பூண் இலங்கு அகலம்	ஆபரணங்கள் விளங்கப் பெற்ற மார்வில் நின்றும்
பொங்கு வெம் குருதி	பொங்குகின்ற உஷ்ணமான ரத்தமானது
பொன் மலை பிளந்து பொழி தரும் அருவி ஒத்து	மேருமலையைப் பிளந்து கொண்டு வெள்ளமிடுகின்ற அருவி போன்று
இழிய	பெருகும்படியாக
வெங் கண்	தீக்ஷ்ணமான கண்களையும்
வாள் எயிறு	வாள்போன்ற பற்களையும் உடையதாய்
மா	பெரிதான
ஓர் வெள்ளி விலங்கல்	ஒரு வெள்ளி மலையானது
விண் உற	ஆகாசத்தைக்கிட்டி
கனல் விழித்து	தீவிழி விழித்து
எழுந்தது அங்ஙனே ஒக்க	எழுந்தால்எப்படியிருக்குமோ அப்படிப்பட்டதான
அரி உரு ஆனான்	நாரஸிம்ஹாவதாரமெடுத்தவன்

அரங்கம் மா நகர அமர்ந்தான்—.

* * *—சிறுக்கனைக் காத்தருள நரசிங்கவுருக்கொண்டு இரணியனுடலைப் பிளந்த பெருமான் அரங்கமா நகரமர்ந்தா னென்கிறார். இவ்வவதார ப்ரக்ரியையை வாய்விட்டுச் சொல்லுவதற்கு முன்னே "எங்ஙனே உய்வர் தானவர் நினைந்தால்" என்றருளிச்செய்த அழகு வியக்கத்தக்கது. அஸுரவர்க்கம் இவ்வரலாற்றை நெஞ்சால் நினைத்தமாத்திரத்திலே இடிவிழுந்தாற்போலே உக்கிப்போவர்கள் என்றவாறு. (5)

ஆயிரங்குன்றம்சென்றுதொக்கனைய அடல்புரையெழில்திகழ்திரடோள் *
ஆயிரந்துணியவடல்மழுப்பற்றி மற்றவனகல்விசும்பணைய *
ஆயிரம்பெயராலமரர்சென்றிறைஞ்ச அறிதுயிலலைகடல்நடுவே *
ஆயிரஞ்சுடர்வாயரவணைத்துயின்றான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 6

ஆயிரம் குன்றம் சென்று தொக்கனைய	ஆயிரம் மலைகள் நெருங்கச் சேர்ந்தாற்போலே யிருக்கப் பெற்றவையும்
அடல் புரை	யுத்தத்திற்குத் தகுதியானவையும்
எழில் திகழ்	அழகு பொலிந்தவையும்
திரள் தோள் ஆயிரம்	திரண்டவையுமான (கார்த்தவீர்யார்ஜுநனுடைய) தோள்களாயிரமும்
துணிய	அறும்படியாக
அடல் மழு பற்றி	தீக்ஷ்ணமான மழுப் படையைக் கையிற் கொண்டு
மற்றவன்	அந்தக் கார்த்தவீரியார்ஜுநனை
அகல் விசும்பு அணைய	விசாலமான வீர ஸ்வர்க்கத்தை யடையச் செய்து [அதன்பின்]
அமரர்	தேவர்கள்
சென்று	கிட்டி
ஆயிரம் பெயரால் இறைஞ்ச	ஸஹஸ்ரநாமங்களைச் சொல்லித் துதிக்க
அலை கடல் நடுவே	அலையெறிகின்ற ஸமுத்ர மத்யத்தில்
சுடர்	ஒளிபொருந்திய
ஆயிரம் வாய்	ஸஹஸ்ரமுகங்களையுடைய
அரவு அணை	திருவனந்தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளியிலே
அறிது துயில் துயின்றான்	யோகநித்திரை பண்ணும் பெருமான்

அரங்கம் மா நகர் அமர்ந்தான்—.

* * *—உலகத்திலே எவரும் அழிப்பவரில்லாமையால் கொழுத்துத் திரிந்து கொடுமையியற்றி வந்த க்ஷத்ரிய வம்சங்கள் பலவற்றை நாசஞ்செய்யும்பொருட்டு

நாராயணமூர்த்தி ஜமதக்நி முனிவரது மனைவியான ரேணுகையினிடம் இராமனுய்த் திருவவதரித்துப் பரசு என்னுங் கோடாலிப்படையை ஆயுதமாகக் கொண்டு அதனாற் பரசுராமனென வழங்கப்பெற்ற பெருமான் அரங்கமாநகரமர்ந்தான் என்கிறார்.

அகல் விசும்பு அணைய=பெருமான் கையினால் போரில் உயிர்துறந்தவன் வீர ஸ்வர்க்கம் சேரக்கடவ னென்க. தேவர்களை யுமுட்பட நலிந்துகொண்டு கொழுத்துக்கிடந்த இவன் மாண்டுபோகவே, பின்பு தேவர்கள் மனமகிழ்ந்து திருப்பாற்கடலிற் சென்று பெருமானைத் துதிக்கக் கேட்கவேணுமோ? அது சொல்லுகிறது பின்னடிகளில். திருவாய்மொழியில் ''ஐந்துபைந்தலையாடரவணைமேவிப் பாற்கடல் யோகநித்திரை, சிந்தைசெய்தவெந்தாய்'' என்கிறார் நம்மாழ்வார்; இவர் ''ஆயிரஞ் சுடர் வாயரவணைத் துயின்றான்'' என்கிறார்; இவ்வெண்ணில் ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை; திருவனந்தாழ்வானுக்கு மகிழ்ச்சியின் மிகுதியினால் வாய்கள் பல்லாயிரமாகவும் பணைக்குமென்ப. ... ... (6)

சுரிகுழல்கனிவாய்த்திருவினைப்பிரித்த கொடுமையிற்கடுவிசையரக்கன் *
எரிவிழித்திலங்குமணிமுடிபொடிசெய்து இலங்கைபாழ்படுப்பதற்கெண்ணி *
வரிசிலைவளையவடுசரந்துரந்து மறிகடல்நெறிபட * மலையால்
அரிகுலம்பணிகொண்டலைகடலடைத்தான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 7

சுரி குழல்	சிறந்த கூந்தலையும்
கனி வாய்	கொவ்வைக் கனி போன்ற அதரத்தையும் உடையவளான
திருவினை	பிராட்டியை
பிரித்த	வேறுபடுத்தின
கொடுமையில் கடு விசை	கொடுமையில் பெரிய வேகத்தை யுடையவனான
அரக்கன்	இராவணனுடைய
எரி விழித்து இலங்கு மணி முடி	அக்நிபோன்று விளங்கின மணிகளழுத்தின கிரீடங்களை
பொடி செய்து	பொடிபடுத்தி
இலங்கை	லங்காபுரியை
பாழ்படுப்பதற்கு எண்ணி	பாழாக்கிவிட வேணுமென்று ஸங்கல்பித்து
(கடலைக் கடக்கவேண்டிக் கடலரசனை நோக்கி)	
வரி சிலை வளைய	அழகிய வில்லை வளைத்து
அடு சுரம் துரந்து	கொலையம்புகளைப் பிரயோகித்து (அவ்வளவிலே)
மறி கடல் நெறி பட	அலைமடிகின்ற கடல் வழிபட்டு அமைந்திட
அரி குலம் பணி கொண்டு	வாநரஸமூஹங்கள் கைங்கரியம் செய்யப்பெற்று
அலை கடல்	அந்த அலைகடலை
மலையால்	மலைகளினால்
அடைத்தான்	அணைகட்டின பெருமான்
அரங்கம் மா நகர் அமர்ந்தான்—.	

* * *—இராவணன் முடிய இலங்கை பாழ்பட வானரமுதலிகளைத் துணைகொண்டு கடலில் அணைகட்டின பெருமான் அரங்கமாநகரமர்ந்தான் என்கிறார். சுரிகுழல்கனிவாய்த் திரு=பிராட்டியின் அழகைக்கண்டால் 'இவ்வஸ்து புருஷோத்தமன் அநுபவிக்கத்தகும்' என்றிருக்கவேண்டியிருக்க, பாவி தனக்கென்றபிமானித்துக் கெட்டானே! என்கிற வருத்தம் தோன்றும். திருவினைப் பிரித்த=பிராட்டி தன்னைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது—''அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா'' [ஸூர்யனும் ஒளியும்போலே நானும் இராமனும் ஏகதத்துவம்] என்றாள்; பிராட்டியைப்பற்றி இராமபிரான் சொல்லும் போதும் ''—அநந்யா ஹி மயா ஸீதா'' [பிராட்டி என்னில் வேறுபடாதவள்] என்றான்; ஆக இருவர் கருத்தாலும் ஏகதத்துவமாகிய இத்திவ்ய தம்பதிகளைப் பத்து மாதம் பிரித்து வைத்தானே பாவி! இவனிலும் மிக்க கொடியானுண்டோவுலகில்! இப்படிப்பட்ட கொடியவன்

தலைசாயவும் இலங்கை சுடுகாடாகவும் கடலை வழிப்படுத்திச்சென்ற பெருமான் அந்த ச்ரமமெல்லாம் தீரத் திருவரங்கத்தரவணையில் திருக்கண் வளர்கின்ருனென் ருராயிற்று. வரிசிலைவளைய அடுசரந்துரந்து = கடல் கடக்கவேண்டிய பெருமான் அக் கடலரசனுகிய வருணனைப் பிரார்த்தித்து அங்கே தர்ப்பசயனத்தில் படுத்து ஏழு நாள்வரையில் ப்ராயோபவேசமாகக் கிடக்கவும் ஸமுத்ரராஜன் அப்பெருமானது மஹிமையை அறியாமல் உபேக்ஷயாயிருக்க ஸ்ரீராமன் அதுகண்டு கோபங் கொண்டு அனைவரும் நடந்து செல்லும்படி கடலை வற்றச்செய்வேனென்று ஆக்நே யாஸ்த்ரத்தைத் தொடுத்தனனே, அதனைச் சொல்லுகிறது. ஆகவே 'சரந்துரந்து' என்றது பாணப்ரயோகஞ் செய்ய முயன்று என்றபடி. அரிகுலம்—'ஹரிகுலம்' என்ற வடசொல். ஹரி—குரங்கு. ... ... (7)

ஊழியாயோமத்துச்சியாய்ஒருகா லுடையதேரொருவனுய் * உலகில்
சூழிமால்யானைத்துயர்கெடுத்து இலங்கைமலங்கவன்றடுசரந்துரந்து *
பாழியால்மிக்கபார்த்தனுக்கருளிப் பகலவனொளிகெட * பகலே
ஆழியாலன்றங்காழியைமறைத்தான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 8

ஊழி ஆய்	காலம் முதலிய ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் நிர்வாஹகனுய்
ஓமத்து உச்சி ஆய்	யஜ்ஞங்களுக்குத் தலைவனுய்
ஒருகால் உடைய தேர் ஒருவன் ஆய்	ஒற்றைச் சக்கரத் தேர் வலவனை ஸூர்யனுக்கு அந்தராத்மாவாய்
உலகில்	இவ்வுலகத்திலே,
சூழி மால் யானை	முகபடாத்தை யுடைத்தாய்ப் பெரிதான ஸ்ரீகஜேந்திரத்தினுடைய
துயர்	துன்பத்தை
கெடுத்து	போக்கினவனுய்
அன்று	முன்பொருகால்
இலங்கை	லங்காபுரியானது
மலங்க	பங்கமடையுமாறு
அடு சரம்	கொலையம்புகளை
துரந்து	பிரயோகித்தவனுய்,
	அன்று அங்கு—;
பாழியால் மிக்க பார்த்தனுக்கு அருளி	வலிமைமிருந்த அர்ஜுநனுக்கு அருள்கூர்ந்து
பகலவன் ஒளி கெட	ஸூர்யன் ஒளிமழுங்கும்படி
பகலே	பகற்போதிலேயே
ஆழியால்	சக்ராயுதத்தினுல்
ஆழியை	ஸூர்யனை
மறைத்தான்	மறைத்தவனுன பெருமான்

அரங்கம் மா நகர் அமர்ந்தான்—.

* * *—எவ்வகையினுலும் ஆச்ரிதரைக் காத்தருள்வதிலேயே நோக்குடைய பெருமான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானென்கிருர். ஓமத்து உச்சியாய் = ஓமம்—ஹோமம்; யாகமென்றபடி. உச்சி என்றது—பிரதானன் என்றபடி. "—அஹம் ஹி ஸர்வயஜ் ஞாநாம் போக்தா' என்றும் "- போக்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம்" என்றும் சொல்லுகிற படியே ஸர்வயஜ்ஞ ஸமாராத்யன் என்றவாறு. ஒரு காலுடைய தேரொருவனுய் = ஒற்றைச்சக்கரம் பூண்ட தேரையேறி நடத்துமவன் ஸூர்யன்; அவனுக்கு அந்தர் யாமி. "த்யேயஸ் ஸதா ஸவித்ரு மண்டலமத்யவர்த்தீ" என்பதுமுண்டு. சூழி மால்யானை = சூழியாவது முகபடாம். யானையின் முகப்போர்வை. காட்டில் திரிந்துகொண்டிருந்த கஜேந்திராழ்வானுக்கு முகபடாம் இராதாயினும் உரிமை பற்றிய விசேஷணமிடுதல் தமிழ வழக்காம். ... (8)

பேயினார்முலையூண்பிள்ளையாயொருகால் பெருநிலம்விழுங்கி அதுமிழ்ந்த
வாயனுய் * மாலாயாலிலைவளர்ந்து மணிமுடிவானவர்தமக்குச்
சேயனுய் * அடியேற்கணியனுய்வந்து என்சிந்தையுள்வெந்துயரறுக்கும் *
ஆயனுயன்றுகுன்றமொன்றெடுத்தான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானே. 9

பேய்ச்சி	பூதனையென்னும் பேய்ச்சியினுடைய	மணிமுடி வானவர் தமக்கு	மணிமுடியணிந்த தேவதைகளுக்கு
ஆர்	(விஷம்) நிறைந்த	சேயன் ஆய்	எட்டாதவனாய்
முலை	முலையை	அடியேற்கு	அடியேனுக்கு
ஊண்	உணவாகக் கொண்ட	அணியன் ஆய் வந்து	கிட்டவந்து
பிள்ளை ஆய்	பேதையாய்		
ஒருகால்	(பிரளயம் நேர்ந்த) ஒரு காலத்தில்	என் சிந்தையுள்	எனது நெஞ்சிலுள்ள
பெரு நிலம்	விசாலமான பூமியை	வெம் துயர்	வெவ்விய துக்கங்களை
விழுங்கி	உட்கொண்டு (பிறகு ஸ்ருஷ்டி காலத்தில்)	அறுக்கும்	போக்குமவனாய்
		அன்று	முன்பொருகால்
அது	அந்தப் பூமியை	ஆயன் ஆய்	கோபால க்ருஷ்ணனாகத் திருவவதரித்து
உமிழ்ந்த	வெளிப்புறப்படவிட்ட		
வாயன் ஆய்	திருப்பவளத்தையுடையனாய்	குன்றம் ஒன்று எடுத்தான்	கோவர்த்தனமலையைக் குடையாக வெடுத்தவனான பெருமான்
மால் ஆய்	ஸர்வேச்வரனாய்		
ஆல் இலை வளர்ந்து	ஆலந்தளிரில் கண்வளர்ந்தருளினவனாய்		

அரங்கம் மா நகர் அமர்ந்தான்—.

**பொன்னுமாமணியும்முத்தமுஞ்சுமந்து பொருதிரைமாநதிபுடைசூழ்ந்து *
அன்னமாடுலவுமலைபுனல்சூழ்ந்த அரங்கமாநகரமர்ந்தானை *
மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன் மானவேற்கலியன்வாயொலிகள் *
பன்னியபனுவல்பாடுவார் நாளும்பழவினைபற்றறுப்பாரே. 10

பொன்னும்	பொன்களையும்	அமர்ந்தானை	பொருந்தியுள்ள பெருமானைக் குறித்து
மா மணியும்	சிறந்த ரத்னங்களையும்		
முத்தமும்	முத்துக்களையும்	மன்னு மா மாடம் மங்கையர் தலைவன்	சாசுவதமான பெரிய மாடங்களை யுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்குத் தலைவரும்
சுமந்து	திரட்டிக்கொண்டு		
திரை பொரு	அலையெறிந்துகொண்டு வருகின்ற		
மா நதி	பெரிய நதியாகிய திருக்காவேரியினால்	மானம் வேல்	சிறந்த வேலாயுதத்தையுடையவருமான
		கலியன்	ஆழ்வார்
புடை சூழ்ந்து	இருபக்கமும் சூழப்பெற்றும்	வாய் ஒலிகள் பன்னிய	விஸ்தரித்தருளிச்செய்த
மாடு	பக்கங்களிலே		
அன்னம்	அன்னப்பறவைகள்	பனுவல்	இப்பாசுரங்களை
உலவும்	உலாவப்பெற்ற	பாடுவார்	பாடுமவர்கள்
அலை புனல் சூழ்ந்த	அலைகொண்ட தடாகங்களினால் சூழப்பெற்று மிருக்கின்ற	நாளும்	எந்நாளும்
		பழ வினை பற்று அறுப்பார்	கல்மஷ ஸம்பந்த மற்றிருப்பர்கள்.
அரங்கம் மா நகர்	திருவரங்கம் பெரியகோயிலில்		

* * *—நவமணிகளையுங் கொழித்துக்கொண்டு அலையெறிந்து வருகின்ற திருக்காவேரியினால் சூழப்பட்டதும் அன்னப்பறவைகள் களித்து விளையாடப்பெற்ற சந்த்ரபுஷ்கரிணி முதலிய தீர்த்தங்களால் சூழப்பட்டதுமான திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் திருக்கண் வளர்ந்தருளாநின்ற பெருமானைக் குறித்துத் திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த இப்பாசுரங்களைப் பாடுமவர்கள் முன்னைத் தீவினைகளை முற்றும் வேரறுத்திடுவர்கள்—எம்பெருமானுக்கு நித்யகைங்கரியம் பண்ணப்பெறுவர்களென்றவாறு. ... ... (10)

அடிவரவு :—பண்டை இந்திரன் மன்னு மாயிரும் எங்ஙனு பிரம் சுரி ஊழி பேய் பொன்னேழை.

ஏழாந்திருமொழி உரை முற்றிற்று

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து—எட்டாந்திருமொழி—ஏழையேதலன்.

அவதாரிகை:—எம்பெருமான் அன்பர்களை ஆதரித்த வரலாறுகளில் ஒவ்வொன்றைப் பாசுரந்தோறும் எடுத்துக்கூறி இத்திருமொழியால் திருவரங்கநாதன் திருவடிகளிலே சரணம் புகுகின்றார் ஆழ்வார். குஹப்பெருமாள், சிறியதிருவடி, கஜேந்திராழ்வான், ஸுமுகன், கோவிந்தஸ்வாமி, மார்க்கண்டேயன், ஸாந்தீபிநிமுனிவன், வைதிகன், தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி—ஆகிய இவர்கள் உன்றன் திருவருளுக்கு இலக்கானதுபோல அடியேனும் ஆகவேணுமென்று திருவரங்கநாதனது திருவருளை வேண்டுகின்றாராயிற்று. ... ... *

**ஏழையேதலன்கீழ்மகனென்னாதிரங்கி மற்றவற்கின்னருள்சுரந்து *
மாழைமான்மடநோக்கியுன்தோழி உம்பியெம்பியென்றொழிந்திலை * உகந்து
தோழன்நீயெனக்கிங்கொழியென்ற சொற்கள்வந்துஅடியேன்மனத்திருந்திட *
ஆழிவண்ணநின்னடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. 1

ஆழி வண்ண	கடல் வண்ணனே !
அணி பொழில் திரு அரங்கத்து அம்மானே	அழகிய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே !,
ஏழை ஏதலன் கீழ் மகன் என்னாது	'(இவன்) அறிவில்லாதவன், கொலைத்தொழில் புரிகின்றவன், நீசஜாதியிற் பிறந்தவன்' என்று (குஹனுடைய தாழ்வுகளைக்) கருதாமல்
இரங்கி	(அவன்மீது) கிருபைபண்ணி [அவனை உயிர்த்தோழனாக அங்கீகரித்து]
மற்று	அதற்குமேலே
அவற்கு	அந்தக் குஹப்பெருமாள் விஷயத்தில்
இன் அருள் சுரந்து	இனிமையான கருணை மேன்மேலு முண்டாகப்பெற்றவனாய்
	(அக்குஹனை நோக்கி)
மாழை மான் மடநோக்கி	'பேதைமைக் குணமுள்ள மானின் பார்வை போன்ற கபடமற்ற கண்பார்வையை உடையவளான என் மனைவியாகிய இந்த ஸீதை
உன் தோழி	உனக்குத் தோழியாவள் ;
எம்பி	என் தம்பியான லக்ஷ்மணன்
உம்பி	உன் தம்பியாவான்'
என்று	என்றுசொல்லி
ஒழிந்திலை	இவ்வளவோடும் நீ விட்டிடாதவனாய்
உகந்து	மகிழ்ச்சி கொண்டு
நீ எனக்கு தோழன்	'நீ எனக்கு நண்பன்
இங்கு ஒழி	இங்கே நின்றிடுவாயாக'
என்ற	என்றும் (நீ ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்) சொல்லியருளிய
சொற்கள்	வார்த்தைகள்
வந்து	கர்ணபரம்பரையாய் என் கேள்விக்கு வந்து
அடியேன் மனத்து இருந்திட	அடியேனுடைய நெஞ்சிலே பொருந்தியிருக்க,
	(நான் அவற்றில் ஈடுபட்டு)
நின் அடி இணை அடைந்தேன்	உனது திருவடிகளிரண்டையும் சரணமாகப் பற்றினேன்.

* * *—ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் குஹப்பெருமாள் திறத்தில் நீ செய்தருளின திருவருள் என்னெஞ்சை விட்டு அகலாது என்னை உருக்குகின்றது; அப்படிப்பட்ட திருவருள் அடியேன்மேலும் செய்தருளத்தக்கதுகாண் என்கிறார் இம்முதற்பாட்டில்.

ஏழை, ஏதலன், கீழ்மகன் என்றவை மேன்மேலும் ஒன்றினும் ஒன்று மிக்க இழிவாம். 'ஏழையேதலன் கீழ்மகனென்னாது" என்ற சொற்போக்கினால், கைவிடுகைக்கு இவ்விழிகுணங்களில் ஒரொன்றே அமைவதாயிருக்க, அவை பலவும் உளவென்று கண்டும் குஹனிடம் உபேக்ஷைகொள்ளாதிருந்தனன் அருட்கடலான பெருமான் என அவனது நீர்மையிலேற்றத்தை விளங்கவைத்தனர் குலத்திலும்

செயலிலும் குணத்திலும் குறையொன்றையும் பாராதே தன்பக்கல் அவன்கொண்ட அன்பே காரணமாக அவனிடம் இரங்கியருளினனென்க. "ஏழையேதலன் கீழ்மகனென்றிரங்கி" என்பதற்கு "நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேன்" என்றாற்போலே, "யான் ஏழை யான் ஏதலன், யான் கீழ்மகன்" என்று தனது இழிவைப் புலப்படுத்தும் மொழிகளைக் குஹன் கூறுக முன்னமே அவன் பக்கல் இரக்கங்கொண்டு— என்று பொருள் கொள்ளுவதுமுண்டு.

மாழைமான் மடநோக்கி உன்தோழி உம்பி எம்பி = கள்ளம் கபடமின்றிக் கவலையையும் அச்சத்தையுங் கொள்ளும் மகளிர் கண்ணோக்கிற்கு—வெருண்ட மானின் மருண்ட பார்வையை உவமை கூறுதல் மரபு. இங்கு இது கூறியதனால், குஹனைக் கண்டவளவில் பிராட்டி மருண்ட நோக்குடையளாயினளென்பது தோன்றும். முன்னே குஹனைப் பார்ப்பதும் உடனே ராமனைப் பார்ப்பதுமாக மான்பார்வை போலக் கொண்ட சபலமான பார்வைகளால் குஹனை அன்பனாக அங்கீகரிக்கக் குறிப்பிட்டனள் பிராட்டி என்பதும் இங்குத்தோன்றும். அடியார்களைக் கடாக்ஷித்தருள்வதிற் பெருமானைக் காட்டிலும் புருஷகாரமான பிராட்டிக்கு உள்ள முற்பாடு இதில் தோன்றுமென்னலாம். "பேதைமை என்பது மாதர்க்கு அணிகலம்" ஆதலால் பெண்ணரசியான பிராட்டியின் நோக்கம் 'மடநோக்கு' எனப்பட்டது. மடமை— எல்லாம் அறிந்து ஒன்றும் அறியாது போலிருக்குந் தன்மை: இது பெண்மைக் குணங்களிலொன்று. மடநோக்கு—மடப்பம் தோன்றும்படியான நோக்கு என்க. மாழை—அறிவின்மை, அழகுமாம். "மடநோக்கி உன்தோழி" என்றது முதலிய சொற்களால், இராமபிரான் குஹனைத் தனக்குச் சமானனாகக் கொண்டனனென்பது விளங்கிற்று. ... ... (1)

வாதமாமகன்மற்கடம்விலங்கு மற்றோர்சாதியென்றொழிந்திலை * உகந்து,
காதலாதரம்கடலினும்பெருகச் செய்தகவினுக்கில்லைகைம்மாறென்று *
கோதில்வாய்மையினாயொடுமுடனே உண்பன்நானென்றவொண்பொருள் * எனக்கும்
ஆதல்வேண்டுமென்றடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. 2

அணிபொழில் திரு அரங்கத்து அம்மானே !—;	
வாதம் மா மகன்	வாயுதேவனது பெரிய குமாரனான அனுமான்
மற்று ஓர் சாதி விலங்கு மற்கடம் என்று ஒழிந்திலை	வேறு ஜாதியிற்பிறந்தவனென்றும் அதிலும் பகுத்தறிவில்லாத மிருகமென்றும். அதிலும் பலவகைப் பொல்லாங்குகளையுடைய குரங்கென்றும் (அவனது இழி குணங்களைப் பாராட்டி) விட்டிடாதவனாய்
உகந்து	அவனிடம் அன்புவைத்து,
காதல் ஆதரம் கடலினும் பெருக	அன்பும் ஆசையும் கடலைக் காட்டிலும் அதிகமாக வளர
செய்	(நமக்கு இவன்) செய்த
தகவினுக்கு	உபகாரங்களுக்கு
கைம்மாறு இல்லை	பிரதியுபகாரம் இல்லை
என்று	என்று திருவுள்ளம் பற்றி
கோது இல் வாய்மையினாயொடும் உடனே உண்பன் நான்	'குற்றமற்ற மெய்ம்மொழிகளையுடையவனான உன்னோடு உடனிருந்து உண்பேன்யான்'
என்ற	என்று (அவ்வனுமானைக் குறித்துக்) கூறியருளின
ஒண் பொருள்	சிறந்த விஷயம்
எனக்கும் ஆதல் வேண்டும் என்று	எளியவனான அடியேன் விஷயத்திலும் உண்டாகவேண்டுமென்றெண்ணி
	அடி இணை அடைந்தேன்—,

* * ❀—சக்கரவர்த்தி திருமகன் சிறியதிருவடியை ஆதரித்தவரலாற்றை முன்னிட்டுக்கொண்டு சரணம் புகுகிருரிதில். கீழ்ப்பாட்டில் மநுஷ்யஜாதியிலே குலத்தாலும் குணத்தாலும் குறையநின்ற குஹனிடத்துப் பெருமாள் பேரன்பு காட்டினதைக் கூறிய ஆழ்வார், அப்படி ஸமாநஜாதியுமன்றி விஷமஜாதியாயுள்ள விலங்கையுமுட்பட அதன் இழிவுபாராதே ஆட்கொண்டு அதன் பக்கல் விசேஷ கடாக்ஷஞ்செய்த பொருளை இப்பாட்டில் எடுத்துக்கூறி ஈடுபடுகிருர். நீ அநுமனிடத்து வரம்புகடந்த அருள்செய்ததுபோல அடியேனிடத்தும் என் இழிவுபாராதே பேரருள் புரியவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றனர். ராவணஸம்ஹாரமான பின்பு விபீஷணன் முதலிய அரக்கர்களோடும் ஹநுமான் ஸுக்ரீவன் முதலிய வாநரர்களோடும் ஸீதாலக்ஷ்மணர்களுடனும் புஷ்பகவிமானத்திலேறி ஸ்ரீராமபிரான் ஆகாயமார்க்கமாக அயோத்திநோக்கி மீண்டெழுந்தருளும்போது கங்காநதியும் யமுநாநதியும் சேருமிடமான பிரயாகையில் வஸிக்கின்ற பரத்வாஜ முனிவரது விருப்பத்தின்படி அவராச்ரமத்திலிறங்கி ஸேனைகளுடன் அங்கு விருந்துண்ணச் சம்மதித்து நின்றவளவிலே பரத்வாஜமுனிவர் தமது தவப்பெருமையால், அத்திரளிலுள்ளா ரெல்லார்க்கும் வேண்டியவளவு உண்கலங்களையும் உணவுகளையும் தெய்விகமாக வருவித்து வெகு ஸம்ப்ரமமாக விருந்து செய்தனர்: அங்ஙனம் இராமனும் அவனைச்சார்ந்தவரனைவரும் தம் தமக்கென்று பரிமாறிய வாழையிலையில் உண்ணுகிறபொழுது, ஏற்கெனவே தவணை கடந்துவிடுகின்றதென்று பரதன் வருந்தித் தீக்குதித்து உயிர்துறந்துவிடுவனே வென்பதைச் சிந்தித்து, தாம் மீண்டுவந்த செய்தியைப் பரதனிடஞ்சொல்லி அவன் கருத்தை உணர்ந்துகொண்டு விரைந்துவருமாறு அனுப்பப்பட்டுப் பரதனிடஞ் சென்றிருந்த அனுமன் செய்தி கூறி மீண்டனனாக, அச்சமயத்தில் அனுமானுக்காக முனிவன் தனியே ஓரிலையை மறுபடியும் வருவிக்க வேண்டாதபடி ஸ்ரீராமன் அனுமனைத் தனது எதிரில் இருந்து தனது இலையிலேயே ஒருபகுதியில் உண்ணும்படி நியமித்து அங்ஙனமே அவனுடன் சில பழங்களை ஸஹபோஜனஞ் செய்தனன் என்ற வரலாறு இங்கு அறியத் தக்கது.

இராமபிரான் அனுமானுடன் ஸஹபோஜனஞ் செய்த செய்தி வாஸிஷ்டராமாயணத்திலுள்ள தென்பர்; (அந்நூல் ஜ்ஞாநவாஸிஷ்டத்தினும் வேருனது; ச்லோகந்தோறும் காயத்ரியின் அக்ஷரங்களை முறையே முதலெழுத்தாகக்கொண்டு தொடங்குவது.)

ஆசார்யஹ்ருதயத்தில் "ம்லேச்சனும் பக்தனுனல்" இத்யாதியான 85-ம் ஸூத்திரத்தில்—"தூது மொழிந்து நடந்து வந்தவர்களுடைய ஸம்யக் ஸகுண ஸஹபோஜநமும்" என்ற விடத்து வியாக்கியானத்தில் "உபகாராய ஸுக்ரீவோ ராஜ்யகாங்க்ஷீ விபீஷண:, நிஷ்காரணாய ஹநுமாந் தத்துல்யம் ஸஹபோஜநம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றிக் கோதில் வாய்மையினுேயொடு முடனே யுண்பனுனென்ற பெருமாளோடு பண்ணின ஸஹபோஜநமும்" என்று மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்தியில் உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ள வசநம் வாஸிஷ்ட ராமாயணத்திலோ பாத்மோத்தரத்திலோ உள்ளதென்று பெரியோர் கூறுவர். அந்த வசனத்தின் கருத்தாவது—ஸுக்ரீவன் விபீஷணன் முதலானவர்கள் ஒவ்வொரு ப்ரதிப்ரயோஜநத்தை விரும்பிச்செய்தார்கள்; அங்ஙனன்றியே அனுமான் ஒருவனே அநந்யப்ரயோஜந

னாக உதவினனாதலால் அவனோடு உடனுண்பதே நமக்கு ஏற்றது என்பதாம். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தி லருளிச்செய்யும் ரீதியைநோக்குமிடத்து ஸ்ரீராமன் அனுமனோடு ஸஹபோஜநம் செய்தருளினதாகவே நன்கு விளங்கும்.

இப்பாசுரத்தின் வியாக்கியானத்தில் பெரியவாச்சான்பிள்ளை, "கோதில் வாய்மையினோடு முடனே யுண்பன்நான் என்ற ஒண்பொருள்" என்பதற்கு—ஒரு கலத்திலுண்பார்போலே உன்னுடனே ஒரு நிகராகச் சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கக்கடவேன் யானென்று ஒற்றுமை நயந்தோன்றக்கூறி அவ்வனுமனைத் தழுவிக்கொண்ட சிறந்த விஷயமென்று வியாக்கியானஞ் செய்தருளினர். இந்தயோஜனை வால்மீகி ராமாயணத்திற்கு இணங்கியதாகும். ... . (2)

கடிகொள்பூம்பொழில்காமருபொய்கை வைகுதாமரைவாங்கியவேழம் *
முடியும்வண்ணமோர்முழுவலிமுதலைபற்ற மற்றதுநின்சரண்நினைப்ப *
கொடியவாய்விலங்கினுயிர்மலங்கக் கொண்டசீற்றமொன்றுண்டுளதறிந்து * உன்
அடியனேனும்வந்தடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே !. 3

அணி பொழில் திரு அரங்கத்து அம்மானே ;—
கடி கொள் பூ பொழில் { நறுமணங்கொண்ட மலர்கள் நிறைந்த சோலைகளாற் சூழப்பட்ட
காமரு பொய்கை அழகிய பொய்கையிலே
வைகு பொருந்திய
தாமரை தாமரை மலரை
வாங்கிய (அர்ச்சனைக்காகப்) பறித்த
வேழம் யானையானது
முடியும் வண்ணம் } மிகுந்த ஆபத்தை யடையும்படி
ஓர் முழு வலி முதலை பற்ற { மிக்க வலிமையையுடையதொரு முதலையானது பிடித்துக் கொள்ள
அது { அதனால் வருந்திய அந்த யானையானது
நின் சரண் நினைப்ப } (தன் வலிமையால் விடுவித்துக் கொள்ளமுடியாமல்) உனது திருவடிகளைத் தியானிக்க,
(அப்பொழுது நீ)
கொடிய வாய் விலங்கின் உயிர் மலங்க } கொடுந்தன்மையுள்ள வாயையுடைய முதலையின் பிராணன் சிதையும்படி
கொண்ட வருவித்துக்கொண்ட
சீற்ற ஒன்று ஒரு கோபம்
உண்டு உளது உண்டாயுள்ளதை
அறிந்து தெரிந்து கொண்டு
உன் அடியனேனும் வந்து அடி இணை அடைந்தேன்—.

* * *—கஜேந்திராழ்வானுக்கு அருள் செய்தமையை முன்னிட்டுக்கொண்டு
சரணம் புகுகிறாரிதில். இவ்வரலாற்றை எடுத்துக்கூறியது, உயர்திணையோடு அஃ
றிணையோடு வாசியற அடிமைப்பட்ட உயிர்களை அன்போடு துயர்தீர்த்துப் பாதுகாத்
தருள்கின்ற எம்பெருமானது கருணையின் மிகுதியைக் காட்டும். அங்ஙனம் தனது
அடிமையான பிராணியினிடத்துத் தான்வைத்த அருளினால், அதற்குத் துன்பஞ்
செய்த ஜந்துவின் விஷயமாகப் பெருமான் தனது குளிர்ந்த திருவுள்ளத்திலே
கொடிய கோபத்தைக் கொண்டருளிய மஹாகுணத்திலீடுபட்டு இங்ஙனங் கூறினர்.
அவ்வாறே எனக்கு எதிர்செய்கின்ற ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி என்னைக் காத்தருள
வேண்டுமென்றவாறும். 'கொண்டசீற்றம்' என்றதனால் எம்பெருமானுக்குக் கோபம்
இயற்கைக் குணமல்லாமல் செயற்கையாகக் காரியகாலங்களில் வேண்டுமென்று
வருவித்து ஏறிட்டுக்கொண்டதென்பது தோன்றும். கடல்கடக்க உபாயஞ்சொல்ல
வேணுமென்று சரணாகதிபண்ணின விடத்தும் விமுகனாயிருந்த கடலரசன் விஷ
யத்தில் பெருமான் கோபங்கொண்டதைச் சொல்லுமிடத்து "—க்ரோதமாஹாரயத்
தீவ்ரம்" [கடுங்கோபத்தை வரவழைத்துக் கொண்டார்] என்று வான்மீகி பணித்தது
இங்கு ஸ்மரிக்கத்தகும்.

தனது அடியாரின் எதிரிகள்விஷயமாகப் பெருமான்கொள்ளுங் கோபத்தையே
ஆழ்வார் தாம் வாழ்வதற்குச் சாதனமாக ஆபத்தனம் போலக் கருதியமைதோன்ற
"கொண்ட சீற்றமொன்றுண்டுளதறிந்து" என்ருர். கஜேந்திராழ்வானைக் காத்தருளும்
பொருட்டுமடுவின்கரைதேடி ஓடிவந்ததுபோலவரவேண்டாமல், நானிருக்கிற இந்த
நிலவுலகத்திலே கோயில் கொண்டுள்ளாயென்பார் 'அணிபொழில் திருவரங்கத்
தம்மானே!' என விளித்தார்.

கொடியவாய்விலங்கு=யானையின் காலையே யன்றி அதற்கு இறைவனை எம்பெருமானது மனத்தையும் புண்படுத்திய கொடியவாயையுடையதொரு திர்யக்ஜாதி என்றபடி. "விலங்கின்னுயிர் மலங்க" என்று விரித்தல் விகாரமான பாடம் ஓசை நயத்திற்குச் சேரும்.

... ... (3)

நஞ்சுசோர்வதோர்வெஞ்சினவரவம் வெருவிவந்துநின்சரணெனச்சரண் *
நெஞ்சில்கொண்டுநின்னஞ்சிறைப்பறவைக்கு அடைக்கலம்கொடுத்தருள்செய்ததறிந்து *
வெஞ்சொலாளர்கள்நமன்தமர்கடியர் கொடியசெய்வனவுள * அதற்கடியேன்
அஞ்சிவந்துநின்னடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே! 4

அணி பொழில்திருஅரங்கத்து அம்மானே—;

நஞ்சு சோர்வது	விஷத்தை உமிழ்வதும்
வெம் சினம்	கொடிய கோபத்தை யுடையதுமான
ஓர் அரவம்	(சுமுகனென்னும்) ஒரு பாம்பானது
வெருவி	(தன்னைக் கொல்லவிருக்கின்ற கருடனுக்கு) அஞ்சி
வந்து	உன்னிடத்தில் வந்து
நின் சரண் என	'உனக்கு அடைக்கலப் பொருளாகின்றேன் யான்' என்று சொல்லி உன்னைச் சரணமடைய,
சரண் ஆய்	நீ அதற்கு ரக்ஷகனாகி
நெஞ்சில் கொண்டு	(அவனுக்கு நேர்ந்த துன்பநிலையையும் அவன் சொல்லையும்) உன் திருவுள்ளத்தில் கொண்டு

நின் அம் சிறை பறவைக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து அருள் செய்தது.	உனது அடியவனை அழகிய இறகுகளையுடைய கருடனிடத்தில் (அப்பாம்பை) அடைக்கலப்பொருளாக நீ ஒப்பித்துப் பாதுகாத்தருளிய திறத்தை
அடியேன் அறிந்து	அடியேன் தெரிந்துகொண்டு,
வெம் சொலாளர்கள்	கொடிய சொற்களைச் சொல்பவர்களான
நமன் தமர்	யமதூதர்கள்
கடியர்	பயங்கரமான தோற்றமுடையவர்களாய்
செய்வன	(மரணகாலத்திலும் மறுமையிலும்) செய்பவையான
கொடிய	கொடுந்தொழில்கள்
உள	பலவுளவன்ருே;

அதற்கு அஞ்சி வந்து நின் அடி இணை அடைந்தேன்—

* * *—ஸுமுகனென்னும் நாககுமாரனை எம்பெருமான் பாதுகாத்தருளியதை முன்னிட்டுக்கொண்டு சரணம் புகுகிருரிதில். ஸுமுகனுக்குக் கருடனுல்வந்த அச்சத்தைத் தவிர்த்தருளியதுபோல, அடியேனுக்கு யமபாதை நிமித்தமாக நேர்ந்த அச்சத்தைத் தவிர்த்தருளவேணுமென்கிருர். சரணமடைபவர் தம்தமது தாழ்வுகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சரணம் புகுதல் இயல்பு; அவ்வாறே தமது தீவினைப் பயனுய்வரும் யமதண்டனையைச் சொல்லிக்கொண்டு அடைக்கலமடைகின்றனர்.

மாகமாநிலமுழுதும்வந்திறைஞ்சும் மலரடிக்கண்டமாமறையாளன் *
தோகைமாமயிலன்னவரின்பம் துற்றிலாமையிலத்த! இங்கொழிந்து *
போகம்நீயெய்திப்பின்னும்நம்மிடைக்கே போதுவாயென்றபொன்னருள் * எனக்கும்
ஆகவேண்டுமென்றடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. 5

[illegible] அணி பொழில் திரு அரங்கத்து அம்மானே—;

[illegible]	பரமாகாசமெனப்படுகிற பரமபதத்தி லுள்ளாரும்
[illegible]	விசாலமான இப்பூமண்டலத்திலுள்ளாரும்
[illegible]	மற்றுமுள்ள சராசரங்களடங்கலும்
[illegible] இறைஞ்சும்	வந்து வணங்கப்பெற்ற
[illegible] அடி	(உனது திருவடித்தாமரைகளை
[illegible]	ஸாக்ஷாத்கரித்த
[illegible]	(கோவிந்தஸ்வாமியென்னும்) மஹாவைதிக ப்ராம்மணனொருவனைக்குறித்து
[illegible]	'அப்பா!,
நீ	நீ
தோகை மா மயில் அன்னவர் இன்பம் துற்றிலாமையில்	பெண்டிர்களாலுண்டாகும் விஷய போக ஸுகங்களை அநுபவியாமையால்
இங்கு ஒழிந்து	(சிலகாலம்) இவ்விபூதியிலே இருந்து
போகம் எய்தி	விஷயபோகங்களையநுபவித்து
பின்னும்	அதன்பிறகு
நம் இடைக்கே போதுவாய்	நம்மிடம் வந்து சேரக்கடவாய்'
என்ற	என்றருளிச்செய்த
பொன் அருள்	சிறந்த கிருபையானது

எனக்கும் ஆகவேண்டும் என்று அடி இணை அடைந்தேன்—.

* * *—கோவிந்தஸ்வாமியினுடைய கருத்தையறிந்து காரியஞ்செய்ததுபோல அடியேனுக்கும் கருத்தறிந்து காரியஞ்செய்யவேணுமென்று அவனுடைய விருத்தாந்தத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு சரணம்புகுகிறுர். கோவிந்தஸ்வாமி யென்பானொரு பிராமணன் இதிஹாஸ புராணங்களைப் பலகாலுங்கேட்டு அதனுலே கண்ணபிரானுடைய பால்ய சேஷ்டிதங்களையும் ராசக்ரீடை [குரவை கோத்தல்] முதலிய திருவிளையாடல்களையும் ஸாக்ஷாத்தாகக் கண்டு களிக்கக் கருத்துக்கொண்டவனுய், 'இதை எம்பெருமான் பக்கல் நாம் பிரார்த்தித்தால் அப்பெருமான் அருள்செய்யக் குறையில்லை' என்றெண்ணி *ஊன்வாடவுண்ணுது உயிர்காவலிட்டு உடலிற் பிரியாப்புலனைந்தும் நொந்து தான்வாடவாடத் தவஞ்செய்கையில், எம்பெருமான் இவனது நினைவின்படியே க்ருஷ்ணுவதார க்ருத்யங்களையெல்லாம் அவ்வண்ணமே ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து 'இன்னமும் உனக்கு வேண்டுவதென்?' என்று கேட்டருளினன்; அதற்கு இவன் 'தேவரீரோடு கூடவே அத்தாணிச் சேவகனுயிருந்து நித்யாநுபவம் பண்ணிக் களிக்க விரும்பியிருக்கின்றேன்' என்ருன்; இவன்ருன் வாயாலே இங்ஙனே கூறினனுயினும் * உள்ளுவாருள்ளிற் றெல்லாமுடனிருந்தறியுமெம்பெருமான் அவனுடைய நாபியிலுள்ள உண்மைக்கருத்தைஉள்ளபடியே கண்டறியவல்லவனுதலால் 'இவனுக்கு நம்மோடு நித்யாநுபவம் பண்ணுகைதான் உண்மையான விருப்பமோ?' என்று ஆராய்ந்து பார்த்தான்; பார்த்ததில், 'இவனுக்கு சப்தாதி விஷய போகங்களில் இன்னமும் நசை விட்டபாடில்லை' என்றறிந்து, 'அந்தணு! நீ இன்னம் சிறிதுகாலம் இந்நிலத்திலேயேயிருந்து விஷயபோகங்களை ஆசைதீரச் செய்து தலைக்கட்டி, பின்பு நம்மோடே வரக்கடவாய்' என்றருளிச்செய்து அந்தர்த்தான மடைந்ததாக ஒரு இதிஹாஸமுண்டு; அஃது இப்பாட்டில் அருளிச்செய்யப்படுகிறது. இவ்வரலாறு எந்தப் புராணத்திலுள்ளதென்று ஆனமட்டும் ஆராய்ந்து பார்த்தும் ஆகரம் கண்டறிந்திலேன்; வேறு ஆழ்வார்களுமிதனை அருளிச்செய்திலர். ஸ்தலமாஹாத்மியங்கள் கூறும் புராணங்களில் திருவேங்கடமலை மாஹாத்மியங் கூறுமிடத்து இவ்வரலாறு விரித்துரைக்கப் பட்டுளதாக ஒருநண்பர் கூறக்கேட்டேன்.

இங்கே ஒரு சங்கை உதிப்பதுண்டு; எம்பெருமானேவென்னில் தன்னடி சேர விரும்புவார் ஆரேனுமுண்டோ? என்று ஆள்பார்த்துத் திரிகிறவன்; மோக்ஷத்

தில் ருசியில்லாதவர்களுக்கும் எவ்வகையினுலேனும் ருசியைப் பிறப்பித்து நித்ய
கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைத் தந்தருள்பவனென்று ப்ரஸித்தனுயிருப்பவன். இப்
படிப்பட்ட எம்பெருமான், 'உன்னேடுகூடவே வரவிரும்புகிறே' னென்று சொல்லும்
ஒரு மஹாநுபாவனைப் பெற்ருல் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு 'அப்பா! வாராய்; உன்
னையே தேடித்திரிகின்றேன்; கடுக வா, போவோம்' என்று ஆதரித்து அழைத்துக்
கொண்டு போகவுரியவனே யன்றி, கெட்டவழியைக் காட்டி ஒழிந்துபோ என்னத்
தக்கவனல்லன்; அப்படியிருந்தும் கூடவருவேனென்ற கோவிந்தஸ்வாமியைப்
பெருமான் உபேக்ஷித்து வார்த்தை சொன்னது ஏன்? என்று சங்கிக்கலாம். இதற்கு
நாம் என் சொல்லவல்லோம்; எம்பெருமானுடைய ஸ்வாதந்திரியம் விசித்திரமானது;
ஸம்ஸாரத்தில் பற்று சிறிதுமில்லாதவர்களை ஸம்ஸாரத்தில் வீழ்த்தவும், மோக்ஷ
ருசி யில்லாதவர்களை மோக்ஷத்திற்குக் கொண்டு சேர்க்கவும் தனக்குள்ள ஸ்வாதந்
திரியத்தைச் சில வ்யக்திகள் திறத்தில் அவன் காட்டுவதுண்டு. இங்கே வியாக்கி
யான வாக்கியங்காண்மின் :—"ஈச்வரன் நினைத்தால் விஷய ப்ரவணரையும் இவ்
வாஸனையறுத்துக்கொண்டுபோக சக்தனென்னுமிடமும், எத்தனையேனும் பகவத்
பிரவணரையும் தேஹ ஸம்பந்தத்தின் வழியே கொண்டுபோய் விநாசத்தைப்
பலிப்பிக்கு மென்னுமிடமும் வெளியிட்டது. ஸாதுக்களுக்கடைய உபமாந பூமியா
யிருக்கிற ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுமிறே எதிரம்புகோத்தான்," ... ... (5)

மன்னுநான்மறைமாமுனிபெற்ற மைந்தனைமதியாதவெங்கூற்றந்
தன்னையஞ்சி * நின்சரணெனச்சரணுய்த் தகவில்காலனையுகமுனிந்தொழியா *
பின்னையென்றும்நின்திருவடிபிரியாவண்ணம் எண்ணியபேரருள் * எனக்கும்
அன்னதாகுமென்றடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே ! 6

அணி பொழில் திரு அரங்கத்து அம்மானே!-;

மன்னு	நிலைபெற்ற
நால் மறை மா முனி பெற்ற மைந்தனை	நான்கு வேதங்களையும் ஓதியுணர்ந்த சிறந்தம்ருகண்டு முனிவன் பெற்ற குமாரனுகிய மார்க்கண்டேயனை
மதியாத வெம் கூற்றம் தன்னை அஞ்சி நின் சரண் என	ஒருவரையும் லக்ஷியஞ் செய்யாத கொடிய யமனுக்குப் பயந்து 'உனது அடைக்கலப பொருளாவேன் யான்' என்றுசொல்லி அவன் உன்னைச் சரணமடைந்தபோது
சரண் ஆய்	(அவனுக்கு நீ) ரக்ஷகனுகி
தகவு இல் காலனை உக முனிந்து	இரக்கமில்லாத யமனை வலியொழியும்படி கோபித்து
ஒழியா	அவ்வளவோடு விட்டிடாமல்
பின்னை	அதற்குமேலே
என்றும் நின் திரு அடி பிரியாவண்ணம் எண்ணிய	எந்நாளும் (அம் முனிகுமாரனை) உன்திருவடிகளை விட்டுப் பிரியாமலிருக்கும்படி திருவுள்ளம் பற்றிய
பேர் அருள்	(உனது) சிறந்த திருவருளானது
எனக்கும் அன்னது ஆகும் என்று	என் விஷயத்திலும் அப்படி உண்டாகவேணும் என்று நினைத்து
அடி இணை அடைந்தேன்	—

* * *—மார்க்கண்டேயனுக்கு எம்பெருமான் திருவருள் புரிந்ததை முன்னிட்
டுக்கொண்டு சரணம்புகுகிருரிதில். மார்க்கண்டேயனுக்கு யமபயத்தை
யொழித்து எப்பொழுதும் உன் திருவடிகளைப் பிரியாதபடியான பேற்றைத் தந்தருளி
யதுபோல, அடியேனுக்கும் பிறவித்துன்பங்கட்குப் பயப்படுதலையொழித்து எந்
நாளும் உன்திருவடிகளைப் பிரியாதபடியான பேற்றைத் தந்தருளவேணுமென்று
பிரார்த்திக்கிருர்.

மிருகண்டுவென்னும் முனிவர் பிள்ளையில்லாக் குறையால் பிரமனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்தபோது, பிரமன் ப்ரத்யக்ஷமாகி 'முனிவரே! அறிவில்லாமையும் அங்கஹீனத்வமும் பெரும்பிணியும் தீய குணங்களுமுடையனாய் நூறு பிராயம் உயிர்வாழ்பவனான புத்திரனை விரும்புகின்றீரோ? அன்றி, கூர்மையான புத்தியும் அழகு பொலிந்த வடிவமும் ஆரோக்கியமும் நற்குண முமுடையனாய்ப் பதினாறு பிராயமே வாழ்பவனான குமாரனை விரும்புகின்றீரோ? சொல்லும்' என்ன; முனிவர் 'ஆயுள் சற்றேனும் அறிவும் அழகுங் குணமும் சிறந்து பிணியிலனாகும் ஸத்புத்ரனையே வேண்டுகிறேன்' என்று தம் கருத்தைக்கூற நான்முகக்கடவுள் அவ்வாறே அநுக்ரஹித்தனர். அங்ஙனம் ஊழ்வினையாற்பதினாறு பிராயம் பெற்றுப் பிறந்த புத்திரனான மார்க்கண்டேயன் தனது அல்பாயுஸ்ஸைக்குறித்து வருந்திய தாய்தந்தையரைத் தேற்றித் தான் விதியைக்கடந்து வருவதாகச்சொல்லி, தீர்க்காயுஸ்ஸு பெறுதற் பொருட்டுத் தினந்தோறும் சிவபூஜை செய்துவருகையில், ஒருநாள் யமன் தூதரை யனுப்ப, அவர்கள் மார்க்கண்டேயனது தவக்கனலால் அவனை அணுகமாட்டாது அவன் செய்யும் சிவபூஜைச் சிறப்பைக்கண்டஞ்சி வெருண்டோடி யமனிடஞ் செய்தி சொல்ல, யமனும் கோபித்துத் தனது மந்திரியான காலனை ஏவ, அவன் வந்து நயபயங்களாலழைக்கவும் மார்க்கண்டேயன் வரமாட்டேனென்று சொல்லிவிட, பிறகு யமன் மிகக்கொதித்துத் தானே நேரில்வந்து மார்க்கண்டேயனைக் காலபாசத்தாற் கட்டியிழுக்கத் தொடங்குகையில் அம்முனி குமாரன் சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக்கொள்ள, யமன் சிவலிங்கமுமுட்பட வலித்திழுக்கும்போது சிவபிரான் ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சிந்தைசெய்து அவனது திருவருள்பெற்று அங்கு நின்று வெளிப்பட்டு யமனைக் காலாலுதைத்துத்தள்ளி முனிமகனுக்கு என்றும் பதினாறு பிராயமாகவே அனேக கல்பகாலமளவும் இனிது வாழும்படி தீர்க்காயுஸ்ஸைக் கொடுத்தருளினன் என்பது ப்ரஸித்தம். இங்ஙனம் சிவபிரான் மார்க்கண்டேயனுக்கு அருள்செய்தது திருமாலினருளால் தான்பெற்ற சக்தியினாலேயே யென்பதும், அச்சிவபிரானுக்கு அந்தராத்மாவாய் நின்று தொழில்செய்தவன் ஸர்வேச்வரனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே என்பதுமாகிய உண்மைபற்றி அவ்வரலாற்றை ப்ரயோஜககர்த்தாவின் காரியம் போலத் திருமாலின்மேலேற்றிக் கூறியதாகச் சிலர் கொள்வர். சில புராணங்களில் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது பரமசிவனே மார்க்கண்டேயனுக்கு அபயமளித்ததாகக் காணப்படினும், மஹாபாரதத்தில் ஆரண்யபர்வத்தில் நூற்றுத் தொண்ணூற்றிரண்டா மத்யாயத்தில் மார்க்கண்டேயன் தானே தருமபுத்திரரை நோக்கிச் சொல்லுமளவில் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய வார்த்தைகளை அநுவதிக்குமிடத்து "பித்ருபக்தோஸி விப்ரர்ஷே மாஞ்சைவ சரணம் கத:" என்றுள்ள ச்லோகத்தினால் இவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சரணம் புகுந்தவனென்பது நன்கு விளங்கும். ஸ்ரீபாகவதத்திலும் பன்னிரண்டாம் ஸ்கந்தத்தில் எட்டாமத்தியாயத்தில்—"ஆராதயந் ஹ்ருஷீகேசம் ஜிக்யே ம்ருத்யும் ஸுதுர்ஜயம்" [ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதித்து, வெல்லவொண்ணாத யமனை வென்றொழித்தான்] என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லிற்று.

மார்க்கண்டேயன் இங்ஙனம் நெடுநாள் வாழ்ந்துவருகையில், மஹாப்ரளயத்தைத் தான் காணவேணுமென்று ஆசைகொண்டு எம்பெருமானைப் போற்றிப்

பிரார்த்தித்து அங்ஙனம் காணும்போது, மஹாப்ரளயத்தில் திருமாலொருவனையன்றி மற்றைத் தேவரெவரையும் பிழைத்திருக்கக் காணாதவனாய் அப்பெருமானது திருவயிற்றினுள்ளே அனைவரையுங்கண்டு, முடிவில் தான் நற்கதிபெறுதற்பொருட்டுத் திருமாலையே சரணமடைய, அப்பெருமான் அவனைத் தனது திருவடிகளிற் சேர்த்துக்கொண்டருளினனென்பது மூன்றாமடியிற் குறித்தது. ... . (6)

ஓதுவாய்மையுமுவனியப்பிறப்பும் உனக்குமுன்தந்தவந்தணனொருவன் *
காதலனென்மகன்புகலிடங்காணேன் கண்டுநீதருவாயெனக்கென்று *
கோதில்வாய்மையினானுனைவேண்டிய குறைமுடித்தவன்சிறுவனைக்கொடுத்தாய் *
ஆதலால்வந்துன்னடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே! 7

அணி பொழில் திரு அரங்கத்து அம்மானே!—;

ஓது	ஓதியுணர்தற்கு உரிய
வாய்மையும்	ஸத்யவசநமான வேதத்தையும்
உவனியம் பிறப்பும்	(அதனை ஓதுதற்கு அதிகாரமுண்டாம்படி) உபநயநஞ் செய்தலால்வரும் இரண்டாவது பிறப்பையும்
முன்	முன்பு
உனக்கு தந்த	உனக்கு அளித்தவனும்
கோது இல் வாய்மையினான்	(சாபாநுக்ரஹ சக்தியினால்) பழுதுபடுதலில்லாத மெய்ம்மொழிகளையுடையவனுமான
அந்தணன் ஒருவன்	(ஸாந்தீபிநியென்னும்) ஒரு பிராமணன்
காதல் என் மகன் புகல் இடம் காணேன்	(எனது) அன்புக்கு இடமான புத்திரன் சென்ற இடத்தை அறியேன்;
கண்டு நீ எனக்கு தருவாய் என்று	நீ (அவனிருக்கின்றஇடத்தை) நாடி புணர்ந்து அந்த மகனை எனக்குக் கொடுக்க வேணும்' என்று
உனை வேண்டிய	உன்னைப் பிரார்த்தித்த
குறை	அவனது வேண்டுகோளை
முடித்து	நீ தலைக்கட்டி
அவன் சிறுவனை கொடுத்தாய்	அவன் மகனை (அவனுக்குக்) கொணர்ந்து கொடுத்தருளினாய்
ஆதலால்	(இங்ஙனம் செயற்கரிய செயல் செய்து அன்பர்குறையைத் தீர்த்து அவர் வேண்டியதை வேண்டியபடி தந்தருள்பவன் நீ) ஆகையால்

வந்து உன் அடி இணை அடைந்தேன்—.

*** — ஸாந்தீபிநிக்கு எம்பெருமான் திருவருள்செய்ததை முன்னிட்டுக்கொண்டு சரணம்புகுகிறாரிதில். ஸாந்தீபிநியின் வேண்டுகோளைப் பூர்த்திசெய்ததுபோல அடியேன் வேண்டுகோளையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென வேண்டுகின்றாராயிற்று.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் கம்ஸனைக்கொன்று உக்ரஸேநனுக்கு முடிசூட்டியபின்பு, அவந்தி நகரத்திலிருந்த ஸாந்தீபிநியென்னும் ப்ராஹ்மணோத்தமர் பக்கல் சென்று ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் அத்யயநம்பண்ணிப் பிறகு குருதக்ஷிணை ஸமர்ப்பிக்கப் பார்க்கிறவளவிலே, அவ்வாசிரியர் கண்ணனுடைய சக்திவிசேஷத்தை யறிந்தவராகையால் 'பன்னீரண்டு வருஷத்திற்கு முன்பு மேல்கடலில்ப்ரபாஸதீர்த்த கட்டத்திலே நீராடும்போது முழுகியிறந்துபோன என்புத்திரனைக் கொண்டுவந்து தர வேண்டும்' என்று அபேக்ஷிக்க, கண்ணபிரான் 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று சொல்லிக் கடற்கரை சேர்ந்து, சங்கினுருவங்கொண்டு ஸமுத்ர ஜலத்தில் வஸிக்கின்ற பஞ்சஜநனென்கிற அசுரனே அவ்வந்தணச்சிறுவனைக் கொண்டுபோயினனென்பதை அங்கு வருணன் சொல்லக் கேட்டுக் கடலில் ப்ரவேசித்து அவ்வஸுரனைக்கொன்று அவனுடலாகிய பாஞ்சஜந்யத்தையெடுத்து வாயில்வைத்து முழக்கிக்கொண்டே யமபட்டணத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கு யாதனையிற்கிடந்த அக்குமாரனைப் பூர்வதேஹத்தில் சிறிதும் பேதமில்லாதபடி கொணர்ந்து கொடுத்தருளினனென்பது இப்பாட்டிற் குறித்த கதை. "மாதவத்தோன் புத்திரன் போய்

மறிகடல்வாய் மாண்டானை, ஓதுவித்த தக்கணையா உருவுருவே கொடுத்தான்'' என்ருர் பெரியாழ்வாரும்.

இடைப்பிள்ளையான கண்ணபிரான் ஸாந்தீபிநியிடத்தில் வேதமோதினனென்பதும் உபநயநஸம்ஸ்காரம் பெற்றனனென்பதும் எங்ஙனே சேருமென்று சிலர் சங்கிப்பர்; *ஒருத்திமகனுய்ப்பிறந்து ஓரிரவிலொருத்திமகனு யொளித்து வளர்ந்தவனுன கண்ணன் க்ஷத்ரியஜாதியிற் பிறந்தவன். பிராமணர் க்ஷத்ரியர் வைசியர் என்னும் மூன்று ஜாதியாரும் தேஹோத்பத்தியாகிய இயற்கைப் பிறப்புடனே செயற்கைப் பிறப்பாக உபநயநமென்கிற ஸம்ஸ்காரத்தாலாகும் ஜ்ஞாநஜந்மத்தையுங்கொண்டு இருபிறப்பாளராய் 'த்விஜர்' எனப்படுவரென்க.

உவனியம்—உபநயநமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. பூணூல்தரிக்குஞ் சடங்கு; மாணுக்கனை ஆசாரியன் தன்னிடத்தே வைத்துக்கொள்ளுதல் என்று பதப்பொருள்.

''அந்தணனொருவன்'' என்றவிடத்துப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்திலே—''முற்பட த்வயத்தைக் கேட்டு இதிஹாஸ புராணங்களையுமதிகரித்து, பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபத்துக்குடலாக ந்யாயமீமாம்ஸைகளு மதிகரித்து, போதுபோக்கும் அருளிச்செயலிலேயாம் பிள்ளையைப்போலே அதிகரிப்பிக்க வல்லவனையிறே 'ஒருவன்' என்பது'' என்றருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள வாக்கியம் நெஞ்சிலே தேனூறி யெப்பொழுதும் தித்திக்கும். பிள்ளை—நம்பிள்ளை.

காதல் என்மகன்=எனது அன்பே ஓருருவங்கொண்ட தென்னும்படியான புத்திரன் என்றுரைக்கவுமாம். என்மகன் புகலிடம் காணேன்=என்புத்திரன் கடலிலே புக்கான்; அவன் நரகத்திலிருக்கின்ருனே? கர்ப்பத்திலிருக்கின்ருனே? எங்கே போயிருக்கின்ருனென்று அறிகின்றிலேன் என்றவாறு.

கடலில் மூழ்கிய குமாரனை மீட்டுக்கொடுத்தருளியதுபோல, ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் மூழ்கிய என்னை மீட்டுப் பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்பது இப்பாட்டுக்குக் கருத்தாகக் கொள்ளத்தகும். ... ... (7)

வேதவாய்மொழியந்தணனொருவன் எந்தை! நின்சரணென்னுடைமனைவி *
காதல்மக்களைப்பயத்தலுங்காணுள் கடியதோர்தெய்வம்கொண்டொளிக்குமென்றழைப்ப*
ஏதலார்முன்னேயின்னருளவற்குச்செய்து உன்மக்கள்மற்றிவரென்றுகொடுத்தாய் *
ஆதலால்வந்துன்னடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே! 8

அணி பொழில் திருஅரங்கத்து அம்மானே!;

வேதம்வாய் மொழி	வேதங்களையே வாய்ப்பேச்சாக வுடையவனுன	காதல் மக்களை	தான் ஆசையுடன் பெறுகின்ற பிள்ளைகளை
அந்தணன் ஒருவன்	ஒரு வைதிக ப்ராம்மணன் (உன்னை அடுத்து)	பயத்தலும் காணுள்	பெற்றவளவிலே காணப்பெறுகின்ருளில்லை;
எந்தை	'எமது தலைவனே!	கடியது ஓர் தெய்வம்	கொடுந்தன்மை யுடையதான ஒரு தெய்வமானது
நின் சரண்	உனக்கு அடைக்கலப் பொருளாகிறேன் யான்;	கொண்டு ஒளிக்கும்	(அப்பிள்ளைகளைக்) கொண்டு போய் ஒளித்து விடுகின்றது'
என்னுடை மனைவி	எனது மனைவியானவள்	என்று	என்று (தன் குறையைச்) சொல்லி

அழைப்ப	அதற்குப் பரிஹாரம் செய்வதற்கு உன்னை யழைக்க,
ஏதலார் முன்னே	(அவனைப் பரிஹஸித்துக் கொண்டிருந்த) பகைவர்களது முன்னிலையிலே
அவற்கு	அந்த வைதிகனுக்கு
இன் அருள் செய்து	இனிமையான கருணையைச் செய்து
இவர் உன் மக்கள் என்று கொடுத்தாய்	"நான் அழைத்துக்கொண்டு வந்த இவர்கள் உன்பிள்ளைகள்" என்று சொல்லிக் கொணர்ந்து கொடுத்தருளினுய்;
ஆதலால்	(இப்படி ஆச்சர்யமான செய்து ஸாஹாய்யம் செய்த ருளினவன்) நீ ஆகையால்

வந்து உன் அடி இணை அடைந்தேன்—.

* * *—வைதிகனொருவனுக்கு எம்பெருமானருள்செய்ததை முன்னிட்டுக் கொண்டு சரணம் புகுகிருரிதில். வைதிகனது வேண்டுகோளை அருளினுப்போல என் வேண்டுகோளையும் அருள்வாய் என வேண்டுகின்ருர். "தப்பின பிள்ளைகளைத் தன மிகுசோதிபுகத் தனியொரு தேர்கடவித் தாயொடு கூட்டிய, என்னப்பன்' என்றும் "பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும் இறைப்பொழுதிற் கொணர்ந்து கொடுத் தொருப்படுத்த வுறைப்பன்" என்றும் பெரியாழ்வாரும், "இடரின்றியே யொருநாளொரு போழ்திலெல்லாவுலகுங்கழியப், படர்புகழ்ப் பார்த்தனும் வைதிகனுமுடனேறத்திண்டேர் கடவிச் சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதியில் வைதிகன்பிள்ளைகளை, உடலொடுங்கொண்டு கொடுத்தவன்" என்று நம்மாழ்வாரும் அருளிச்செய்த பாசுரங்கள் இங்குக் குறிக்கொள்ளத் தக்கன.

ஏதலார்முன்னே—ஏதலார் என்று சத்துருக்களுக்குப் பேர்; எப்படிப்பட்ட அருமையான காரியமும் எம்பெருமானருளால் கைகூடுமென்ற கருத்தின்றியே அஹங்கார மமகாரமுடையராய்த் தம் முயற்சியாலேயே யாவும் ஆகுமென்னும் எண்ணமுடையாரை இங்கு சத்துருக்களென்கிறது. "பிறந்த குழந்தைகள் செத்து எத்தனையோ வருஷங்களாயினவாம்: அவை இன்னவிடத்திலே போயினவென்று தெரியாதாம்; இப்படியிருக்க கிருஷ்ணனைக்கொண்டு மீட்டுக்கொள்ளப் புகுகிருனும்" என்று ஏசுகின்றவர்கள் கண்முன்னே என்றவாறு. ... (8)

**துளங்குநீண்முடியரசர்தங்குரிசில் தொண்டைமன்னவன்திண்டிறலொருவற்கு *
உளங்கொளன்பினேடின்னருள்சுரந்து அங்கோடுநாழிகையேழுடனிருப்ப *
வளங்கொள்மந்திரம்மற்றவற்கருளிச்செய்தவாறு அடியேனறிந்து * உலக
மளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே! 9

அணி பொழில் திரு அரங்கத்து அம்மானே!-;

துளங்கு	விளங்குகின்ற
நீள் முடி	நீண்ட கிரீடத்தையுடைய
அரசர் தம் குரிசில்	அரசர்கட்கு அரசனுகிய
திண் திறல்	மிக்க வலிமையையுடைய
தொண்டை மன்னவன் ஒருவற்கு	தொண்டை நாட்டரசனொருவனிடத்தில்
உளம்கொள் அன்பினேடு இன் அருள் சுரந்து	(நீ உன்) திருவுள்ளத்திற் கொண்ட அன்புடனே இனிமையான கருணையை மிகுதியாகச் செய்து,
அங்கு ஒடு நாழிகை ஏழுடன் இருப்ப	அரசாளுதலாகிய இம்மைச் செல்வத்திலே வீணே கழிகின்ற அவனது நாழிகையானது (அங்ஙனம் கழியாது) ஏழுதத்துவப்பொருள்களுடனே கூடி யிருக்கும்படி

வளம் கொள் மந்திரம்	சிறப்புக்கொண்ட பெரிய திரு மந்திரத்தையும்
மற்று	மற்றும் அதன் பொருளையும்
அவற்கு அருளிச்செய்த	அத்தொண்டைமான் சக்ர வர்த்திக்கு உபதேசித்தருளிய
ஆறு	வகையை
அடியேன் அறிந்து	அடியேன் தெரிந்துகொண்டு
உலகம் அளந்த பொன் அடியே அடைந்து உய்ந்தேன்—.	

* * *—தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திக்கு எம்பெருமான் திருவருள் செய்ததை முன்னிட்டுக்கொண்டு சரணம் புகுகிருரிதில். உன்னையல்லது அறியாத மஹா பக்தனை தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திக்கு நீ மந்திரோபதேசஞ் செய்து மெய் யுணர்வை யுண்டாக்கியருளியதுபோல எனக்கும் மெய்யுணர்வையுண்டாக்கியருள வேணும் என்று பிரார்த்திக்கிறபடி. இவர் முன்னமே எம்பெருமான் பக்கல் திரு மந்திரோபதேசம்பெற்று மெய்யுணர்வையுடையராயினும் பணிவினுல் தமதுதத்துவ ஞானத்தைப் பாராட்டாது இங்ஙனம் வேண்டுகின்ருர்.

அங்கோடு நாழிகை யேழுடனிருப்ப='அங்கொடு' என்று பலரும் ஓதுவர்களாயி னும், அதற்குச்சேர அரும்பதவுரைகாரர், "ஒடு என்றது குறுகிக் கிடக்கிறதாய், ஓடுகிற—கழிகிற ....." என்று உரைப்பராயினும் அப்பாடம் மறுக்கத்தக்கது. "விரித்தல் தொகுத்தல் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி" என்றன்றே இலக்கணமுள்ளது; 'ஓடு' என்பது 'ஒடு' எனக்குறுகிய தென்று கொள்ளப்பொருத்தமே யில்லை; பொருட் குப் பொருந்தாமையோடு யாப்புக்கும் பொருந்தாது. ஓடு என்ற பாடமே பொருட் குப் பொருந்துவதோடு முன்பின்னடிக்கு அளவொத்ததுமாம். ... ... (9)

மாடமாளிகைசூழ்திருமங்கைமன்னன் ஒன்னலர்தங்களைவெல்லும் *
ஆடல்மாவலவன்கலிகன்றிஅணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானை *
நீடுதொல்புக ழாழிவல்லானை எந்தையைநெடுமாலைநினைந்த *
பாடல்பத்திவைபாடுமின்தொண்டீர்! பாடநும்மிடைப்பாவம்நில்லாவே. 10

மாடம் மாளி கை சூழ்	உபரிகைகளையுடைய வீடுகள் எங்கும் நிறைந்திருக்கப் பெற்ற
திரு மங்கை மன்னன்	திருமங்கையென்னும்நாட்டுக்கு அரசரும்
ஒன்னலர் தங் களை வெல்லும்	பகைவர்களை வெல்லுகின்ற
ஆடல் மா	ஆட்டத்திற் சிறந்த குதிரை யை ஏறிச் செலுத்துதலில்
வலவன்	வல்லவருமான
கலிகன்றி	ஆழ்வார்
அணி பொழில் திரு அரங் கத்து அம் மானை	அழகிய சோலைகள் சூழ்ந்த ஸ்ரீரங்கத்திற் பள்ளிகொண் டருள்கின்ற ஸ்வாமியும்
தொல்	தொன்றுதொட்டு வருகிற
நீடு புகழ்	மிக்க கீர்த்தியையுடைய
ஆழி	திருவாழியாழ்வானைப் பிரயோகித்தலில்
வல்லானை	வல்லவனும்
எந்தையை	எமது தலைவனுமான
நெடுமாலை	பெருமையையுடைய ஸ்ரீமந் நாராயணனை
நினைந்த	மனத்தினுல் அனுபவித்து அருளிச்செய்த
இவை பத்து பாடல்	இந்தப் பத்துப் பாசுரங்களை யும்
தொண்டீர்	எம்பெருமானடியார்களே!
பாடுமின்	நீங்கள் ஓதுங்கள்;
பாட	அங்ஙனம் ஓதவே
நும்மிடை பாவம் நில்லா	உங்களிடத்திற் பாவங்கள் நிற்கமாட்டா.

* * *—தொண்டர்காள்! திருமங்கையாழ்வார் திருவரங்கநாதனைப் பாடிய இத்திருமொழியின் பாசுரங்களைப் பாடுங்கள்; பாடினுல் உங்கள் பாவங்களெல்லாம் கழியும் என்று பயனுரைத்துத் தலைக்கட்டுகிருர். இத்திருமொழியைக் கற்பவர் தீவினை தீர்ந்து எம்பெருமானருளாற் பரமபதமடைவரென்பது கருத்து.

"ஒன்னலர் தங்களை வெல்லும்'' என்பது ஆடல்மாவுக்கும் விசேஷணமாகலாம், ஆடல்மாவலவனுக்கும் ஆகலாம். ஒன்னலர்—'ஒன்றலர்' என்பதன் மரூஉ: சேராதவர் என்பதுபொருள்; பகைவர்க்குக் காரணக்குறி. எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர். ஆடல்மா—ஆழ்வார் தனதாகக்கொண்டு ஏறிச்செலுத்திய சிறந்த குதிரைக்கு இப்பெயர் வழங்கும். வலவன்—வல்லவன்; ஸமர்த்தன். பாகன் என்றபடி.

நெடுமாலை நினைந்த பாடல் =எம்பெருமானது திருக்குணங்களை மனத்தினுல் நினைக்க அவ்வநுபவம் உள்ளடங்காமல் வெளியே பாடல்களாகப் பொசிந்ததென்க. ஆதியோடந்தமாகச் சரணுகதியைப் பொருளாகக்கொண்டு கூறிய இத்திருமொழி அங்ஙனம் அடிமைப்பட்ட மெய்யடியார் அநுஸந்திப்பதற்குச் சிறந்ததென்பது தோன்ற "பாடல் பத்திவை பாடுமின் தொண்டீர்'' என்றுர்.

பாட நும்மிடைப்பாவம் நில்லாவே=பால்குடிக்க நோய்தீருமாபோலே இவருடைய பாசுரத்தைச் சொல்லவே ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்கள் தன்னடையே விட்டுப்போம். ஆழ்வார் எம்பெருமானை நினைத்துப் பாடிய இப்பாடல்களை நீங்கள் எம்பெருமானை நினையாமலே பாடினுலும் ஆழ்வார்க்குப் போலவே உங்கட்கும் ஸர்வபாபங்களும் அற்றுப்போம் என்று பாசுரங்களின் மஹிமையைக் கூறுகின்ற நோக்கம் 'நெடுமாலை நினைந்த பாடல்பத்திவைபாடுமின்' என்ற சொற்போக்கினுல் தொனிக்கின்றது .... (10)

அடி வரவு :—ஏழை வாதம் கடி நஞ்சு மாகம் மன்னு ஒது வேதம் துளங்கு மாடம் கை.

எட்டாந்திருமொழி உரை முற்றிற்று

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கத்தமிழ்மாலையில் பதிகப்பாடல்கள் முற்றுப்பெற்றன.

திருவரங்கத்தமிழ்மாலையில்—தனிப்பாடல்கள் இனி வருமாறு:

பொய்கையாழ்வார் பாசுரம்—ஒன்றே

ஒன்றுமறந்தறியேன் ஓதநீர்வண்ணனை நான் *
இன்றுமறப்பனே வேழைகாள்!—அன்று
கருவரங்கத்துள்கிடந்து கைதொழுதேன்கண்டேன் *
திருவரங்க மேயான்திசை (6)

பூதத்தாழ்வார் பாசுரங்கள்—நான்கு

மனத்துள்ளான் வேங்கடத்தான மாகடலான் *
மற்றும்நினைப்பரிய நீளரங்கத்துள்ளான் (28)
பயின்றதரங்கம் திருக்கோட்டி * (46)
தமருள்ளம்தஞ்சை தலையரங்கம் தண்கால் * (70)
திறம்பிற்றினியறிந்தேன் தென்னரங்கத்தெந்தை (78)

பேயாழ்வார் பாசுரம ஒன்றே

விண்ணகரம்வெஃகா......தேனுர் திருவரங்கம் (62)

திருமழிசைப்பிரான் திருவந்தாதியில் நான்கு

பாலில்கிடந்ததுவும் பண்டரங்கமேயதுவும் (3)
அவனென்னையாளியரங்கத்து (30)
நாகத்தணைக்குடந்தை.... நாகத்தணையரங்கம் (36)
ஆள்பார்த்துழிதருவாய் ...அரும்பொருளாய் நின்றவரங்கனே (60)

திருச்சந்தவிருத்தத்தில் பத்து

அரங்கனே! தரங்கநீர்கலங்கவன்று (2)
கொண்டைகொண்ட கோதைமீது .... அந்தணீரரங்கமே (49)
வெண்டிரைக்கருங்கடல் ....மன்னுசீரரங்கமே (50)
சரங்களைத்துரந்து...... அரங்கமென்பர் நான்முகத்தயன்பணிந்தகோயிலே (51)
பொற்றையுற்றமுற்றல்...... அந்தணீரரங்கமே (52)
மோடியோடிலச்சையாய ......பீடுகோயில்கூடுநீரரங்கம் (53)
இலைத்தலை ......அலைத்தொழுகுகாவிரியரங்கம் (54)
மன்னுமாமலர்க்கிழத்தி.. ...பொன்னிசூழரங்கம் (55)
சுரும்பரங்குதண்டுழாய் ......இரங்கரங்கவாணனே (93)
பொன்னி சூழரங்கமேய பூவைவண்ண (119)

நம்மாழ்வார், திருவிருத்தத்தில்—ஒன்று

தண்ணந்துழாய்வளைகொள்வது......பொருநீர்த் திருவரங்காவருளாய் (28)

குலசேகராழ்வார்—எட்டாந் திருமொழியில் பத்தாம் பாசுரம்

தேவரையுமசுரரையும்......அரங்கநகர் துயின்றவனே !*

பெரியாழ்வார்

கருவுடைமேகங்கள்கண்டால் .. திருவரங்கத்தே கிடந்தாய் * (2-7-2)
சீமாலிகனவனோடு ...அணியரங்கத்தே கிடந்தாய் * (2-7 8)
கொண்டல்வண்ணா இங்கேபோதராயே கோயிற்பிள்ளாய்!இங்கேபோதராயே(2-9 4)
வண்டுகளித்திரைக்கும்பொழில் சூழ் வருபுனல் காவிரித்தென்னரங்கன் * (2 9-11)
கன்னிநன்மாமதிள்சூழ்தரு பூம்பொழிற்காவிரித்தென்னரங்கம் * (3-3-2)

ஆண்டாள்—நாச்சியார்திருமொழி (4—1.)

தெள்ளியார்பலர் கைதொழுந்தேவனார் * வள்ளல்மாலிருஞ் சோலைமணாளனார் *
பள்ளிகொள்ளுமிடத்து அடிகொட்டிட * கொள்ளுமாகில் நீகூடிடுகூடலே.
(இப்பாசுரத்தில் பள்ளிகொள்ளுமிட மென்றது கோயிலை என்று ஸம்பிரதாயம்.)

திருமங்கையாழ்வார்—பெரியதிருமொழியில் பள்ளியாவதுபாற்கடலரங்கம் * (1-3.2)
என்துணையென்றெடுத்தேற்கு... .. அரங்கத்துறையுமின்துணைவனொடும் (3-7-6)
தாராளன் தண்ணரங்கவாளன் * (6-6-9)
உரங்களாலியன்ற மன்னர்மாள ...... வம்பார்புனல்காவிரியரங்கமாளி (7-3.4)
தரங்கநீர்பேசிலும்......ஊரரங்கமே யென்பதிவள்தனக்காசையே (8-2-7)
புனைவளர்பூம்பொழிலார் பொன்னிசூழரங்கநகருள்முனைவனை (9-9-2)
கண்ணன் மனத்துள்ளே ......அரங்கமும் பாடோமே (11-3-7)
அணியார்பொழில் சூழரங்கநகரப்பா * (11.8 8)

திருக்குறுந்தாண்டகம்

இம்மையை மறுமைதன்னை ......வியன்திருவரங்கமேய * (7)
ஆவியை யரங்கமாலை * (12)
இரும்புஅனன்றுண்டநீரும் .... அரங்கமாகோயில்கொண்ட * (13)
பிண்டியார்மண்டையேந்தி ......உலகமேத்துங்கண்டியூரரங்கம் * (19)
சிறிய திருமடல்—ஆராமஞ் சூழ்ந்த வரங்கம் *
பெரிய திருமடல்—மன்னுமரங்கத் தெம்மாமணியை *

திருநெடுந்தாண்டகம்

பொன்னுனைப்பொழிலேழும்... ...குடபாலானைப் * (10)
பட்டுடுக்குமயர்த்திரங்கும் * எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கேயென்னும் (11)
நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்ப ...அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும் (12)
முளைக்கதிரை .. அரங்கமேயவந்தணனை (14)
கார்வண்ணந்திருமேனி .. எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கேயென்னும் (18)
முற்ருராவனமுலையாள் .....அணியரங்கமாடுதுமோ * (19)
உள்ளூருஞ்சிந்தைநோய் . ...கேலுகளுந் திருவரங்கம் நம்மூர் (23)
இருகையில் சங்கிவை..... புனலரங்கமூரென்றுபோயினரே (24)
மின்னிலங்குதிருவுருவும்... ...புனலரங்கமூரென்று போயினரே (25)

(திருவரங்கத்தமுதனர்—இராமாநுச நூற்றந்தாதி)

கள்ளார்பொழில் தென்னரங்கன் (2)
செய்யும் பசுந்துளவத்... ...அரங்கத்தையன் கழற்கணியும் (13)
தாழ்வொன்றில்லாமறை..... அரங்கர்மௌலி சூழ்கின்ற (16)
நயவேறொரு தெய்வம்....பொன்னரங்க மென்னில்மயலே பெருகுமிராமானுசன் (35)
ஆயிழையார் கொங்கைதங்கும்......எல்லாவுயிர்கட்கும்நாதனரங்கன் (42)
இறைஞ்சப்படும் பரனீசனரங்கனென்று (47)
ஆனதுசெம்மை......தென்னரங்கன் கழல்சென்னிவைத்து (49)
பார்த்தானறுசமயங்கள்.......அரங்கன் செய்யதாளிணையோடு (52)
கண்டவர்சிந்தைகவரும் கடிபொழில்தென்னரங்கன் (55)
மற்றெருபேறுமதியாது அரங்கன்மலரடிக்கு (57)
சிந்தையினேடு கரணங்கள் ...... அருளால்தந்தஅரங்கனும் (69)
செய்த்தலைச்சங்கம் செழுமுத்தமீனுந்திருவரங்கர் (75)
சோர்வின்றியுன்றன்........அரங்கன் செய்யதாளிணைகள் (81)
மருள்சுரந்து ஆகமவாதியர்... ...எல்லாவுயிர்கட்கும் நாதனரங்கன் (91)
அங்கயல் பாய்வயல் தென்னரங்கன் (108)

— மணவாளமாமுனிகள்—திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி —

கங்குல்பகலரதிகைவிஞ்சி... . அரங்கரைப்பார்த்து. (62)

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்த

திருவரங்கத்தமிழ்மாலை

முற்றுப்பெற்றது.

ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபையின் விளம்பரம்

1966 ஜனவரிமீ புதுப்பிக்கப்பட்ட ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசன ஸபைக்கு வருடச் சந்தா ரூ. 25—00. செலுத்தி மெம்பர்களாகச் சேரவேண்டியது. அவர்களுக்கு ஸ்ரீராமாநுஜன் பத்ரிகை தனிச் சந்தா இல்லாமல் அனுப்பப்பட்டுவருவதுடன் இருபத்தைந்து ரூபா விலையுள்ள புத்தகங்களும் அளிக்கப்படும். அவர்கள் நம்முடைய புத்தக ஜாபிதாவைத் தருவித்துப் பார்த்து அதில் தங்களுக்கு விருப்பமான (25 ரூ. விலையுள்ள) நூல்களுக்கு ஆர்டர் செய்யலாம்.

இப்படிக்கு,
ஷை ஸபையின் ப்ரஸிடெண்டு P. B. A.

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்.

1. நாலாயிர திவ்யப்ரபந்நவுரைகள்
2. பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்தவுரைகள்
3. ஸகல பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ரவுரைகள்
4. ஆழ்வாராசார்யப் பிரபாவ நூல்கள்
5. இதிஹாஸ புராண சரித்திர நூல்கள்
6. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க நூல்கள்
7. [illegible]தாந்தப் பொருள் விளக்க நூல்கள்
8. [illegible]தலக்ஷணவிசார நூல்கள்
9. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த விளக்க நூல்கள்
10. லோகாபிராம நூல்கள்
11. பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப நூல்கள்
12. உபந்யாஸக ஸௌபாக்ய வெளியீடுகள்
13. வடமொழி நூல் திரள்கள்
14. ஹிந்தி பாஷையில்
15. தெலுங்கு பாஷையில்
16. பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்

விரிவான கியாடலாகுகள் தருவித்து விவரங்காண்க.

If un-delivered please return to:

P. B. ANNANGARACHARYA,
KANCHEEPURAM-3.

340 Sri V. Ethirajan,
126, Park Road,
Erode. ஈரோடு



Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami
for Madras Satgrantha Prakasana Sabha.
Printed by T. A. P. Srinivasavaradan at Sri Venkateswara Press,
Sannidhi Street, Kanchipuram-3.